Έτος ΙΕ'

Τεύχος 328ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΕΠΙ ΤΗ ΑΠΟΧΩΡΗΣΕΙ ΤΟΥ ΕΚ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Εὐάγγελος Καραμπέτσος, ὑπὸ «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν»..... 49

ΝΟΜΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Ἡ καταπολέμησις τῆς ἐγκληματικότητος τῶν ἀνηλίκων, ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας ἐν τῇ Παντείῳ Ἀν. Σχολῇ Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν κ. Ἰωάννου Παπαζαχαρίου (συνέχεια)..... 57

ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΜΙΣΟΥ ΑΙΩΝΟΣ

Ἡ συμμορία μὲ τὰ 25 πιστόλια, ὑπὸ τοῦ κ. Σπύρου Λεωτσάκου (συνέχεια)..... 61

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ

Μία παράξενη ἀπάτη, ὑπὸ τοῦ τέως Ἀνθυπαστυνόμου κ. Γ. Δουκάκη (συνέχεια καὶ τέλος)..... 65

ΣΧΟΛΙΑ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ

Γιατὶ ὁ κομμουνισμὸς δὲν θὰ κυβερνήσῃ τὴν Ἑλλάδα, ὑπὸ τοῦ κ. Πέλου Κουτούπη 69

ΑΛΗΣΜΟΝΗΤΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης, ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Β' κ. Ἰωάννου Ράϊκου..... 71

ΝΕΑ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

Ἰανουάριος, ὁ μήνας τῆς Βασιλόπιττας.—Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς κόβει τὴν πίττα τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. — Κοπὴ Βασιλόπιττας στὴν Ὑποδιεύθυνση Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν.—Ἐγκαίνια σχολῆς Κοπτικῆς-Ραπτικῆς καὶ κοπὴ Βασιλόπιττας τοῦ Ὁμίλου Κυριῶν Φίλων Ἀστυνομίας Πειραιῶς, ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Σπύρου Πηλοῦ..... 75

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

Ἀστυνομικὰ στιγμιότυπα δεκαπενθημέρου, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α..... 83

ΙΣΤΟΡΙΑ - ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν, ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Β' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια)..... 85

ΚΛΑΔΟΣ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

Ἀπολογισμὸς μηνὸς Δεκεμβρίου 1966..... 88

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Δεκαπενθήμερον Τροχαίας, ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α..... 89

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ — ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ..... 91

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Χειρόγραφα μελετῶν δημοσιευομένων ἢ μή, δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40 — Ἀθῆναι (Τηλ. 522 - 512)

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΤΜΗΜΑ ΜΕΛΕΤΩΝ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΚΑΔΙΔΡΟΜΙΟΥ 12 ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ—627-469

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἐξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2,50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5

ΕΤΟΣ ΙΕ΄. | ΑΘΗΝΑΙ, 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1967 | ΤΕΥΧΟΣ 328

ΕΠΙ ΤΗ ΑΠΟΧΩΡΗΣΕΙ ΤΟΥ ΕΚ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ

Ὑπὸ τῶν **«ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ»**

Τὴν 31ην Δεκεμβρίου τοῦ παρελθόντος ἔτους 1966, ἀπεχώρησε τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ τῆς ἡγεσίας αὐτοῦ, λόγω ὁρίου ἡλικίας, ὁ Ἀρχηγὸς κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος.

Ἡ Σύνταξις τοῦ περιοδικοῦ θεωρεῖ χρέος της, ὅπως ἀπευθύνῃ, πρὸς τὸν κ. Ἀρχηγὸν διὰ τὸν ὄχι ἁπλῶς εὐδόκιμον, ἀλλὰ λαμπρὸν, πράγματι, τερματισμὸν τῆς 42ετοῦς σταδιοδρομίας του εἰς τὸ Σῶμα, θερμότατα συγχαρητήρια.

Πέραν ὅμως τῶν συγχαρητηρίων, νομίζομεν ὅτι, διερμηνεύοντες τὰ αἰσθήματα τοῦ συνόλου τῶν Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, ὀφείλομεν νὰ ἐκφράσωμεν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην μας καὶ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τὸν κ. Ἀρχηγὸν, διότι προσέφερε, γενικῶς, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς μακρᾶς σταδιοδρομίας του, ἐξόχους ὑπηρεσίας πρὸς τὸ Σῶμα. Εἰδικώτερον δέ, διὰ τῆς ἀπολύτου ὑπηρεσιακῆς ἐπαρκείας του, τῆς ἄκρας ἀφοσιώσεώς του εἰς τὸ καθῆκον, τοῦ ὑψηλοῦ αἰσθήματος εὐθύνης, τὸ ὁποῖον διεῖπεν ὅλας τὰς πράξεις του, τῆς χρηστῆς διοικήσεως, τὴν ὁποίαν ἤσκησε, τῆς σεμνότητός του, τῆς εὐσυνειδησίας του καὶ τῆς εἰλικρινοῦς ἀγάπης πρὸς τοὺς ὑφισταμένους, συναδέλφους καὶ προϊσταμένους του, ὕψωσεν ἑαυτὸν εἰς θέσιν λαμπροῦ παραδείγματος πρὸς μίμησιν.

Τέλος ὁ κ. Καραμπέτσος προσέφερεν ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τὸ Σῶμα· ἰδία ἀπὸ τῶν τελευταίων ἡγετικῶν θέσεων, τὰς ὁποίας κατεῖχε, διότι, διὰ τοῦ ὑψηλοῦ ἠθικοῦ του ἀναστήματος, τῆς ἐπιβλητικῆς προσωπικότητός του καὶ τῆς ἰδιαζόντως πολιτισμένης συμπεριφορᾶς του, πρὸς πάντας, ἀπέσπασε τὴν ἀνεπιφύλακτον ἐκτίμησιν τῆς κοινῆς γνώμης καὶ τῶν ἁρμοδίων παραγόντων τῆς Πολιτείας. Ἐκτίμησιν ἡ ὁποία τοῦ προσεπόρισε τεράστιον κῦρος, τὸ ὁποῖον ἀξιοποίησεν ὑπὲρ τοῦ Σώματος, τοῦ ὁποίου ἀνύψωσε τὴν στάθμην εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ Κοινοῦ.

Ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀποχωρήσεώς του, ὁ κ. Καραμπέτσος, προσέφερεν ὑπηρεσίας πρὸς τὸ Σῶμα, τὸ μὲν διὰ τῆς ἐμπνευσμένης, πράγματι, Ἡμερησίας Διαταγῆς του, ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει του, διὰ τῆς ὁποίας ἐνέγραψε πολύτιμον ὑποθήκην εἰς τὰς ὑπηρεσιακὰς συνειδήσεις τῶν Ἀστυνομικῶν ὑπαλλήλων, τὸ δὲ διὰ τῶν ἄκρως εὐμενῶν σχολίων τοῦ Τύπου, ἀνεξαρτήτως πολιτικῆς παρατάξεως, τὰ ὁποῖα ἐδημοσιεύθησαν, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀποχωρήσεώς του καὶ τὰ ὁποῖα, εἰς τελευταίαν ἀνάλυσιν, τιμοῦν καὶ τὸ Σῶμα, τὸ ὁποῖον τὸν ἀνέδειξεν.

Εἰς τὸν ἀποχωρήσαντα τῆς ἐνεργοῦ ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας Ἀρχηγὸν μας κ. Ε. Καραμπέτσον παρέχομεν τὴν κατηγορηματικὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι αἱ καλύτεραι τῶν εὐχῶν μας θὰ τὸν συνοδεύουν εἰς τὸν ἰδιωτικόν του, πλέον, βίον.

«ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ»

Κατωτέρω παραθέτομεν τὴν κοινοποιηθεῖσαν εἰς ἁπάσας τὰς ἀστυνομικὰς ὑπηρεσίας Εὐαρέσκειαν τοῦ Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως κ. Σ. Τζανετῆ, ἐπιστολὰς διακεκριμένων προσώπων, ὡς καί τινα σχόλια τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Τύπου, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀποχωρήσεως ἐκ τῆς ἡγεσίας τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Ε. Καραμπέτσου:

Ἀνακοινοῦμεν ὅτι, διὰ Β. Δ) τος, ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις τὴν 27.12.1966 καὶ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 476 ΦΕΚ (τ. Γ'.) τῆς 31.12.66, βάσει : 1) τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 52 τοῦ Κ. Ν. 2458) 53 (ΦΕΚ τ. Α', 11) 1958 «περὶ Ὀργανισμοῦ τοῦ Σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων» καὶ 2) τῆς ὑπ' ἀριθ. 5316) 68) 18 ἀπὸ 19.11.1966 ἀναφορᾶς ὑμῶν, ἀπαλλάσσεται τῶν καθηκόντων του ἀπὸ 1.1.1967 ὁ Ἀρχηγὸς Ἀστυνομίας Πόλεων —2709— κ. Καραμπέτσος Εὐάγγελος τοῦ Δημητρίου, καταλαμβανόμενος ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας τὴν 31.12.1966.

Εἰς τὸν ἀπερχόμενον Ἀρχηγὸν τοῦ Σώματος κ. Καραμπέτσον Εὐάγγελον ἐκφράζομεν τὴν ἄκραν ἡμῶν εὐαρέσκειαν, διότι κατὰ τὸ διάστημα τῆς μακροχρονίου ὑπηρεσίας του ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Σώματι, διὰ τῆς ἐντιμότητός του, τοῦ ἐξαιρετικοῦ του ἤθους, τῆς ἀπαραμίλλου δραστηριότητός του καὶ ἐνεργητικότητος, τῆς ἄκρας ἀφοσιώσεώς του πρὸς τὸ καθῆκον καὶ τοῦ ἀδιαπτώτου ζήλου καὶ ἐνδιαφέροντος, ἔδωκε τὸ παράδειγμα εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, ἐξαιρέτου Κρατικοῦ λειτουργοῦ, μὴ φεισθεὶς κόπων καὶ μόχθων διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τῆς Ὑπηρεσίας καὶ τὴν πρόοδον τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, οὗτινος ὑπῆρξε λαμπρὸς καὶ ἐξαίρετος ἡγήτωρ εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Ὁ κ. Καραμπέτσος κατέλαβε τοιαύτην θέσιν, ὥστε νὰ ἀποτελῇ διὰ τὸ μέλλον τοῦ Σώματος, σύμβολον ὑποδείγματος καὶ παραδείγματος.

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΣΟΦ. ΤΖΑΝΕΤΗΣ

***

ΙΔΟΥ 1408 ΑΘΗΝΩΝ 10) 403 70 31) 12 1430.
Βουλευτικόν.
Εὐάγγελον Καραμπέτσον, Ἀρχηγὸν Ἀστυνομίας Πόλεων, Ἐνταῦθα.

Εὐχόμενος πᾶσαν οἰκογενειακὴν εὐτυχίαν διὰ τὸ νέον ἔτος, ἐκφράζω πρὸς ὑμᾶς, ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει ἐκ τῆς μακρᾶς εὐδοκίμου ὑπηρεσίας σας, τὰ εἰλικρινῆ μου συγχαρητήρια.

Οὐδέποτε θὰ λησμονήσω τὴν συνεργασίαν μας κατὰ τὰς δυσκόλους ἡμέρας τῆς πρωθυπουργίας μου, καθ' ἃς μὲ τὴν διακρίνουσαν ὑμᾶς εὐψυχίαν, ψυχραιμίαν καὶ ἐμπειρίαν, εἴχατε προσφέρει πολυτίμους ὑπηρεσίας ὑπὲρ τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας ἐν τῇ πρωτευούσῃ.

Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ - ΝΟΒΑΣ

***

ΕΝΩΣΙΣ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ
ΗΜΕΡΗΣΙΩΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
Α.Π. 2) Δ) 9.1.67

Πρὸς τὸν
κύριον Εὐάγγελον Καραμπέτσον
Ἀρχηγὸν Ἀστυνομίας Πόλεων
Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων
Ἐνταῦθα

Ἀθῆναι τῇ 9η Ἰανουαρίου 1967

Ἀγαπητέ μας κ. Ἀρχηγέ.

Ἐκ μέρους τῆς τάξεως τῶν ἐπαγγελματιῶν Συντακτῶν, ἰδιαιτέρως δὲ τῶν με-

λῶν τῆς Ἑνώσεώς μας, ἔχομεν ἐντολὴν νὰ σᾶς ἐκφράσωμεν τὴν λύπην μας διότι ἡ ἀποχώρησίς σας ἐκ τῆς ἡγεσίας τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων θὰ μᾶς στερήσῃ τῆς συνεργασίας, τὴν ὁποίαν εἴχομεν μεθ' ὑμῶν ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν. Σᾶς εὐχαριστοῦμεν ἐπίσης διὰ τὰς διαπιστώσεις σας ὡς πρὸς τὴν ἀποστολὴν τῶν ἐπαγγελματιῶν Συντακτῶν, καθὼς καὶ διὰ τὰ κολακευτικά σας λόγια δι' ὅλους τοὺς συντάκτας, οἱ ὁποῖοι ἀσκοῦν ἕνα ἀπὸ τὰ ὑψηλότερα λειτουργήματα τῆς Πολιτείας.

Ἡ τάξις μας θεωρεῖ ὑποχρέωσίν της νὰ σᾶς συγχαρῇ διὰ τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν τὴν ὁποίαν ἐσημειώσατε εἰς ὅλην τὴν σταδιοδρομίαν σας εἰς τὸ Σῶμα τῆς

Ἀστυνομίας Πόλεων, καὶ ἡ ὁποία πλειστάκις ἔχει ἀναγνωρισθῇ παρ' ἡμῶν — ἐν τῇ εὐρυτέρα ἐννοίᾳ, ὅλων τῶν συναδέλφων, οἱ ὁποῖοι συνειργάσθησαν μαζί σας — κατὰ τὸ παρελθόν.

Εὐχόμεθα ὅπως τὸ παράδειγμά σας — δηλαδὴ τῆς συνεργασίας τῶν ὑπηρετούντων γενικῶς εἰς τὴν Ἀστυνομίαν — ἀκολουθήσουν καὶ οἱ διάδοχοί σας.

Πρὸς Ὑμᾶς, ὁλόκληρος ἡ τάξις τῶν ἐπαγγελματιῶν Συντακτῶν σᾶς δηλοῖ εἰλικρινῶς, ὅτι θὰ διατηρήσῃ τὴν καλυτέραν ἀνάμνησιν τῆς ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν συνεργασίας μας.

Μετὰ πλείστης τιμῆς καὶ φιλικωτάτων αἰσθημάτων,

Ὁ Πρόεδρος
Λ. ΠΕΤΡΟΜΑΝΙΑΤΗΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Δ. ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30ῇ Δεκεμβρίου 1966
ΚΜ) 11471

Φίλε μου Ἀρχηγέ,

Πολὺ μὲ συνεκίνησε τὸ γράμμα σας καὶ δὲν μπορῶ νὰ σᾶς κρύψω, πόσο μὲ λύπησε τὸ γεγονός, ὅτι ὁ Δῆμος μου θὰ στερηθῇ μιᾶς ἀποδεδειγμένως ἀποτελεσματικῆς ἐπαγρυπνήσεως καὶ ἐγὼ ἑνὸς τόσον ἀγαπητοῦ καὶ πολυτίμου συνεργάτου. Πιστεύω ὅμως, ὅτι εἰς τὴν πραγματικότητα οὐδέποτε σεῖς θὰ ἀποσυρθῆτε τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας: θὰ μένουν πάντοτε, διὰ νὰ καθοδηγοῦν τοὺς συναδέλφους σας παντὸς βαθμοῦ ὡς ἐὰν εἶσθε παρὼν μεταξύ των, τὸ ὑψηλόν σας παράδειγμα ἀφοσιώσεως εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν, ἡ εὐρύτης τοῦ πνεύματός σας καὶ αἱ φωτειναί σας συμβουλαί.

Περαίνων, θὰ ἤθελα εἰς τὰς θερμὰς εὐχάς μου διὰ τὸ Νέον Ἔτος νὰ προσθέσω μίαν εὐχήν, ἡ ὁποία ἀσφαλῶς ἔχει τὴν ἰδίαν εὐχάριστον ἀπήχησιν καὶ εἰς τὴν ἰδικήν σας ψυχήν, ὅπως καὶ εἰς τὴν ἰδικήν μου, νὰ βλέπωμεν πάντοτε βελτιουμένην ἐν ἀσφαλείᾳ καὶ εὐημερίᾳ τὴν ἔνδοξον πόλιν τῶν Ἀθηνῶν.

Φιλικώτατα
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΜΒΡ. ΠΛΥΤΑΣ

Ἀξιότιμον Κύριον
Εὐάγγελον Καραμπέτσον,
Ἀρχηγὸν Ἀστυνομίας Πόλεων,
Ἐνταῦθα.

***

ΑΡΧΗΓΟΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ ΚΥΡΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΟΝ ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΝ. — ΣΤΑΔΙΟΥ ΚΑΙ ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ. — ΕΝΤΑΥΘΑ.

ΜΕ ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΑΠΕΡΑΝΤΟΥ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΣ ΣΟΥ ΑΠΕΥΘΥΝΩ ΕΠΙ ΤΗ ΑΠΟΧΩΡΗΣΕΙ ΣΟΥ ΕΓΚΑΡΔΙΟΝ ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΝ. — ΥΠΗΡΞΕΣ ΑΞΙΟΣ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΔΟΣ, ΕΤΙΜΗΣΕΣ ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ, ΕΣΟ ΥΠΕΡΗΦΑΝΟΣ. — ΑΙ ΘΕΡΜΑΙ ΕΥΧΑΙ ΜΟΥ ΠΑΝΤΟΤΕ ΘΑ ΣΕ ΣΥΝΟΔΕΥΟΥΝ.

ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ ΚΩΝ) ΝΟΣ ΤΣΟΛΑΚΑΣ

***

ΑΡΧΗΓΕΙΟΝ ΒΑΣ. ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ
ΑΡΧΗΓΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30ῇ Δεκεμβρίου 1966

Φίλτατε καὶ ἀγαπητέ μου Κύριε Ἀρχηγέ,

Ἔλαβον τὴν ἀπὸ 28ης τρέχοντος μηνὸς ἀποχαιρετιστήριον ἐπιστολήν σας καὶ θέλω νὰ πιστεύσητε, ὅτι διακατέχομαι ὑπὸ τῆς αὐτῆς συγκινήσεως, τὴν ὁποίαν αἰσθάνεσθε καὶ σεῖς, ἀποχωρῶν τοῦ λαμπροῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, διὰ τὴν πρόοδον καὶ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ὁποίου ἠναλώσατε τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ἀλκῆς σας καὶ εἰργάσθητε μετὰ πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως, ἀναδειχθέντες ἄξιος καὶ τετιμημένος ἡγέτης αὐτοῦ, καὶ ἐπιτυχόντες ἀπολύτως εἰς τὴν ὑψηλὴν καὶ δύσκολον ἀποστολήν σας.

Προσωπικῶς, ἀγαπητέ μου Εὐάγγελε, αἰσθάνομαι πράγματι βαθυτάτην λύπην, διότι μὲ τὴν ἀποχώρησίν σας ἐκ τῆς ἡγεσίας τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, θὰ στερηθῶ ἑνὸς καλοῦ καὶ ἀγαπητοῦ φίλου καὶ ἐξαιρέτου συνεργάτου, εἰς τὸν ὁποῖον εὗρισκον πάντοτε, πλήρη ἀνταπόκρισιν ἀπόψεων καὶ ἐπιδιώξεων, κατανόησιν, πνεῦμα συνεργασίας καὶ συναδελφικῆς ἀλληλεγγύης ἀπαράμιλλον, εἰς ὅλας τὰς προσπαθείας μας πρὸς ἐπίλυσιν σοβαρῶν ὑπηρεσιακῶν ζητημάτων κοινοῦ

ἐνδιαφέροντος, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἀναμφισβητήτως ἀπέβη καὶ ἀπέβαινεν ἐπ' ὠφελεία, τόσον ἀμφοτέρων τῶν Σωμάτων, ὅσον καὶ τοῦ Ἔθνους.

Ἡ ἀνάμνησις τῆς συνεργασίας αὐτῆς, Ἀγαπητέ μου Φίλε, πιστέψατε ἀπολύτως, ὅτι θέλει παραμείνη πάντοτε ζωντανὴ εἰς τὴν ψυχήν μου καὶ ἐλπίζω ὅτι θὰ συνεχισθῆ καὶ εἰς τὸ μέλλον ὑπὸ τὸ πνεῦμα καὶ τὰς ἀντιλήψεις αἱ ὁποῖαι μέχρι τοῦδε ἐπεκράτησαν καὶ ὅτι ἡ ἀνεκτίμητος προσωπική σας πεῖρα θὰ παραμείνη πάντοτε χρήσιμος καὶ σπουδαία πρὸς τὰ Σώματα Ἀσφαλείας, τὰ ὁποῖα τόσον ἀγαπήσατε καὶ τῶν ἀγαθῶν τῆς ὁποίας πιστεύω, ὅτι δὲν θὰ στερηθοῦν ἔστω καὶ ἐὰν εὑρίσκεσθε ἐκτὸς τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας.

Μὲ τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἀπολύτου ἀγάπης καὶ ἐκτιμήσεώς μου σᾶς εὔχομαι πᾶσαν προσωπικὴν καὶ οἰκογενειακὴν χαρὰν καὶ εὐτυχίαν.

Μὲ συναδελφικοὺς καὶ φιλικοὺς χαιρετισμούς
ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
Ἀντιστράτηγος
Ἀρχηγὸς Βασ. Χωροφυλακῆς

***

ΑΡΧΗΓΟΣ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΠΙΤΕΛΕΙΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

Ἀθῆναι τῇ 29η Δεκεμβρίου 1966

Ἀγαπητέ μου Ἀρχηγέ,

Τὸ Β. Ναυτικὸν κι' ἐγὼ προσωπικῶς, αἰσθανόμεθα βαθεῖαν λύπην διὰ τὴν ἀποχώρησίν σας, ἀναγκαστικῶς λόγω ὁρίου ἡλικίας, ἐκ τοῦ εὐγενοῦς Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων.

Αἱ ἀναμφισβήτητοι ἱκανότητες ὡς ἡγέτου καὶ τὰ ζωηρὰ αἰσθήματά σας ἀπέναντι τοῦ Β.Ν. καὶ ἐμοῦ, ἐδημιούργησαν ἀπὸ ἐτῶν τὴν στερεὰν βάσιν, διὰ τὴν ἀπόλυτον σύμπνοιαν, εἰς ἁπάσας τὰς περιπτώσεις συνεργασίας τῆ Ἀστυνομίας Πόλεων μετὰ τοῦ Β.Ν. καὶ δὴ κατὰ περιόδους κρισίμους διὰ τὸ Ἔθνος.

Ἐστὲ βέβαιος, Κύριε Ἀρχηγέ, ὅτι βαθύτατα αἰσθήματα ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης, ὡς καὶ αἱ καλλίτεραι τῶν εὐχῶν διὰ πᾶσαν προσωπικὴν εὐτυχίαν, συνοδεύουν ὑμᾶς εἰς τὸν πολιτικὸν βίον.

Μετὰ βαθείας ἐκτιμήσεως καὶ ἀγάπης
ΣΠΥΡ. Ι. ΑΓΓΕΡΗΣ

Ἀρχηγὸν Ἀστυνομίας Πόλεων
κ. Εὐάγγελον Καραμπέτσον
Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας.—

***

Ἀθῆναι, 10 Ἰανουαρίου 1967

Ἀγαπητὲ Κύριε Καραμπέτσο,

Ἡ ἐπιστολή σας τῆς 28ης λήξαντος βαθύτατα μὲ συνεκίνησε διότι μοῦ ὑπέμνησε τὴν ἐκ τῆς ἡγεσίας τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀποχώρησίν σας.

Εἶναι τόσαι καὶ τοιαῦται αἱ πολύτιμοι ὑπηρεσίαι σας ὄχι μόνον πρὸς τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν ἀσφάλειαν τῶν πολιτῶν καὶ πρὸς τὴν ἔννομον τάξιν γενικώτερον, ὑπὸ δυσκόλους καὶ κρισίμους περιστάσεις προσφερθεῖσαι, ἐπὶ κεφαλῆς τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν καὶ ἐν συνεχείᾳ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ὥστε εὐλόγως νὰ λυπούμεθα πάντες οἱ πονοῦντες τὴν εὐνομίαν καὶ τὴν εὐταξίαν, ἐφ' ὅσον δὲν σᾶς παρέχεται πλέον ἡ δυνατότης νὰ συνεχίσητε τὸ ἔργον σας.

Ἀποχωρίζεσθε τοῦ Σώματος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων μὲ τὸ ὑπερήφανον συναίσθημα ὅτι ἐπετελέσατε εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ καθῆκον σας.

Σᾶς συγχαίρομεν δι' αὐτὸ καὶ σᾶς εὐχόμεθα πᾶσαν εὐτυχίαν.

Μετὰ βαθυτάτης ἐκτιμήσεως
ΧΡ. Ν. ΜΟΥΣΤΑΚΗΣ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΕΘΙΜΟΤΥΠΙΑΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3η Ἰανουαρίου 1967

Φίλτατε κύριε Ἀρχηγέ,

Ἔλαβον τὴν ἐπιστολήν σας δι' ἧς μοὶ ἀνεκοινώσατε τὴν ὁριστικὴν ἀποχώρησίν σας ἐκ τῆς ἐνεργοῦ Ἀστυνομικῆς Ὑπηρεσίας καὶ σᾶς εὐχαριστῶ.

Ἡ ἀνακοίνωσις αὕτη μὲ λυπεῖ βαθύτατα διότι διὰ τῆς ἀποχωρήσεώς σας τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων στερεῖται ἑνὸς τῶν ἐκλεκτοτέρων καὶ συμπαθεστέρων ἀνωτάτων στελεχῶν του, ἡ λαμπρὰ σταδιοδρομία τοῦ ὁποίου, εἶμαι βέβαιος, θὰ ἀφήσῃ δυσαναπλήρωτον κενόν.

Τὴν στιγμὴν αὐτὴν δὲν σᾶς ἀποκρύπτω ὅτι ἡ λύπη μου καθίσταται ἔτι μεγαλυτέρα διότι ἐν τῷ προσώπῳ σας εἶχον εὕρει ἕνα πολύτιμον συνεργάτην, ἡ βοήθεια τοῦ ὁποίου εἰς πολλὰς δυσκόλους στιγμὰς καθ' ἃς συνειργάσθημεν ὑπῆρξεν ἀνεκτίμητος καὶ θὰ μείνῃ δι' ἐμὲ ἀλησμόνητος.

Εἰς τὸν ἰδιωτικὸν βίον εἰς ὃν μεταπηδᾶτε, φίλε Κύριε Ἀρχηγέ, σᾶς συνοδεύουν αἱ καλλίτεραι εὐχαί μου, δράττομαι δὲ τῆς εὐκαιρίας αὐτῆς διὰ νὰ ἀνανεώσω τὴν διαβεβαίωσιν τῆς πρὸς ὑμᾶς βαθείας ἐκτιμήσεώς μου.

Μετὰ φιλικωτάτων προσρήσεων
Α. Λ. ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

***

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Ὁ κ. Εὐάγγ. Καραμπέτσος, ἀρχηγὸς μέχρι σήμερον τῆς Ἀστυνομίας τῶν Πόλεων ἀποσύρεται τῆς ἐνεργοῦ ὑπηρεσίας, καταλαμβανόμενος ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας. Σπανίως ἠγέται τοῦ Σώματος ἠδυνήθησαν νὰ τὸ ὑπηρετήσουν καὶ δι' αὐτοῦ τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν, ὅσον ὁ κ. Καραμπέτσος, ὁ ὁποῖος ἀνελθὼν τὴν κλίμακα τῆς ἱεραρχίας χάρις εἰς τὸ ἦθος, τὴν μόρφωσιν καὶ τὴν ἱκανότητά του, ἠδυνήθη νὰ γίνῃ σεβαστὸς ἀπὸ ὅλους τοὺς τιμίους ἀνθρώπους ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ἐκείνους ἀκόμη οἱ ὁποῖοι εἶχον λόγους νὰ φοβοῦνται τὴν ἀκεραιότητά του. Θὰ ἠδύνατο καὶ ἴσως θὰ ἔπρεπε νὰ παραμείνῃ ἀκόμη εἰς τὴν θέσιν του παρατεινομένου τοῦ ὁρίου ἡλικίας. Θὰ ἔπρεπε διότι οἱ καιροὶ εἶναι δύσκολοι ἂν ὄχι κρίσιμοι. Γνωρίζομεν, ὅτι ὁ ἴδιος συνεπὴς πρὸς τὰς ἀρχάς του δὲν τὸ ἠθέλησε. Προετίμησε, διὰ τοῦ ἔργου καὶ τῆς ἀρνήσεώς του, νὰ καταλίπῃ ἓν παράδειγμα πρὸς μίμησιν. Ἀλλ' ἂς προσέξῃ ἡ Κυβέρνησις προκειμένου νὰ τοποθετήσῃ τὸν ἀντικαταστάτην του. Καθ' ἑαυτὸ εἶναι δύσκολον τὸ ἔργον τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος. Ἡ δρᾶσις τοῦ ἀπερχομένου ἀρχηγοῦ τὸ καθιστᾶ ἔτι δυσκολώτερον — διὰ τὸν διάδοχόν του ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ διαθέτῃ τὰ προσόντα διὰ νὰ σταθῇ εἰς τὸ αὐτὸ ὕψος.

(«Καθημερινή», 31.12.66)

***

Ο κ. Ε. ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ

Ὕστερα ἀπὸ 42 ἐτῶν εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν, ἀπεχώρησε προχθές, καταληφθεὶς ἀπὸ τὸ ὅριον ἡλικίας, ὁ Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος. Πολιτισμένος, ἱκανώτατος, ἀνιδιοτελής, μὲ ἐξαίρετον ἦθος, καὶ ἄψογος εἰς ὅλας του τὰς ἐκδηλώσεις καὶ τὴν ζωήν του, ὁ ἀποχωρῶν Ἀρχηγὸς ἀφήνει λαμπράς, πράγματι, ὑποθήκας, εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Καὶ ἀφήνει ἐπίσης λαμπρὰς ἐντυπώσεις εἰς ὁλόκληρον τὴν ἑλληνικὴν κοινωνίαν, ἡ ὁποία θὰ ἐνθυμῆται τὸν διακεκριμένον δημόσιον λειτουργὸν καὶ τὸν ἀκέραιον ἄνθρωπον.

(«Ἀκρόπολις», 4.1.67)

***

Ο κ. Ε. ΚΑΡΑΜΠΕΤΣΟΣ ΑΠΕΧΩΡΗΣΕ ΤΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Μετὰ συνεχῆ καὶ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν 42 ἐτῶν ἀπεχώρησε τῆς Ἀστυνομίας κα-

ταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Σώματος κ. Εὐάγγ. Καραμπέτσος. Ὁ κ. Καραμπέτσος εἰς μήνυμά του πρὸς τοὺς ἀξιωματικοὺς καὶ ἄνδρας ὅλων τῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Ἀστυνομίας ἐκφράζει τὰς εὐχάς του ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει καὶ ὑποβάλλει ἔκκλησιν πρὸς ὅλους τοὺς ἀστυνομικοὺς ὅπως «ἐμπνεόμενοι ἀπὸ τὰς παραδόσεις τοῦ Σώματος βελτιώσουν τὴν ἤδη λαμπρὰν πορείαν αὐτοῦ».

Μεταξὺ ἄλλων ὁ κ. Καραμπέτσος συνιστᾶ εἰς τοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ ἐνθυμοῦνται πάντοτε ὅτι ὅλοι οἱ πολῖται εἶναι ἴσοι ἔναντι τοῦ Νόμου καὶ δὲν ἐπιτρέπεται οὐδεμία διάκρισις. Καὶ ἀπευθύνει θερμὴν ἔκκλησιν, ὅπως: ἀπέχουν οἱ ἀστυνομικοὶ πάσης ἀναμίξεως, ἔστω καὶ ἐμμέσως εἰς τὰς μεταξὺ τῶν Κομμάτων διενέξεις.

(«Ἐλεύθερος Κόσμος», 3.1.67)

***

ΥΠΟΘΗΚΑΙ

Συμπαθὴς ὡς ἄνθρωπος καὶ ἀνεπίληπτος κρατικὸς λειτουργός, ὡς ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, ὁ κ. Εὐάγγελος Καραμπέτσος, ποὺ ἀπεχώρησε μὲ τὴν ἐκπνοὴν τοῦ λήξαντος ἔτους, καταληφθεὶς ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας, ἀπηύθυνεν ἐγκύκλιον πρὸς τὸ Σῶμα, συνιστῶν εἰς ὅσους ὑπηρετοῦν νὰ μὴ λησμονοῦν ὅτι ὅλοι οἱ πολῖται εἶναι ἴσοι ἔναντι τοῦ Νόμου καὶ νὰ ἀποφεύγουν νὰ λαμβάνουν θέσιν ὑπὲρ τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου κόμματος. Καθόλου περιτταὶ αἱ ὑποθῆκαι, ὅπως ἀπεδείχθη εἰς ὡρισμένας προσφάτους περιπτώσεις. Θὰ κερδίσῃ ἡ Ἀστυνομία, ἐὰν τοὺς ἐνστερνισθοῦν ὅλοι οἱ ἀνήκοντες εἰς τὸ Σῶμα.

(«Ἔθνος», 3.1.67)

***

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΝ

Μὲ τὴν λῆξιν τοῦ 1966 καταλαμβάνεται ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας μία πλειὰς ἐπιλέκτων ἀξιωματικῶν τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων μὲ ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ Σώματος κ. Εὐάγγελον Καραμπέτσον. Εἶναι πράγματι λυπηρὸν ὅτι ἡ Πολιτεία θὰ στερηθῇ τῶν ὑπηρεσιῶν βαθμοφόρων τοῦ ἤθους καὶ τῆς καταρτίσεως τῶν κ.κ. Καραμπέτσου, Νικητάκη, Θάνου, Παπαναστασίου καὶ πολλῶν ἄλλων ἀξιωματικῶν ποὺ ἐτίμησαν τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων. Δύνανται ὅμως νὰ παραδώσουν τὴν σκυτάλην εἰς τοὺς νεωτέρους των μὲ τὴν συναίσθησιν καὶ τὴν βαθεῖαν ἱκανοποίησιν ὅτι ἐπετέλεσαν εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ καθῆκον των καὶ ὅτι προσέφεραν πολυτίμους ὑπηρεσίας εἰς τὴν χώραν. Διοικήσαντες ἀπὸ πολλῶν σκοπιῶν τὴν Ἀστυνομίαν εἰς κρισίμους διὰ τὸ Ἔθνος στιγμάς, ἀγωνισθέντες σκληρῶς καὶ συχνότατα διαβληθέντες ἀφήνουν εἰς τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας τὸ λαμπρὸν παράδειγμα ἀνδρῶν μὲ τίτλους ἐθνικῶν ὑπηρεσιῶν. Ἡ «Βραδυνὴ» αἰσθάνεται ὡς καθῆκον νὰ ἀπευθύνῃ συγχαρητήρια εἰς τὸν κ. Καραμπέτσον καὶ τοὺς συνεργάτας του διὰ τὴν εὐδόκιμον καὶ ἄκρως ἀποδοτικὴν δρᾶσιν των.

(«Βραδυνή», 31.12.66)

***

ΕΝΑΣ ΛΑΜΠΡΟΣ ΕΛΛΗΝ

Ἡ εἴσοδος τοῦ καινούργιου ἔτους ἀπεστράτευσε ἕνα ἐκλεκτὸν Ἕλληνα. Ἡ ἐπετηρὶς τῆς ζωῆς ἐπιβάλλει καθεστὼς ἀδιατάρακτο τὴν διαδοχή: Εἶναι ἀνάγκη οἱ παλαιότεροι νὰ ἀποχωροῦν γιὰ νὰ δίνουν τὴ θέσι τους στοὺς νεωτέρους. Μιὰ σκυταλοδρομία ἀσταμάτητη διεξάγεται μὲ τὴ σκυτάλη ποὺ μεταβιβάζεται ἀπὸ τὰ γερασμένα χέρια τῆς πείρας ποὺ ἐκουράστηκαν, στὰ ξεκούραστα χέρια τῆς νεότητος μὲ τὴ ζωτικὴ δρᾶσι.

Στὸ φαινόμενο αὐτὸ τῆς διαδοχῆς ὀφείλεται ἡ ἀποστράτευσις τοῦ Εὐαγγέλου Καραμπέτσου. Ἔπειτα ἀπὸ σαρανταδύο ἔτη γονίμου δραστηριότητος στὰς ἐπάλξεις τῆς Ἀστυνομίας, ὁ ἔξοχος ἀστυνομικὸς καὶ ἄνθρωπος, μετατοπίζεται στὸ περιθώ-

ριο, ἀφοῦ ἐπὶ τέσσερις καὶ πλέον δεκαετίες ὑπηρέτησε ἀκάματα τὴν Ἑλλάδα. Δὲν εἶναι φιλικὴ ὑπερβολὴ ἡ διαπίστωσις ὅτι ὁ ἀποχωρῶν ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας μένει λαμπρὸν παράδειγμα καὶ πρότυπον στὴν ἱστορία τοῦ Σώματος, ἀλλὰ καὶ γενικώτερα στὴν ἑλληνικὴ ζωή. Ἀχάριστο τοῦ ἀστυνομικοῦ τὸ ἐπάγγελμα. Ἴσως καὶ λίγο ἀντιπαθητικό: Ὁ ἀστυνομικός, στὴν προσπάθειά του νὰ διώξῃ τὴν παρανομία, εἶναι ἀναπόφευκτο νὰ δυσαρεστήσῃ, νὰ ἐξεγείρῃ, νὰ ἐνοχλήσῃ. Ὁ Εὐάγγελος Καραμπέτσος δὲν δυσηρέστησε, δὲν ἐξήγειρε, δὲν ἐνώχλησε. Δὲν ἔκανε ποτὲ ἐχθρούς. Ἡ σταδιοδρομία του διανύθηκε χωρὶς ἀγανάκτησι. Καὶ ὅταν ἀκόμη εὑρίσκετο στὰ πιὸ ἐπισφαλῆ ἀπὸ ἀπόψεως γλιστρήματος πρὸς τὴν ἀντιπάθεια πόστα τῆς Ἀστυνομίας — τὴν Τροχαία, τὴν Γενικὴ Ἀσφάλεια — πάλι ἐχθροὺς δὲν κατάφερε νὰ κάμῃ. Διότι ἐξήσκησε τὸ ἐπάγγελμα ποὺ τοῦ ἀνετέθη μὲ πολιτισμό, εὐγένεια καὶ ἀνθρωπιά. Δὲν ἐπρόσβευε ὅτι ὁ ἀστυνομικὸς εἶναι ἐχθρὸς τοῦ πολίτου, ἀλλὰ φίλος του, τεταγμένος ἄοκνα νὰ τὸν ἐξυπηρετῇ. Ἐὰν εἶχε τὶς πολιτικὲς ἀντιλήψεις του, δὲν τὶς θυμήθηκε ποτὲ γιὰ νὰ διώξῃ ἀντιπάλους. Διότι γι' αὐτὸν κανεὶς δὲν ἦταν ἀντίπαλος. Ὅλοι, ἀκόμη καὶ οἱ παρανομοῦντες, ἦσαν ἀγαπημένοι, τοὺς ὁποίους εἶχε ταχθῆ νὰ νουθετῇ, νὰ ἐπαναφέρῃ στὸν ἴσιο δρόμο. Γι' αὐτὸ ἡ διαδρομὴ τοῦ Εὐαγγέλου Καραμπέτσου δὲν ἐδημιούργησε ἀγανάκτησι. Εἶναι περίεργο τὸ πῶς καμμιὰ ἐφημερίδα δὲν βρέθηκε νὰ τὸν κατηγορήσῃ. Γιατὶ καμμιὰ δὲν κατάφερε νὰ διαπιστώσῃ ἀκρότητα ἢ βιαιότητα ἀπὸ μέρους του, κάποια ἐνέργεια ἄστοχα νευρικὴ ἢ ἐξοργιστικὰ ἀπολίτιστη, ἡ ὁποία νὰ ἐνθυμίζῃ Μπαϊρακτάρη καὶ νὰ ἐμφανίζῃ «ἀστυνομικὸν» τὸ Κράτος Δικαίου — δηλαδὴ ἕνα Κράτος ἀπαράδεκτης βίας, ἐναντίον τοῦ ὁποίου εἶναι ἀνθρώπινα ἀδύνατον νὰ μὴ ἐξεγερθοῦμε. Ὁ Εὐάγγελος Καραμπέτσος ἐπὶ τόσα ἔτη μᾶς ἔπεισε ὅτι ἦταν φίλος μας καὶ ὅταν ἀκόμη μᾶς ἐτιμωροῦσε... Διότι μᾶς ἔπειθε ὅτι ἔπρεπε νὰ μᾶς τιμωρῇ καὶ γι' αὐτὸ δὲν προκαλοῦσε τὴν ἀγανάκτησι ἀπὸ κανένα τιμωρούμενον μὲ στοιχειώδη καλοπιστία.

Αἱ αὐθόρμητοι αὐταὶ γραμμαὶ δὲν γράφονται οὔτε ἀπὸ φιλία, οὔτε γιὰ διαφήμισι. Ἀπὸ ἐτῶν, βέβαια, ὁ ἐκλεκτὸς αὐτὸς Ἕλλην μὲ τιμᾶ μὲ τὴν ἔμπρακτη ἀγάπη του· ἀγαπάει τὴ δημοσιογραφία μου καὶ τὴ μουσική μου, καὶ τὴν ἀγάπη του αὐτὴ ἐξεδήλωσε καὶ μὲ ἕνα ἐξαιρετικὰ τιμητικὸ γράμμα ποὺ μοῦ ἔστειλε, ἀποχωρῶν ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία. Γεμᾶτος συγκίνησι τὸν εὐχαριστῶ, ἀλλὰ δὲν τοῦ τὸ ἀνταποδίδω· διότι δὲν εἶναι ἀνταπόδοσις ἀβρότητος ἡ διαπίστωσις ὅτι ὁ ἔξοχος Ἕλλην μένει λαμπρὸ παράδειγμα γιὰ μίμησι.

Καὶ κάτι ἄλλο, ποὺ κάνει τὴν δημοσία αὐτὴ διαπίστωσι χωρὶς εὐτελῆ πρακτικὴ ἀξία: Ὁ Εὐάγγελος Καραμπέτσος, ἀποχωρῶν ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία, δὲν θὰ πολιτευθῇ. Θὰ ἰδιωτεύσῃ. Θὰ δοθῇ στοὺς ἀνθρώπους ποὺ τὸν ἀγαποῦν, σὲ ὅλους ἐμᾶς ποὺ τὸν ἐκαμαρώσαμε ὄχι μόνον σὰν ἀστυνομικόν, ἀλλὰ καὶ σὰν κύριον εὐπρεπῆ, εὐχάριστον, ἀξιαγάπητον. Αἱ ἐνθουσιώδεις κρίσεις μας δὲν τοῦ προσφέρουν καμμιὰ ἐπικερδῆ ἐξυπηρέτησι. Ἀποτελοῦν μόνον ἕνα ξεχείλισμα ἐνθουσιαστικό, μιὰ ἐπιβράβευσι ποὺ ἐπιβάλλεται.

Ἂς κρατήσῃ ὁ ἔξοχος ἄνθρωπος τὸν ἐνθουσιασμό μας, τώρα ποὺ θὰ ἔρθῃ κοντά μας σὰν συμπαθέστατος ἰδιώτης. Διότι — ἂς σκεφτοῦμε καὶ λίγο ἐγωϊστικά: Ἂν ἡ Ἑλλὰς χάνῃ ἕνα ἀνώτατον ἀξιωματοῦχον, κερδίζουμε ἐμεῖς ἕνα ἐξαιρετικὰ ἀξιαγάπητον φίλον, τὸν ὁποῖον συνηθίσαμε καὶ μὲ στολὴ καὶ χωρὶς στολὴ νὰ ἀγαπᾶμε..

ΧΡ. Κ. ΧΑΙΡΟΠΟΥΛΟΣ

(«Ἔθνος», 5.1.1967)

Η ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΟΣ ΤΩΝ ΑΝΗΛΙΚΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Καθηγητοῦ τῆς Ἐγκληματολογίας
ἐν τῇ Παντείῳ Ἀνωτ. Σχ. Πολιτικῶν Ἐπι-
στημῶν κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΠΑΖΑΧΑΡΙΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ἐξετάζοντες νῦν τὰς διαφόρους ποινὰς διὰ βραχέων παρατηροῦμεν τὰ ἀκόλουθα:

α΄) Ἡ χρηματικὴ ποινή. Ἡ σκοπιμότης τῆς ποινῆς ταύτης προκειμένου εἰδικῶς περὶ ἀνηλίκων ἀμφισβητεῖται.

Ἡ μία γνώμη ἀποκρύει τὴν χρηματικὴν ποινὴν διὰ διαφόρους λόγους. Δεδομένου, ὅτι οἱ ἀνήλικοι στεροῦνται αὐτοτελοῦς εἰσοδήματος, δὲν δύνανται νὰ καταβάλωσιν οἱ ἴδιοι τὸ ὀφειλόμενον χρηματικὸν ποσόν. Ἡ ποινὴ ἐπομένως αὕτη ἀποβαίνει ἁπλῶς πιεστικὸν μέτρον κατὰ τῶν γονέων, οἱ ὁποῖοι καὶ θὰ πληρώσωσι τοῦτο. Ἡ χρηματικὴ τιμωρία μεταβάλλεται ἐν τῇ πραγματικότητι εἰς «κατ' οἶκον ραβδισμὸν» διὰ τὸν ἀνήλικον. Γεννᾷ ἔριδας εἰς τὴν οἰκίαν καὶ εἰς τοὺς πενεστέρους γονεῖς ἀντιπάθειαν καὶ ἐχθρότητα πρὸς τὸ δικαστήριον ἀνηλίκων, τοῦ ὁποίου δὲν δύνανται νὰ ἀντιληφθῶσι τὴν ἀγαθὴν πρόθεσιν. Τέλος ὑφίσταται ὁ φόβος ὅτι θὰ γεννηθῇ εἰς τὸν ἐγωιστὴν ἀνήλικον ἡ ἐπικίνδυνος σκέψις ὅτι συνεψήφισε τὸ ἔγκλημα διὰ τοῦ χρήματος.

Ἡ ἑτέρα γνώμη θεωρεῖ τὴν ποινὴν ταύτην ὡς ἀποτελεσματικήν, ἰδίως ἐὰν τὸ ὀφειλόμενον ποσὸν καταβληθῇ παρὰ τῶν ἐργαζομένων ἀνηλίκων ἐκ τῶν ἰδιαιτέρων αὐτῶν ἐσόδων ἐκ τῆς ἐργασίας των. Τοιοῦτο δ' εἰσόδημα ἔχουσιν οἱ πλεῖστοι τῶν ἐγκληματούντων ἀνηλίκων, διότι οὗτοι ἀνήκουσι κυρίως εἰς τοὺς προλεταρίους νέους, εἰσερχομένους ἐνωρὶς εἰς τὴν βιοπάλην. Ἐξ ἄλλου δὲν εἶναι ἀνάγκη, ὅπως ἡ χρηματικὴ ποινὴ καταβάληται ἐφ' ἅπαξ, ἀλλὰ δύναται αὕτη νὰ ἐξοφλῆται καὶ κατὰ δόσεις, προσαρμοζομένη ἑκάστοτε πρὸς τὰς ἰδιαιτέρας οἰκονομικὰς συνθήκας τοῦ ἀνηλίκου. Ἀλλ' ὅμως, καὶ ἐὰν ἡ οἰκογένεια πληρώσῃ ἀντὶ τοῦ ἀνηλίκου, θὰ καταστήσῃ τὴν ποινὴν ταύτην αἰσθητὴν εἰς τὸν ἀνήλικον διὰ τῶν συμβουλῶν, τῶν ἐπιπλήξεων ἢ ἄλλων τιμωριῶν, τοῦ ἐντατικοῦ ἐλέγχου τῆς διαγωγῆς του καὶ ἐν γένει τοῦ αὐστηροτέρου περιορισμοῦ αὐτοῦ. Τέλος, ἡ χρηματικὴ ποινὴ πλεονεκτεῖ, διότι δὲν ἀποσπᾷ τὸν ἀνήλικον ἐκ τοῦ φυσικοῦ αὐτοῦ περιβάλλοντος.

β΄) Ἡ ἐπίπληξις. Ἡ ποινὴ αὕτη παρουσάζεται καὶ ὡς παιδαγωγικὸν μέτρον, ὡς «νουθέτησις». Συνίσταται εἰς ἀπονομὴν μομφῆς, εἰς ψόγον ἐναντίον τοῦ δράστου, ἀποβλέπουσα εἰς τὴν ὑπόδειξιν τῶν δυσμενῶν συνεπειῶν τῆς κακῆς διαγωγῆς τόσον διὰ τὸν ἀνήλικον, ὅσον καὶ διὰ τὴν κοινότητα, ὡς καὶ τέλος εἰς τὴν ἐπίκλησιν τοῦ αἰσθήματος τῆς τιμῆς αὐτοῦ.

Καὶ ἡ παιδαγωγικὴ ἀξία τῆς ποινῆς ταύτης ἀμφισβητεῖται. Γίνα ἀξίαν δύναται νὰ ἔχῃ ἡ ἐπίπληξις, ἐφ' ὅσον ἡ ὑπὸ τοῦ ἀνηλίκου τέλεσις ἐγκλήματος ἀπέδειξεν ἐπαρκῶς τὴν ἀνικανότητα τῶν ἀντιστάσεων τῆς νοήσεως παρὰ τῷ ἀνηλίκῳ; Ἡ ἐπιβολὴ τῆς ἐπιπλήξεως οὐδὲν ἕτερον σημαίνει ἢ ἁπλῶς οὐσιαστικὴν παραίτησιν τοῦ δικαστηρίου ἀνηλίκων ἀπὸ τῆς ἐπιβολῆς μέτρου τινὸς κατὰ τοῦ ἀνηλίκου. Ἡ ὑπερβολικὴ μάλιστα χρῆσις τῆς ἐπιπλήξεως καὶ εἰς περιπτώσει, καθ' ἃς αὕτη ἀντεν δεικνύετο ὡς μὴ τελεσφόρος, οὐ μόνον δὲν ὠφέλησεν, ἀλλὰ καὶ ἔβλαψεν ἤδη ἐν τῇ πράξει (ὡς εἴς τινα δικαστήρια τῆς Γερμανίας).

Ἡ ἀντίθετος γνώμη διδάσκει, ὅτι, ἐὰν ἡ ἐπίπληξις ἀποφύγῃ τὸν γραφειοκρατικὸν τυπικὸν χαρακτῆρα, δύναται νὰ ἦ ὠφέλιμος. Ἡ συνετὴ χρῆσις αὐτῆς, συνισταμένη εἰς μίαν εἰδήμονα, ἔντονον, καρποφόρον διδασκαλίαν, δύναται νὰ προλάβῃ πολλὰ κακά. Πάντως οὐχὶ ἀπειλαὶ καὶ ὕβρεις, χλευασμοὶ καὶ ἀπρεπεῖς ἐκφράσεις, αἱ ὁποῖαι ἐξευτελίζουσι δικαστὰς καὶ δικαζομένους καὶ ἐξαγριοῦσι τοὺς ἀνηλίκους, ἀλλ' ἡ ἐγκάρδιος καὶ ἐνθαρρυντικὴ διδαχὴ ἀνήκει εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ μέτρου.

γ') Τὸ ἐργόποινον. Τοῦτο συνίσταται εἰς ἐργασίαν, ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου ἀνηλίκων εἰς τὸν ἀνήλικον διὰ τὴν κακὴν διαγωγήν του πρὸς τιμωρίαν του.

Ἡ ποινὴ αὕτη κατακρίνεται ἰδίως, διότι δημιουργεῖ εἰς τὸν ἀνήλικον τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ἡ ἐργασία εἶναι κακόν, ἀποστρεφόμενον πλέον ταύτην. Πλὴν τούτου τὸ ποινικὸν τοῦτο μέτρον ἀντενδείκνυται ἰδίως ὡς πρὸς τοὺς ἀνηλίκους, κυρίως προκειμένου περὶ ἐργασιῶν εἰς δημοσίους τόπους, ἐνῶ θὰ ἔδει οἱ ἀνήλικοι κατάδικοι νὰ φαίνωνται ὡς τοιοῦτοι πρὸ τοῦ κοινοῦ ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον.

Ἀντιθέτως παρ' ἑτέρων ὑποστηρίζεται τὸ ἐργόποινον, διότι ἡ ἐργασία θεωρεῖται ὡς ἐνδεδειγμένη πρὸς καταπολέμησιν τῆς ὀκνηρίας, τῆς ἀλητείας καὶ τῆς φυγοπονίας. Αὕτη ἐπιβάλλεται πρὸς πνευματικὴν διαφώτισιν καὶ ὡς ὠφέλιμος διατριβὴ χάριν ἐξευγενισμοῦ τοῦ ἤθους. Εἶναι ἄριστον μέσον, ἰδίως, ἐὰν ἐπιτύχῃ νὰ δημιουργήσῃ παρὰ τῶν ἀνηλίκω ἐπαγελματικὴν ἱκανότητα, ἕξιν καὶ εὐχαρίστησιν ἐκ τῆς ἐπαγελματικῆς ἐργασίας.

δ') Ἡ ποινὴ τῆς τύψεως. Εἶναι σωματικὴ ποινή, ἐκτελουμένη κατὰ διαφόρους τρόπους, ὡς διὰ ραπίσματος (κολαφίσεως), ραβδισμοῦ, μαστιγώσεως κ.ἄ. Ἔχει καταργηθῇ εἰς τὰς πλείστας τῶν πεπολιτισμένων πολιτειῶν, διατηρουμένη εἰσέτι ἐν Ἀγγλίᾳ.

Ἡ ποινὴ αὕτη κατακρίνεται διὰ πολλῶν ἐπιχειρημάτων. Εἶναι βάρβαρος καὶ δουλικὴ ποινή, λείψανον μεσαιωνικῶν ἕξεων, ἐξευτελίζουσα καὶ ὑπιβιβάζουσα τόσον τὸν τύπτοντα, ὅσον καὶ τὸν τυπτόμενον. Προσβάλλει τὴν ἀνθρωπίνην ἀξιοπρέπειαν, εἶναι δουλοπρεπὴς καὶ ἔρχεται εἰς σύγκρουσιν πρὸς τὴν περὶ δικαίου λαϊκὴν συνείδησιν καὶ τὸν σύγχρονον πολιτισμόν. Ἀντὶ νὰ βελτιοῖ, ποιεῖ τὸν τυπτόμενον ἀνήλικα χείρονα, διότι γεννᾷ ἀγανάκτησιν, μῖσος καὶ δίψαν ἐκδικήσεως, καταρρίπτει τὸ φρόνημα καὶ τὸ αἴσθημα τῆς τιμῆς τοῦ ἀνηλίκου, οὖσα ὡς ἐκ τούτου ἀντιπαιδαγωγική. Τέλος εἶναι καὶ ἄδικος, ὡς δημιουργοῦσα ἀνισότητα ἐν τῇ ἐκτελέσει, ἐξαρτωμένη ἐν τῇ εἰδικῇ περιπτώσει ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐκ τῆς «δυνάμεως καὶ διαθέσεως» τοῦ ἐκτελεστοῦ, ἀφ' ἑτέρου δ' ἐκ τῆς καταστάσεως καὶ τῆς κράσεως τοῦ τυπτομένου ἀνηλίκου.

Κατὰ τούτων ἀντιτάσσεται ὅτι ἡ ποινὴ αὕτη εἶναι προχειροτάτη, ἐπιτυγχάνουσα τὸν κολασμὸν τοῦ ἀνηλίκου ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος. Δύναται νὰ χρησιμεύσῃ αὕτη ὡς ἄριστον μέσον πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἐπικινδύνων βραχυχρονίων ποινῶν. Ἀντιθέτως πρὸς τὴν ποινὴν κατὰ τῆς ἐλευθερίας δὲν δημιουργεῖ εὐκαιρίαν εἰς τὸν ἀνήλικον πρὸς συγχρωτισμὸν αὐτοῦ μετὰ διεφθαρμένων ἀτόμων ἐν ταῖς φυλακαῖς. Ἀντιθέτως δὲ πρὸς τὴν χρηματικὴν ποινήν, ἡ ὁποία πλήττει ἀνίσως τοὺς πένητας καὶ τοὺς εὐπόρους καὶ ἥτις πιέζει κυρίως τοὺς γονεῖς τοῦ ἀνηλίκου, αὕτη δημιουργεῖ ἰσότητα ἐν τῇ ἐκτελέσει, πλήττουσα αὐτὸν τοῦτον τὸν ἀνήλικον. Ἐπιδρᾷ τέλος ταπεινωτικῶς ἐπὶ τῶν νεαρῶν ἀτόμων, ἅτινα οὐχὶ σπανίως ἄγονται εἰς τὸ ἔγκλημα, ἵνα ἀποκτήσωσι φήμην ἥρωος.

ε') Ὁ βραχυτάτης διαρκείας π ε ρ ι ο ρ ι σ μ ὸ ς τοῦ ἀνηλίκου.

Οὗτος δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ εἰς διαφόρους τόπους, ὡς κατ' οἶκον, ἐν τῷ σχολείῳ, ἐν εἰδικῷ ἱδρύματι ἢ ἀλλαχοῦ. Ὁρίζεται καθ' ἑβδομάδας, ἡμέρας ἢ καὶ ὥρας ἔτι. Παρακολουθεῖται συνήθως ὑπὸ ἐργασίας τινός, ἣν ὀφείλει νὰ φέρῃ εἰς πέρας ὁ ὑπὸ περιορισμὸν τελῶν ἀνήλικος. Συνιστᾶται ἡ παρουσία ἐπόπτου. Ὁμοίως ἡ προηγουμένη ἐξέτασις τοῦ ἀνηλίκου ὑπὸ ἰατροῦ. Ἡ παρακολούθησις τοῦ περιορισμοῦ ὑπὸ νηστείας καταδικάζεται ἕνεκα ὑγιεινῶν λόγων. Θεωρεῖται ἐπωφελὴς ὁ περιορισμός, ὁ τελούμενος κατὰ τὰς Κυριακάς, ἑορτὰς καὶ κατὰ τὰς ὥρας τῶν παιγνίων καὶ τῶν διασκεδάσεων. Συνιστᾶται ἡ ἀπομόνωσις τοῦ ἀνηλίκου, διότι ἡ κοινὴ κράτησις πλειόνων ἀνηλίκων ὁμοῦ θὰ παράσχῃ εἰς αὐτούς, ἀντὶ ἀφορμῆς πρὸς μεταμέλειαν, εὐκαιρίαν πρὸς εὐχάριστον συναναστροφήν.

Ὁ περιορισμὸς θεωρεῖται ὡς ἀποτελεσματικὴ ποινή, διότι δύναται νὰ παράσχῃ εἰς τὸν τιμωρηθέντα ἀνήλικον ἀφορμὴν πρὸς περίσκεψιν καὶ νὰ προλάβῃ πολλὰς βαρυτέρας τιμωρίας.

Ὁ περιορισμὸς παρουσιάζεται καὶ ὡς μία ἐκ τῶν δραστικωτέρων πειθαρχικῶν ποινῶν ἐπὶ διαγωγῶν ἐναντίον τῆς τάξεως διαφόρων ἱδρυμάτων.

στ΄) Ἡ φυλάκισις καὶ ἐν γένει ἡ κατὰ τῆς ἐλευθερίας ποινή.

Ἡ ποινὴ κατὰ τῆς ἐλευθερίας δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ καὶ ἐν ταῖς κοιναῖς φυλακαῖς ἐνηλίκων, συνιστᾶται ὅμως ἡ ἐκτέλεσις ταύτης ἐν εἰδικαῖς «φυλακαῖς ἐνηλίκων» ἢ τουλάχιστον ἐν εἰδικοῖς τμήμασι τῶν κοινῶν φυλακῶν, λόγῳ τῶν συμπαρομαρτούντων κινδύνων διὰ τοὺς νέους ἐκ τοῦ συγχρωτισμοῦ των καὶ τῆς κοινῆς συμβιώσεως μετὰ ἐνηλίκων καταδίκων. Αἱ πρῶται εἰδικαὶ φυλακαὶ ἀνηλίκων ἱδρύθησαν ἐν Ἀμερικῇ, ἔνθα ἐπεδιώχθη ἡ ἀναμόρφωσις τῶν ἀνηλίκων καταδίκων διὰ παιδαγωγικῆς ἐπιδράσεως ἐπ' αὐτούς. Τὸ πρῶτον τοιοῦτο κατάστημα ὑπῆρξε τὸ ἐν Ἐλμίρα θεμελιωθὲν κατὰ τὸ ἔτος 1876. Ἀργότερον τὸ παράδειγμα τῆς Ἀμερικῆς ἐμιμήθη ἡ Ἀγγλία διὰ τοὺς καταδίκους, οἵτινες ἦγον ἡλικίαν μεταξὺ 16—21 ἐτῶν, ἔνθα ἐφηρμόσθη τὸ καλούμενον Borstalsystem, τεθέντος ὡς ὑψίστου σκοποῦ τῆς ποινικῆς ἐκτελέσεως τῆς βελτιώσεως τοῦ καταδίκου. Ἐν Ἑλλάδι, ἡ πρώτη φυλακὴ ἀνηλίκων, ἡ Ἀβερώφειος, ἱδρύθη σχετικῶς ἐνωρίς, ἤδη ἀπὸ τοῦ 1896. Ἡ Γερμανία ἀντιθέτως καθυστέρησεν· ταύτης ἡ πρώτη τοιαύτη φυλακὴ ἐθεμελιώθη τὸ ἔτος 1912. Εἰδικαὶ φυλακαὶ νεανίδων εἰς τὰς πλείστας τῶν διαφόρων χωρῶν δὲν ὑπάρχουσι, λόγῳ τοῦ περιωρισμένου ἀριθμοῦ τῶν καταδικαζομένων κορασίων, ὑπάρχουσιν ὅμως ἰδιαίτερα τμήματα νεανίδων παρὰ ταῖς κοιναῖς φυλακαῖς γυναικῶν.

Ἐπαγγελματικοὶ λόγοι ἄγουσιν εἰς τὴν εἰδικωτέραν διάκρισιν τῶν διαφόρων φυλακῶν ἀνηλίκων εἰς διάφορα εἴδη, ὡς εἰς βιομηχανικάς, ἀγροτικάς, ναυτικὰς ἢ ἑτέρας. Διὰ παιδαγωγικοὺς ὅμως λόγους ἐπιδιώκεται σήμερον κατὰ πρώτιστον λόγον ἡ δημιουργία ἀγροτικῶν φυλακῶν. Τοῦτο, διότι ἡ ἐν ὑπαίθρῳ διαβίωσις καὶ ἐργασία τῶν ἀνηλίκων ὑποβοηθεῖ θετικῶς τὴν βελτίωσιν τοῦ ἤθους τοῦ ἀνηλίκου. «Οἱ τοῖχοι καὶ οἱ πύργοι, τὰ κεκλεισμένα κελλία, αἱ κιγκλῖδες εἰς τὰ παράθυρα, ἅπαντα ταῦτα δὲν εἶναι κατάλληλα, ἵνα δημιουργήσωσι τὴν ἀναγκαίαν ἀτμόσφαιραν πρὸς διαπαιδαγώγησιν».

Θεμέλιος στῦλος τῆς συγχρόνου φυλακίσεως τῶν ἀνηλίκων εἶναι ἡ συστηματικὴ διαπαιδαγώγησις αὐτῶν. Ὁ χρόνος τῆς ποινῆς τῆς φυλακίσεως ὀφείλει νὰ ἦ χρόνος τῆς ἀναμορφώσεως αὐτῶν.

Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τούτου ἐπιδιώκεται, ὅπως ἡ ποινικὴ ἐκτέλεσις ἐν τῇ φυλακῇ ἀνηλίκων θεμελιωθῇ ἐπὶ τοῦ καλουμένου «προοδευτικοῦ συστήματος» ἢ «κλιμακωτοῦ» ἢ «συστήματος βαθμίδων». Κύριος χαρακτὴρ τούτου εἶναι ὁ βαθμιαῖος μετριασμὸς τῆς αὐστηρότητος τῆς ποινικῆς ἐκτελέσεως, ἀναλόγως τῆς ἐπιδεικνυομένης παρὰ τοῦ ἀνηλίκου καλῆς διαγωγῆς. Ἡ τοιαύτη βαθμιαία πρόοδος τοῦ ἀνηλίκου πρὸς τὴν ἐλευθέραν ζωὴν συνιστᾶ ἰσχυρὸν ἐλατήριον διὰ τὴν βελτίωσίν του ἰδίαις δυνάμεσι. Εἶναι αὐτονόητον ὅτι τὸ προκείμενον σύστημα εἶναι ἐφαρμόσιμον μόνον ἐπὶ τῶν μακροχρονίων ποινῶν. Κατὰ τοῦτο οἱ κρατούμενοι διαιροῦνται εἰς κλάσεις, βαθμίδας. Εἰς ἑκάστην βαθμίδα ὁ ἀνήλικος ὀφείλει νὰ παραμείνῃ ἐφ' ὡρισμένον χρόνον. Ἐὰν οὗτος φέρηται καλῶς καὶ διεκνύῃ τὴν προσήκουσαν διαγωγήν, προάγεται εἰς τὰς ἀνωτέρας κλάσεις, καθ' ἃς ἀποκτᾷ μείζονας εὐνοίας καὶ προνόμια, ἐὰν ἀντιθέτως ἐπιδείξῃ οὗτος ἀνάρμοστον διαγωγήν, ἐπαναφέρεται εἰς τὰς κατωτέρας αὐστηρὰς κλάσεις, καθίσταται δ' εἰς αὐτὸν αἰσθητὴ ὅλη ἡ αὐστηρότης τῆς ποινῆς.

Πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ αὐτοῦ ἔργου τῆς διαπαιδαγωγήσεως τῶν κρατουμένων ἀνηλίκων ἐπιδιώκεται ὡσαύτως «ἡ κατ' ἐξατομίκευσιν» ἐκτέλεσις τῆς ποινῆς φυλακίσεως. Εἰδικῶς, ἐπειδὴ ἕκαστος ἀνήλικος κέκτηται παρὰ τὰ γενικὰ γνωρίσματα,

ἄτινα εἶναι κοινὰ μετὰ τῶν λοιπῶν ἀνηλίκων, καὶ ὡρισμένας εἰδοποιοὺς διαφοράς, ἤτοι ἴδια γνωρίσματα, δι' ὧν διακρίνεται τῶν ἄλλων, ἡ ποινικὴ ἐκτέλεσις δὲν περιορίζεται ἀποκλειστικῶς εἰς τὰ εἰς τὸ γένος, τὸ σύνολον ἀνήκοντα στοιχεῖα, ἀλλὰ προβαίνει καὶ ἐπὶ τὰ ἰδιαίτερα, τὰ ἀτομικὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ κρατουμένου ἀνηλίκου. Τὰ χαρακτηριστικὰ ταῦτα δύνανται νὰ ὦσιν εἴτε σωματικά, καθοριζόμενα ὑπὸ τῆς «Σωματολογίας τῶν ἀτομικῶν διαφορῶν», εἴτε ψυχικά, καθοριζόμενα ὑπὸ τῆς «Ψυχολογίας τῶν ἀτομικῶν διαφορῶν». Ἡ δὲ ποινικὴ ἐκτέλεσις, ἐνεργοῦσα κατὰ τὴν «ἀρχὴν τῆς ἐξατομικεύσεως», ὀφείλει νὰ προτάξῃ τοὺς ἀκολούθους δύο σκοπούς, πρῶτον μὲν τὴν ἔρευναν τῆς ἀνθρωπίνης ἀτομικότητος, δεύτερον δὲ τὸν καθορισμὸν τῆς ἀτομικῆς μεταχειρίσεως. Ἡ πρώτη κατεύθυνσις θὰ καθορίσῃ τὰς ποικιλίας τῆς ἀτομικότητος τοῦ ἀνηλίκου καὶ συνεπῶς θὰ ἀγάγῃ εἰς τὴν κατάταξιν αὐτοῦ εἰς ὡρισμένον τύπον, ἡ δὲ δευτέρα θὰ καθορίσῃ τὸ μορφώσιμον τοῦ δεδομένου ἀνηλίκου καὶ τὸ εἶδος τῆς πρακτικῆς μεταχειρίσεώς του. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον συνιστᾶται, ὅπως αἱ Φυλακαὶ Ἀνηλίκων κέκτηνται, ἐξ ἑνὸς μὲν ἰδιαίτερον «Τμῆμα ὑποδοχῆς» χάριν μελέτης τῶν τὸ πρῶτον εἰσερχομένων εἰς τὸ Ἵδρυμα ἀνηλίκων καταδίκων, ἐξ ἑτέρου δὲ διάφορα εἰδικὰ τμήματα, προοριζόμενα διὰ τὰς διαφόρους κατηγορίας, τύπους ἀνηλίκων καταδίκων.

Ἰδιαιτέρα ἀποδίδεται σημασία εἰς τὴν γενικὴν καὶ εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν ἐκπαίδευσιν τοῦ ἀνηλίκου. Τοιουτοτρόπως καθίσταται ἀναγκαῖον, ὅπως ἑκάστη φυλακὴ ἀνηλίκων ἔχῃ σχολεῖον καὶ τὴν ἀναγκαιοῦσαν ποικιλίαν ἐργαστηρίων. Ἡ τοιαύτη ἐργασία σκοπεῖ οὐ μόνον νὰ καταστήσῃ τὸν ἀνήλικον ἱκανόν, ἵνα κερδίζῃ ἀργότερον ἐν τῷ ἐλευθέρῳ βίῳ τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἀλλὰ καὶ ὅπως καταπολεμήσῃ τὴν φυγοπονίαν του δι' ἀπαιτήσεως παρ' αὐτοῦ τακτικῆς καὶ ἐπιμεμελημένης ἐργασίας καὶ ἐν γένει, ὅπως διαπαιδαγωγήσῃ αὐτόν. Εὐνόητον εἶναι ὅτι κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐργασίας ὀφείλουσι νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν αἱ ἰδιαίτεραι ἱκανότητες τῶν καθ' ἕκαστον ἀνηλίκων, ὁ βαθμὸς τῆς μορφώσεως, τὸ ἐπάγγελμα, ἡ ἡλικία, ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας των κ.ἄ. Πάντως γενικῶς προτιμῶνται αἱ ἐν ὑπαίθρῳ τελούμεναι ἐργασίαι, οὐ μόνον δι' ὑγιεινοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ ἕνεκα τῆς ἰδιαιτέρας παιδαγωγικῆς ἀξίας τῆς ἀγροτικῆς ἐργασίας.

Ἡ ποινὴ κατὰ τῆς ἐλευθερίας κατακρίνεται προκειμένου περὶ ἀνηλίκων διὰ πλείστων σοβαρῶν ἐπιχειρημάτων. Αὕτη ἀποσπᾷ τὸν ἀνήλικον ἀπὸ τῆς οἰκογενείας του, ἤτοι ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντός του, καὶ τὸν παραδίδει εἰς «τὴν ἐντροπὴν» τῆς φυλακῆς. Ἡ φυλακὴ δημιουργεῖ φύσει ἀντιπαιδαγωγικὴν ἀτμόσφαιραν. Οἱ ἀνήλικοι ἀντὶ νὰ βελτιῶνται, καταστρέφονται, ἰδίως διότι συναναστρέφονται μεθ' ἑτέρων διεφθαρμένων στοιχείων. Ὁ εὐαίσθητος ἀνήλικος καταπτοεῖται, αἰσθάνεται τὴν ποινὴν ταύτην ὑπερμέτρως βαρεῖαν, πρᾶγμα, ὅπερ κωλύει τὴν γενικὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ. Ὁ ἀναιδὴς αἰσθάνεται ὑπερηφάνειαν, τόσον μεγαλυτέραν, ὅσον βαρύτερον εἶναι τὸ παρ' αὐτοῦ διαπραχθὲν ἔγκλημα. Ὁ φονεὺς θεωρεῖ ἑαυτὸν ἥρωα, περιφρονῶν τοὺς ἁπλοῦς κλέπτας καὶ ἐν γένει ἀσκεῖ ἰδιαίτερον γόητρον ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁμηλίκων συγκαταδίκων του. Οἱ τρόφιμοι ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐποτίσθησαν διὰ τῶν διαφόρων νεωτέρων ἀριστερῶν ἰδεῶν, παρεξηγοῦντες, διαβλέπουσιν εἰς τὴν φυλακὴν οὐχὶ ὡρισμένην ἀναγκαίαν κοινωνικὴν κύρωσιν κατὰ τῆς ἀντικοινωνικῆς αὐτῶν διαγωγῆς, ἀλλὰ θεωροῦσιν ἑαυτοὺς θύματα τῆς βίας τῆς κρατούσης ἀστικῆς τάξεως. Οἱ ἀνήλικοι τέλος ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι διεβίουν ἐν πενίᾳ καὶ στερήσεσιν, ὑπὸ ραβδισμούς, ὕβρεις καὶ διαρκεῖς οἰκογενειακὰς ἔριδας, εὑρίσκουσιν εἰς τὴν φυλακὴν ὑπωσοῦν ἄνετον καταφύγιον, ἀμειβόμενοι οὕτως εἰπεῖν διὰ τὰς ἀδικοπραγίας των. Τέλος ἡ ποινὴ τῆς φυλακίσεως χαρακτηρίζεται ὡς περιττή, ἐφ' ὅσον προκειμένου περὶ τῆς ἐπιδιωκομένης βελτιώσεως τῶν ἀνηλίκων οὐ μόνον ἀρκεῖ, ἀλλὰ καὶ κατὰ πρῶτον λόγον ἐνδείκνυται διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸ παιδαγωγικὸν μέτρον τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ἀνηλίκου εἰς παιδαγωγικὸν κατάστημα.

Κατὰ τούτων ἀντιτάσσονται τὰ ἑξῆς: Ἡ ποινὴ τῆς φυλακίσεως ἀποσπᾷ τὸν ἀνήλικον ἐκ τοῦ διεφθαρμένου περιβάλλοντος, εἰς τὸ ὁποῖον ἔζη καὶ τὸ ὁποῖον ἤγα-

Η ΣΥΜΜΟΡΙΑ ΜΕ ΤΑ 25 ΠΙΣΤΟΛΙΑ

Ὑπὸ τοῦ Δημοσιογράφου κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΛΕΩΤΣΑΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

Ὁ πατέρας Χριστοφιλέας ἐτρομοκρατοῦσε, ὄχι μόνον τοὺς συγγενεῖς καὶ τὴν οἰκογένειάν του, ἀλλὰ καὶ ὅλον ἐκεῖνον τὸν ἀμφοτέρων τῶν φύλων ὑπόκοσμον ποὺ ἐσύχναζε εἰς τὸ κέντρον του καὶ ἐξέδιδε μάλιστα καὶ ἡμερησίας διαταγὰς πρὸς αὐτόν. Εἰς τὸ ἀρχεῖον μου μάλιστα διέσωσα τὸ κείμενον μιᾶς τέτοιας ἡμερησίας διαταγῆς τοῦ Νίκου Χριστοφιλέα, τὴν ὁποίαν εἶχα καὶ τότε δημοσιεύσει εἰς τὰς ἐφημερίδας «Ἔθνος» καὶ «Καθημερινή», εἰς τὰς ὁποίας εἰργαζόμην ὡς ἀστυνομικὸς ρεπόρτερ. Ἰδοὺ αὐτή:

ΜΕΤΩΠΟΝ «ΔΡΟΣΙΑΣ»

Ἡμερησία Διαταγὴ Ἐπιτελείου Χριστοφιλέα.

Ἀναλαμβάνων ἀπὸ σήμερον τὴν διεύθυνσιν τοῦ ζυθεστιατορίου «Δροσιὰ» ἐπιφέρω τὰς ἑξῆς τροποιήσεις.

Ἀπαλλάσσω τῆς περαιτέρω προσκολλήσεως τὸν Βαρὺ Πεπόνα καὶ τὸν Χονδρὸ Κώστα ὡς μὴ δείξαντες οὗτοι καλὴν διαγωγὴν ἀπέναντί μου, τηρήσαντες ἄλλοτε στάσιν ἀπειλητικὴν καὶ ἀπρεπῆ, γενόμενοι οὕτω πρόξενοι τῆς φυγοδικίας μου ὥστε νὰ ζημιωθῶ χιλιάδας δραχμῶν.

Λαβὼν ὑπ' ὄψιν ὅμως πρόσκλησιν τοῦ κ. Λιόση ἐγκρίνω ὅπως παραμείνῃ οὗτος μεθ' ἁπάντων τῶν ἐπίπλων του εἰς ἓν τοῦ ἑστιατορίου δωμάτιον μέχρις οὗ δυνηθῇ νὰ ἐξεύρῃ τόπον πρὸς κατοικίαν, οὐχὶ ὅμως πέραν τοῦ μηνός.

Τὰ καθήκοντα τοῦ ὑπασπιστοῦ μου ἀνατίθημι ἀπὸ σήμερον εἰς τὸν λοχαγὸν μου Σουμεριάρην Βασίλειον. Οὗτος θέλει παραλάβει ἅπαντα τὰ χρειώδη ὡς καὶ τὸ ὑπασπιστήριον διὰ τακτικοῦ πρωτοκόλλου παρὰ τοῦ προκατόχου του Χονδροῦ Βαρὺ - Πεπόνα. Τὰ καθήκοντα τοῦ ἐπόπτου οἰκονομικῶν ὑπηρεσιῶν ἀνατίθημι εἰς τὸν γαμβρόν μου Πανταζόπουλον Γεώργιον. Οὗτος θέλει ἐνεργῇ καθ' ἡμέραν τακτικὸν ἔλεγχον ἐν τοῖς δωματίοις, ὡς καὶ τὴν καθαριότητα τοῦ προαυλίου τοῦ κτήματος, μοὶ ἀναφέρει δὲ καθ' ἑκάστην καὶ περὶ ὥραν 11 μ.μ. πᾶν παράπονον καὶ πᾶν ἄτοπον.

Λαβὼν δὲ ὑπ' ὄψιν τὴν καλὴν ἐν τῷ στρατῷ διαγωγὴν τοῦ τραυματίου Ε.Σ. Α.Β. (;) Τσὶκ Τσαμπουρλῆ Ὀγλοῦ, ἐγκρίνω καὶ διατάσσω ὅπως μονίμως παραμείνῃ ἐν τῷ καταστήματι ὡς ὀργανοπαίκτης, ἀπαγορευομένου παντὸς ἄλλου ἔστω καὶ ἀδελφικοῦ μου φίλου.

Ἀρχηγὸς Μετώπου «Δροσιᾶς»
(ὑπογ.) Νῖκος Χριστοφιλέας».

Εἰς τὸ ἄντρον τοῦ Χριστοφιλέα ἐκινοῦντο, ὅπως εἴπαμε, διάφοροι τύποι τοῦ

γεν αὐτὸν εἰς τὴν ἐγκληματικότητα. Ἀπομακρύνει αὐτὸν ἀπὸ μυρίους κινδύνους διαφθορᾶς τῆς καθ' ἡμέραν ζωῆς. Πλὴν τούτου ὅμως καὶ θετικῶς ἡ ποινὴ αὕτη παρέχει εὐκαιρίαν μακρᾶς καὶ συστηματικῆς διαπαιδαγωγήσεως τοῦ ἀνηλίκου, ὁ ὁποῖος ἤχθη εἰς τὴν ἐγκληματικότητα ἀκριβῶς, διότι δὲν ἔτυχε τῆς προσηκούσης ἀγωγῆς κατ' οἶκον. Ἐθίζει τὸν ἀνήλικον εἰς ἐργασίαν καὶ τάξιν καὶ ἐν γένει διαπλάττει αὐτὸν εἰς ἐργατικὸν ἄνθρωπον. Ἐθίζει αὐτὸν εἰς τὴν πειθαρχίαν, εὐπείθειαν καὶ ἐπομένως καθιστᾶ αὐτὸν νομιμόφρονα. Ἡ ποινὴ τῆς φυλακίσεως εἶναι ἀναγκαία, ὡς αὐστηρὰ καὶ δραστικὴ τιμωρία, μὴ δυναμένη νὰ ἀντικατασταθῇ ὑπὸ ἑτέρων ἐλαφροτέρων μέτρων, διότι ἡ ἐπιείκεια δύναται ἐνδεχομένως νὰ βλάψῃ. Αὕτη δὲ δὲν εἶναι περιττὴ καὶ δι' ἕτερον λόγον, διότι ὁ λαὸς δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ἀνεχθῇ τὴν κατάργησιν ταύτης, ἰδίως δὲ προκειμένου περὶ βαρέων ἐγκλημάτων.

(Συνεχίζεται)

ὑποκόσμου διὰ τοὺς ὁποίους μέχρι τότε ἡ Ἀστυνομία καὶ ἡ Χωροφυλακή, εἰς τὴν Περιφέρειαν τῆς ὁποίας ἐδροῦσαν, δὲν εἶχε συγκεκριμένα στοιχεῖα διὰ νὰ τοὺς διώξῃ. Τώρα ὅμως μὲ τὴν ἀνακάλυψιν τῆς συμμορίας καὶ τῶν ἐγκλημάτων της, ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ κ. Κουτσουμάρη, ἤρχισεν ἀγρίαν καταδίωξιν ἐναντίον των. Ὅσοι ἀνευρίσκοντο, ὡδηγοῦντο εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σατωβριάνδου Γραφεῖα της καὶ ἐκρατοῦντο καὶ ἐξητάζοντο ἐπὶ ὥρας καὶ ἡμέρας, κρατούμενοι ὡς μάρτυρες, ἀπὸ τὰ διάφορα ἀνακριτικὰ συνεργεῖα τὰ ὁποῖα εἶχον συσταθῇ εἰδικῶς διὰ τὴν συμμορίαν Χριστοφιλέα μέχρι ὅτου, ἀλληλοκατηγοροῦντες καὶ ἀλληλοκατηγορούμενοι, φάσκοντες καὶ ἀντιφάσκοντες, ἀναγκασθοῦν νὰ «ξεράσουν» ὅλα ὅσα ἐγνώριζαν.

Ἀπὸ τὴν «Δροσιὰν» ἐξεπορεύθη ἡ συμμορία καὶ μεταξὺ τοῦ ὑποκόσμου τῆς πελατείας της ὁ Ἀνδρέας Χριστοφιλέας ἀνεζήτησε τοὺς συντρόφους του διὰ τὰ σχεδιαζόμενα ἐγκλήματά του. Σημειωτέον ὅτι ὁ Ἀνδρέας, τὴν πρώτην καὶ τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς συλλήψεώς του, ἔκανε τὸν «ψόφῃο κοριὸ» καὶ ἐπέρριπτε τὴν εὐθύνην διὰ τὴν σύστασιν τῆς συμμορίας εἰς τὴν Κούλαν, ἰσχυριζόμενος τάχα ὅτι ἡ κατὰ δύο ὁλόκληρα χρόνια μικρότερη ἀπὸ αὐτὸν ἀδελφή του ἦταν ἡ ἀρχηγίνα τῆς συμμορίας καὶ ὑπεστήριζε ὅτι αὐτὸς ἔπαιξε ρόλον ὑπαρχηγοῦ τάχα. Ἀλλὰ ἀπὸ τὴν τακτικὴν ἀνάκρισιν, ἡ ὁποία διεξήγετο μέσα εἰς τὴν Ἀσφάλειαν ἀπὸ τὸν ἀνακριτὴν Σουργιαδάκην καὶ μὲ τὴν βοήθειαν φυσικὰ τῶν ἀνακριτικῶν συνεργείων τῆς Ἀσφαλείας, ἐξηκριβώθη κατὰ τρόπον ἀναμφισβήτητον πλέον, ὅτι ἀρχηγὸς καὶ ἠθύνων νοῦς τῆς συμμορίας ἦταν ὁ Ἀνδρέας, ὁ ὁποῖος κατέστρωσε τὰ σχέδια ἀνάλογα μὲ τὰ δῆθεν ἀστυνομικὰ καὶ εἰς τὴν πραγματικότητα γκαγκστερικὰ ἀναγνώσματα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐντρυφοῦσε.

Καὶ ἔτσι ἀπεκαλύφθη ὅτι ἡ ὑπὸ τὸν Ἀνδρέαν Χριστοφιλέα συμμορία, μετὰ τὰς ἐκβιάσεις καὶ τὰς ἀποπείρας ἐκβιάσεων τὰς ὁποίας διέπραξε ὡς «Ροκαμβόλ», συνέπηξε τὰς ἀρχὰς μίαν συμμορίαν διὰ κλοπάς. Καὶ μόνος του ἀπεκάλυψε ὅτι ἤρχισε τὰς κλοπὰς ἀπὸ τὴν λεηλασίαν μιᾶς βίλλας ἑνὸς ἀγνώστου εἰς αὐτὸν ἐνοίκου εἰς τὴν Κηφισιάν. Καὶ ὅταν ἠρωτήθη ἂν ἐγένετο ἀντιληπτὴ ἡ κλοπὴ ἀπὸ τοὺς ἐνοίκους, ὁ Ἀνδρέας ἀπήντησε θρασύτατα:

—Δὲν ἔχω ἰδέαν ἂν τὸ πῆραν χαμπάρι καὶ ἂν τὸ κατήγγειλαν ὕστερα. Μιὰ φορὰ ὅταν μπῆκα μέσα καὶ ἔκλεψα δὲν ἦταν κανένας. Καὶ αὐτὸ γιατὶ εἶχα μπιστόλι στὰ χέρια μου καὶ ἂν ἦταν κανένας εἶχα ἀπόφασι νὰ τὸν σκοτώσω...

Ἐπηκολούθησαν καὶ ἄλλες μικροκλοπὲς σὲ ἀκατοίκητα σπίτια. Ἀλλὰ τὸ κέρδος ἀπὸ αὐτὲς ἦταν μηδαμινὸν καὶ ὁ Ἀνδρέας ἤθελε νὰ πλουτίσῃ ἀμέσως καὶ νὰ γίνῃ ἀρχηγὸς μεγάλης συμμορίας ληστῶν τῶν πόλεων. Καὶ τότε διὰ πρώτην φορὰν ἀπεκάλυψε ὅλας τὰς λεπτομερείας τοῦ σχεδίου του περὶ αἰχμαλωσίας ἑνὸς πλουσίου καὶ τῆς ἐκβιάσεως τῶν οἰκείων αὐτοῦ διὰ τὴν πληρωμὴν λύτρων. Καὶ εἶπεν ὠμότατα, ἐξεταζόμενος ἀπὸ τὸν ἀνακριτὴν καὶ ἀπὸ τὸν διοικητὴν τῆς Γεν. Ἀσφαλείας.

—Εἶχα βάλει στὸ μάτι ἕνα πλούσιο στοὺς Ἀμπελοκήπους. Τὸν Γιαννέτσο. Εἶχε μεγάλο βουστάσιο ἐκεῖ καὶ μεγάλο γαλακτοπωλεῖο. Αὐτὸς ἦταν παντρεμένος, ἀλλὰ θὰ ἔβαζα τὴν Κούλα ποὺ εἶναι πολὺ ὄμορφη καὶ ἔχει καὶ τὴν τέχνη νὰ τραβᾷ τοὺς ἄντρες σὰν μαγνήτης νὰ τοῦ κάνῃ τὰ γλυκὰ μάτια. Ἤμουνα βέβαιος ὅτι τὸ ψάρι θὰ τσίμπαγε καὶ ὅτι ἡ Κούλα θὰ τὸν παρέσυρε νὰ πᾶνε μαζὶ ραντεβοῦ. Στὸ μέρος ποὺ θὰ εἴχαν ὁρίσει τὸ ραντεβοῦ, θὰ στεκόμουνα ἐγὼ μὲ ἕνα ταξὶ καὶ θὰ ἔκανα τὸν σωφέρ. Ἡ Κούλα θὰ τοῦ ζητοῦσε νὰ πᾶνε περίπατο σὲ ἐρημικὸ φυσικὰ μέρος μὲ αὐτοκίνητο καὶ τὸ ζευγαράκι θὰ ἔμπαινε φυσικὰ στὸ ταξὶ ποὺ ὁδηγοῦσα ἐγὼ καὶ τότε θὰ τοῦ τράβαγα σὲ μιὰ ἐρημιά, στοὺς πρόποδες τοῦ Ὑμηττοῦ ποὺ ἦταν μιὰ σπηλιά. Ὅταν θὰ ἐφθάναμε ἐκεῖ θὰ ἔβγαζα τὸ μπιστόλι μου καὶ θὰ αἰχμαλώτιζα τὸ Γιαννέτσο. Θὰ στὸν ἔδενα χεροπόδαρα καὶ θὰ τὸν ἀνάγκαζα νὰ γράψῃ ἕνα γράμμα στὴν οἰκογένειά του νὰ τῆς ἀναγγείλῃ· «ὅτι μιὰ συμμορία τὸν ἔπιασε αἰχμά-

λωτο καὶ ὅτι πρέπει νὰ στείλη ἕνα ἑκατομμύριο λύτρα γιὰ νὰ τὸν ἀφήσουν ἐλεύθερο». Καὶ μόλις ἐπαίρναμε τὰ λεπτὰ θὰ τὸν καθαρίζαμε.

— Μὰ ὁ Ὑμηττὸς ἔχει καμμιὰ μεγάλη σπηλιὰ γιὰ νὰ τὸν κρύψετε τὸν αἰχμάλωτο; ρώτησε ὁ ἀνακριτής.

—Ἔχει κάποια μικροσπηλιὰ ποὺ τὴν ξέρω, ἀντέτεινε ὁ Ἀνδρέας. Ἄλλωστε ἐκεῖ θὰ μέναμε πρόχειρα ὡσότου νυκτώση καὶ μετά, δεμένο καὶ φιμωμένο πάντα, θὰ τὸν κουβαλούσαμε σ' ἕνα σπίτι στὸ Παληὸ Φάληρο, ποὺ τὸ εἶχα νοικιάσει γι' αὐτὴ τὴ δουλειά. Καὶ ἐκεῖ μέσα, ἀφοῦ θὰ παίρναμε τὰ λύτρα, θὰ τὸν καθαρίζαμε.

Ὁ ἀνακριτής, γιὰ νὰ δῇ τὴν νοοτροπία τοῦ νεαροῦ κακούργου, τὸν ρώτησε:

— Θὰ κάνατε καὶ τρίτο ἔγκλημα σκοτώνοντας τὸν αἰχμάλωτο; Μὰ σὲ ὅλους τοὺς ληστὲς ἡ ζωὴ τοῦ αἰχμαλώτου ἦταν πάντα ἱερὴ ὅταν πληρωθοῦν τὰ λύτρα καὶ μάλιστα ὅταν ἕνας ληστευθεὶς πληρώση τὰ λύτρα, ἄλλος ληστὴς δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸ μέλλον νὰ τὸν αἰχμαλωτίση καὶ νὰ ζητήση ἄλλα λύτρα ἀπ' αὐτόν. Ἔτσι τουλάχιστον λένε οἱ ἄγραφοι νόμοι τῶν ληστῶν.

Ὁ Ἀνδρέας γέλασε κυνικώτατα καὶ εἶπε:

— Καὶ κορόϊδο θὰ ἤμουνα νὰ ἀφήσω τὸν Γιαννέτσο νὰ ζήση γιὰ νὰ μὲ καρφώση ὕστερα στὴν Ἀστυνομία; Αὐτὰ τὰ ἄλλα ἴσχυαν ἄλλοτε γιὰ τοὺς ληστὲς τῶν βουνῶν, ποὺ ζοῦσαν στὶς ἐπαρχίες καὶ ποὺ τοὺς ἤξερε ἡ Χωροφυλακὴ καὶ τοὺς κυνήγαγαν τὰ ἀποσπάσματα καὶ ποὺ ἅμα γινότανε μιὰ ληστεία ἐγνώριζε τὸ σύμπαν ποιός εἶχε πιάσει τὸν αἰχμάλωτο. Στὴ δική μας περίπτωσι ὅμως ἦταν διαφορετικὰ τὰ πράγματα καὶ ἔτσι ἀναγκαστικῶς, ἀφοῦ ἐπαίρναμε τὰ λύτρα, ἔπρεπε νὰ σκοτώσουμε τὸν βουστασιάρχη καὶ γαλατά. Μὰ γιὰ νὰ γίνη τὸ κόλπο, ἡ αἰχμαλωσία δηλαδὴ τοῦ Γιαννέτσου, ἔπρεπε νὰ εἴχαμε ταξὶ στὴ διάθεσή μας. Ἔτσι, λοιπόν, ἔγινε ἡ «ἐπιχείρησι Τσάγκα» καὶ μετὰ ἡ «ἐπιχείρησι Νικηταρᾶ».

Ὅπως εἴπαμε καὶ προηγουμένως, στὴν ἀρχὴ ὁ νεαρὸς Χριστοφιλέας εἶχε πῆ ὅτι καὶ τὸν Τσάγκα τὸν εἶχε πυροβολήσει ἡ Κούλα, ἐνῶ αὐτὴ ἐπέμενε ὅτι τὸν εἶχε πυροβολήσει ὁ ἀδελφός της. Καὶ ὁ ἀνακριτὴς Σουργιαδάκης, θέλοντας ἐπὶ τέλους νὰ ξεκαθαρίση τὸ ζήτημα, γιὰ τὸ ποιός πυροβόλησε τὸν μακαρίτη Τσάγκα, εἶπε στὴν Κούλα:

—Ἔλα, Κούλα. Πές τα μας ἀπὸ τὴν ἀρχὴ καλά. Πῶς ἔγινε ὁ φόνος τοῦ Τσάγκα; Πές τα μπροστὰ στὸν Ἀνδρέα.

— Μπράβο καὶ γιατὶ νὰ μὴ σᾶς τὰ πῶ; Ἀπὸ τὴ στιγμὴ ἄλλωστε ποὺ σᾶς τὰ εἶπα, ξαλάφρωσα. Νά, ὁ ἀδελφός μου εἶπε σὲ μένα καὶ σ' ἕνα φίλο του (δὲν θέλησε καὶ πάλι νὰ πῇ σὲ ποιον) ὅτι ἐκεῖνο τὸ βράδυ θὰ παίρνμαε τὸ αὐτοκίνητο γιὰ νὰ κάνουμε τὴ ληστεία. Μὲ πῆρε ὁ Ἀνδρέας ἀπὸ τὸ σπίτι τῆς Μασουρίδου καὶ ἀφοῦ πήραμε τὸ φίλο του ἀπὸ τὸ Κολωνάκι, πήγαμε στὴν πιάτσα τῶν ταξί, πίσω ἀπὸ τὴ Βιβλιοθήκη, καὶ πήραμε τὸ ταξὶ τοῦ Τσάγκα. Πήγαμε στὴ Γλυφάδα καὶ μετὰ στὴ Βούλα (δὲν εἶπε ἀπολύτως τίποτε γιὰ τὴν ὥρα καὶ γιὰ τὸ κέντρο ὅπου ἐκάθησαν καὶ ὅπου, κατὰ τὰ γκαρσόνια, ἡ κοπέλα μὲ τὸ μπὲζ φόρεμα καὶ μὲ τὸ κόκκινο καπέλλο εἶχε χορέψει). Μετὰ τραβήξαμε κατὰ τὴ Βουλιαγμένη. Ὅταν φθάσαμε ἐκεῖ, ὅπου βρέθηκε τὸ πτῶμα, τὸ ταξὶ κόλλησε στὴν ἄμμο. Ὁ Τσάγκας κατέβηκε τότε γιὰ νὰ δῇ τί εἶχε πάθει τὸ αὐτοκίνητο, ποὺ δὲν προχωροῦσε, ἀλλὰ μόλις ἄνοιξε τὴν πόρτα καὶ κατέβαινε καὶ ἦταν ὁ μισὸς μέσα στὸ ἁμάξι καὶ ὁ μισὸς ἔξω, ὁ ἀδελφός μου τὸν ἐπυροβόλησε. Ἡ σφαῖρα τὸν βρῆκε στὴν πλάτη καὶ βγῆκε ἀπὸ τὸ κεφάλι. Καὶ ἔτσι ἔπεσε νεκρὸς ὁ μισὸς μέσα στὸ αὐτοκίνητο καὶ ὁ μισὸς ἔξω. Ὁ σωφὲρ δὲν ἐπρόλαβε νὰ βγάλη τὸ μπιστόλι ποὺ εἶχε καὶ ποὺ τὸ βρήκαμε ὕστερα. Δὲν ἔκανε οὔτε κίχ...

—Ἔτσι εἶναι, Ἀνδρέα; ρώτησε τὸν Χριστοφιλέα ὁ ἀνακριτής.

—Ἀμὲ τέτοιο ζῶο ποὺ εἶναι αὐτὴ καὶ ποὺ τὰ μαρτυράει ὅλα, τί μπορῶ νὰ πῶ ἐγώ; Ἀλήθεια εἶναι...

Καὶ ἔτσι, ὡς πρὸς τὸ σημεῖο αὐτό, ἐπιβεβαίωσε πλήρως καὶ ἀμέσως μὲ ἔγγρα-

φη κατάθεσί του, ὅτι αὐτὸς καὶ ὄχι ἡ Κούλα σκότωσε τὸν Τσάγκα. Παρεδέχθη ἐπίσης ὅτι μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ θύματος δὲν εἶχε προηγηθῆ οὔτε παρεξήγησις, οὔτε φιλονεικία, οὔτε ἀνταλλαγὴ καὶ τῆς παραμικρᾶς φράσεως. Ἐπίσης παρεδέχθη ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ ἐγκλήματος δὲν ἦταν ἄλλος παρὰ νὰ τοῦ ἁρπάξη τὸ ταξὶ καὶ νὰ τὸ χρησιμοποιήση γιὰ τὴ μελλοντικὴ μεγάλη ληστεία ποὺ ἐσχεδίαζε.

Μὲ τὶς ἐρωτήσεις αὐτές, τὶς ὁποῖες ἔγραψε λεπτομερῶς ὁ ἀνακριτής, ἡ ἀνάκρισις ἐπεδίωξε νὰ στερήση τὸν Ἀνδρέα μελλοντικῶν ἴσως προθέσεων τῶν ὑπερασπιστῶν του νὰ ἰσχυρισθοῦν ὅτι ἡ δολοφονία τοῦ Τσάγκα ἔγινε κατόπιν φιλονεικίας ἐξ ἀφορμῆς τῆς Κούλας καὶ νὰ χαρακτηρισθῆ τὸ ἀδίκημα ἀναίρεσις καὶ νὰ τοῦ ἀναγνωρισθοῦν μελλοντικῶς ἀπὸ τοὺς ἐνόρκους τὰ εὐεργετήματα τῆς φιλονεικίας καὶ τοῦ «ὀνειδισμοῦ διὰ δεινῶν ὕβρεων, χαλεπῶν ὀνειδισμῶν, βαρείας αἰκίας». Ὁ Ἀνδρέας ὑπογράψας τὴν κατάθεσιν αὐτὴν ἀνεγνώρισεν ὅτι ἐσκότωσε τὸν Τσάγκαν ἐκ προθέσεως καὶ ὅτι πρόθεσις, σκοπός του μοναδικὸς δὲν ἦταν ἄλλος παρὰ ἡ ἁρπαγὴ τοῦ αὐτοκινήτου του, δηλαδὴ ἡ ληστεία.

Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὁ ἀνακριτὴς ρωτᾶ τὸν Ἀνδρέα:

— Μετὰ τὸν φόνο ἐψάξατε τὸν μακαρίτη Τσάγκα. Τοῦ πήρατε τὸ μπιστόλι, τοῦ πήρατε καὶ τὴν ἄδεια κυκλοφορίας τοῦ αὐτοκινήτου καὶ τὸ δίπλωμά του. Βρήκατε ὅμως ἀπάνω του καὶ 150 δραχμές. Γιατί δὲν τοῦ τὶς πήρατε;

— Καὶ γιατὶ νὰ τὶς πάρω; ἀπήντησε μὲ τὴν αὐτὴν θρασύτητα ὁ Ἀνδρέας. Ἐγὼ πήγαινα νὰ πάρω ἕνα ἑκατομμύριο ἀπὸ τὰ λύτρα τοῦ Γιαννέτσου. Γιὰ πενταροδεκάρες θὰ πήγαινα; Καὶ ὕστερα, ἤθελα νὰ μπερδέψω τὴν ἀνάκρισι γιὰ τὰ αἴτια. Θὰ λέγανε ὅτι ὁ φόνος τοῦ Τσάγκα θὰ εἶχε γίνει γιὰ κάποια ἔχθρητα ἢ γιὰ κάποια γυναικοδουλειά.

Ὁ ἀνακριτὴς ὕστερα ἐπέμεινε νὰ ξεκαθαρίση πλήρως καὶ τὸ ζήτημα τῆς δολοφονικῆς ἀποπείρας μὲ σκοπὸ τὴ ληστεία, κατὰ τοῦ σωφὲρ Κωνσταντίνου Νικηταρᾶ, τὸν ὁποῖον εἶχε πυροβολήσει ἡ Κούλα, ἡ ὁποία, κατὰ τὴν σύλληψί της καὶ κατὰ τὴν πρώτη της ἐξέτασι, εἶχε ἀρνηθῆ ὄχι μόνο τὸ γεγονός, ἀλλὰ ἐπέμεινε ὅτι, μετὰ τὴν δολοφονία τοῦ Τσάγκα, ὁ Ἀνδρέας τάχα τὴν εἶχε ἀφήσει περνώντας ἀπὸ τὴν Ἀθήνα στὸ σπίτι τῆς Μασουρίδη καὶ ὅτι εἶχε παραλάβει πιθανὸν μαζί του τὴν ἐρωμένη του ἠθοποιό, κάποια Φώφη, ἐνῶ ὁ σωφὲρ Διπλάρης καὶ ὅλοι οἱ ἐπιβάται τῆς «Καντιλὰκ» τὴν εἶχαν ἀναγνωρίσει ὡς τὴν κοπέλλα ποὺ μαζὶ μὲ τὸν Ἀνδρέα καὶ τὸν μυστηριώδη ἄγνωστο εἶχαν παραλάβει ἀπὸ τὸ σταματημένο ταξὶ τοῦ μακαρίτη πιὰ Τσάγκα.

Καὶ ἡ Κούλα ἀναγκάσθηκε νὰ παραδεχθῆ τὴν ἐνοχή της εἰς τὴν «ὑπόθεσι Νικηταρᾶ».

— Γιατί, Κούλα, στὴν ἀρχὴ μᾶς φούσκωσες ἕνα σωρὸ ψέματα; τὴ ρώτησε ὁ ἀνακριτής.

— Μ...μ...μ...μ... Ἔτσι μοῦρθε νὰ τὸ πῶ.

— Δὲν μᾶς λές; Ὁ τρίτος δράστης εἰς τὴν ληστεία τοῦ Νικηταρᾶ ἦταν ὁ Ντούνης. Μήπως ὁ ἴδιος ὁ Ντούνης ἦταν καὶ ὁ τρίτος ἄνθρωπος ποὺ ἔλαβε μέρος στὸν φόνο τοῦ Τσάγκα;

— Ὄχι.

— Τότε, ποιός ἦταν ἐπὶ τέλους αὐτὸς ὁ τρίτος;

— Δὲν ξέρω. Ἕνας φίλος τοῦ Ἀνδρέα.

— Μὰ ποιός ἐπὶ τέλους;

— Ρωτῆστε τὸν ἴδιο...

Ὁ ἀνακριτὴς ρώτησε ἀμέσως τὸν Ἀνδρέα.

— Δὲν ξέρω, οὔτε ποῦ κάθεται, οὔτε πῶς λένε τὸ παράνομά του. Τὸν ἤξερα μὲ τὸ μικρό του ὄνομα, τὸν λέγανε Φώτη. Γιὰ τὸ παράνομά του καὶ γιὰ τὴν διεύθυνσί του, ρωτῆστε τὴν Κούλα νὰ σᾶς πῆ. Δικός της φίλος ἦτανε.

(Συνεχίζεται)

ΜΙΑ ΠΑΡΑΞΕΝΗ ΑΠΑΤΗ

Ὑπὸ τοῦ τέως Ἀνθυπαστυνόμου κ. **Γ. ΔΟΥΚΑΚΗ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο καὶ τέλος)

—Ὄχι, κύριε Ἡλιοδώρου, γιὰ σᾶς τὰ λέω.

—Ὥστε ἐπιμένετε; Θὰ διαμαρτυρηθῶ στοὺς ἀνωτέρους σας. Δὲν μπορεῖτε νὰ συκοφαντῆτε ἕνα ἐπιστήμονα.

—Ἡσυχάστε, τοῦ εἶπε ὁ ὑπαστυνόμος Καλλιφίδας, καὶ περάστε γιὰ λίγο ἀπὸ κάποιο ἄλλο γραφεῖο. Συνοδέψετε τὸν κύριο στὸ δακτυλοσκοπικό.

— Μὰ δὲν εἶναι δυνατόν. Σᾶς τὸ εἶπα, κάνετε λάθος. Μὰ εἶναι ἀκατανόητο. Ἐγὼ στὸ δακτυλοσκοπικό! Θὰ διαμαρτυρηθῶ, θὰ ἀπευθυνθῶ στὸν διοικητή σας!

— Πηγαίνετε τώρα, κύριε, καὶ σὲ λίγο θὰ συνεχίσουμε.

Θέλοντας καὶ μὴ ὁ Παναγιώτου ἀκολούθησε μὲ βῆμα ἀργὸ καὶ σκυμμένο τὸ κεφάλι, σὰν νὰ πήγαιναν νὰ τὸν κρεμάσουν. Ὅμως ἤξερε τί τὸν περίμενε καὶ μὲ μιᾶς γύρισε, ξαναμπῆκε στὸ γραφεῖο τοῦ ὑπαστυνόμου, ρίχτηκε κουρέλι στὸ κάθισμα καὶ μὲ κομμένη ἀνάσα εἶπε:

— Περιττό, αὐτὸ θὰ ἦταν πάνω ἀπὸ τὶς δυνάμεις μου. Θὰ σᾶς τὰ πῶ ὅλα...

Καὶ συνέχισε, μὲ φωνὴ κουρασμένη:

—Ὁ ἄνθρωπος στὴ ζωή του, κ. ὑπαστυνόμε, ὅση μόρφωση καὶ ἀγωγὴ ἂν ἔχη, ἔχει καὶ στιγμὲς ἀδυναμίας ποὺ τὸν ὁδηγοῦν σὲ σφάλματα. Ὅταν τελείωσα τὸ Πολυτεχνεῖο, εἶχα μεγάλες φιλοδοξίες νὰ διαπρέψω καὶ νὰ πλουτίσω σὰν πολιτικὸς μηχανικὸς καὶ δούλευα συνέχεια, μὰ τὰ χρόνια περνοῦσαν καὶ τὰ ὄνειρά μου παρέμειναν νεκρά, ἀπραγματοποίητα. Ἡ μεγάλη ζωὴ ποὺ ἐπιθυμοῦσα ν' ἀπολαύσω δὲν ἐρχόταν. Τότε ἄρχισα νὰ λέω καὶ νὰ ξαναλέω στὸν ἑαυτό μου: «Κάνε καὶ σὺ κάτι, μὴ περιμένης αὐτὰ ποὺ ἐπιθυμεῖς ἀπὸ τὴ δουλειὰ μονάχα». Στὸ μυαλό μου τριγύριζαν ἕνα σωρὸ σχέδια πῶς νὰ κάνω λεπτά, πολλὰ λεπτά, ἔστω καὶ παράνομα καὶ ὕστερα νὰ ἔφευγα γιὰ τὸ Ἐξωτερικό. Εἶχα τὴ δυνατότητα νὰ πλαστογραφήσω τραπεζιτικὰ τσέκς, μὰ μοῦ φαινόταν πὼς θὰ ξέπεφτα νὰ μπερδευτῶ μὲ σαράφηδες. Ἔπειτα τὸ εὕρισκα καὶ ἐπικίνδυνο. Κάτι ἄλλο, κάτι ἄλλο ποὺ νὰ εἶχε σχέση καὶ μὲ τὴ δουλειά μου. Τότε στὸ νοῦ μου ἔλαμψε ἔξαφνα ἡ ἰδέα. Ἡ πώληση ἀμφισβητουμένων οἰκοπέδων. Ὑπῆρχε καὶ τότε μεγάλη ζήτηση καὶ ἤξερα καλὰ τὸν κτηματικὸ χάρτη ἀπὸ τουρκοκρατίας στὴν περιοχὴ Ἀττικῆς. Ἀπέραντες ἐκτάσεις ἀπὸ ἀμφισβητούμενα οἰκόπεδα γύρω στὴν Ἀθήνα καὶ τὸν Πειραιᾶ, γιατὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς κατόχους εἶχαν πεθάνει ἢ εἶχαν ἐκπατρισθῆ σὲ ξένες χῶρες καὶ τὰ κτήματά τους εἶχαν πέσει στὰ χέρια οἰκοπεδοφάγων τῆς ἐποχῆς χωρὶς ἀποδείξεις κυριότητος. Ἡ ἐπιχείρηση ἦταν περίφημη καὶ ἀφοῦ μελέτησα ὅλες τὶς συνέπειες, ἔβαλα μπροστά. Πῆγα στὸ ὑποθηκοφυλακεῖο καὶ ζήτησα τὴν ἄδεια ἀπὸ τὸν ἁρμόδιο ὑπάλληλο ποὺ δὲν παραξενεύτηκε, γιατὶ αὐτὸ συνέβαινε τακτικὰ ἀπὸ δικηγόρους καὶ συμβολαιογράφους γιὰ νὰ βεβαιώσουν κάποιον τίτλο κυριότητος. Ἀνασκάλισα τὸ παρελθὸν στὰ μεγάλα βιβλία του καὶ βρῆκα σὲ ἀφθονία ὅ,τι ζητοῦσα. Μέρες κράτησε τὸ πήγαινε - ἔλα στὸ ὑποθηκοφυλακεῖο, νὰ παίρνω σημειώσεις, νὰ τὶς μελετῶ καὶ νὰ τὶς ξαναελέγχω. Ἡ πιὸ ἐνδιαφέρουσα ἐποχὴ ἦταν ἡ ἀπὸ τὸ 1835 μέχρι τὸ 1854. Ἀγορὲς καὶ πωλήσεις οἰκοπέδων μὲ συμβόλαια ἀπὸ δύο μοναδικοὺς συμβολαιογράφους τῆς ἐποχῆς. Ἀπέραντες ἐκτάσεις ἀπὸ ἀμφισβητούμενα οἰκόπεδα στὸ Καλαμάκι, Γλυφάδα, Βεΐκου, Γαλάτσι, Κουπόνια, Κάτω Πατήσια κλπ. Τὸ σχέδιο ἁπλό, μὰ κάπως ριψοκίνδυνο. Ἄραγε θὰ πετύχαινα ἢ μὲ τὸ πρῶτο βῆμα θὰ μὲ ἀνεκάλυπταν; Οἱ ἐλπίδες μου στηρίχθηκαν στὸ ἐπάγγελμά μου, ποὺ θὰ καμουφλάριζε τέλεια τὴν παράνομη πράξη. Κι' ἀφοῦ τ' ἀναμέτρησα καὶ βεβαιώθηκα πὼς τὸ σχέδιο θὰ ἔπαιρνε τὸ δρόμο τῆς ἐπιτυχίας, κλεί-

σθηκα σ' ένα δωμάτιο τοῦ σπιτιοῦ μου, ἄπλωσα χάρτες, ἔβαλα ὁρόσημα στὰ ἀμφισβητούμενα οἰκόπεδα καὶ ἔγραψα τίτλους κυριότητος μὲ διάφορα ὀνόματα. Ὅταν πιὰ ἤμουν ἕτοιμος, παρουσιάστηκαν ἄλλα προβλήματα, ἄλλες ἀνάγκες. Ἔπρεπε νὰ νοικιάσω κεντρικὸ γραφεῖο μὲ προσωπικὸ καὶ ρεκλάμα. Κι' αὐτὰ τὰ ξεπέρασα. Βρῆκα χρήματα, νοίκιασα μεγάλο κεντρικὸ γραφεῖο στὴν ὁδὸ Μενάνδρου ἀριθ. 30, τὸ ἐπίπλωσα μὲ πολυτέλεια, βρῆκα συνεργάτες ἐνημερωμένους γιὰ τὴ δουλειά, τὸ πλούτισα μὲ τοπογραφικοὺς χάρτες, σχεδιαγράμματα οἰκοπέδων, γραφομηχανές μέ δυὸ πανέμορφες κοπέλες δακτυλογράφους καὶ στὸν τύπο μὲ κτυπητοὺς τίτλους τὸ διαφήμισα. Μέσα σὲ λίγες μέρες ἄρχισε νὰ τρέχη ἡ δουλειά. Δὲν προλαμβάναμε τὴν πώληση οἰκοπέδων. Κι' ἦσαν ὅλα τόσο ἀριστοτεχνικὰ τακτοποιημένα, ὥστε καὶ οἱ πιὸ πεπειραμένοι δικηγόροι νὰ ἐξήταζαν τούς τίτλους, θὰ ἔπεφταν ἔξω. Δυστυχῶς ὅμως, ἄλλες οἱ βουλὲς ἀνθρώπων καὶ ἄλλα ὁ Θεὸς κελεύει. Κάπου μπερδεύτηκα καὶ ἀναγκάστηκα νύχτα νὰ τὰ διαλύσω, νὰ τὰ μαζέψω καὶ νὰ ἐξαφανισθῶ. Ἄφησα καὶ πέρασε λίγο διάστημα, ἄλλαξα ὄνομα καὶ ἐγκαταστάθηκα στὴ Ν. Κοκκινιά. Ἔπιασα δουλειὰ στὸ κτηματομεσιτικὸ γραφεῖο τοῦ Λουκᾶ μὰ δὲ μὲ ἄφηνε ὁ πειρασμός. Ξανάρχισα γιὰ δικό μου λογαριασμὸ μὲ τὰ ξένα οἰκόπεδα, χωρὶς νὰ ἔχη ἰδέα ὁ γερο-Λουκᾶς. Καὶ πήγαιναν ὅλα πάλι μιὰ χαρά. Μὰ ἤρθε ξανὰ ἡ ἀτυχία καὶ μὲ πιάσατε. Ἕνα μόνο ἤθελα νὰ ξέρω κ. Ὑπαστυνόμε, ποιός μὲ πρόδωσε;

— Μόνος σου προδόθηκες Ἡλιοδώρου. Ἡ γλεντζέδικη ζωὴ τῆς νύχτας σ' ἔφαγε, τοῦ εἶπε ὁ ὑπαστυνόμος.

Κι' ἡ ἔρευνα ποὺ ἐκάναμε στὸ μεταξὺ στὸ σπίτι του, στὴν ὁδὸ Ψαρῶν 160 στὴ Ν. Κοκκινιά, ἐπεβεβαίωσε, ἀπὸ τὰ στοιχεῖα ποὺ βρήκαμε, τὴ διάπραξη τῆς παρανομίας του. Μιὰ μεγάλη βαλίτσα γεμάτη σύνεργα. Σφραγίδες ψεύτικες, ὅμοιες μὲ ἐκεῖνες ποὺ χρησιμοποιοῦσαν οἱ συμβολαιογράφοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἄλλες χημικὲς οὐσίες καὶ δεσμίδες ἀπὸ ψεύτικους τίτλους κυριότητος μὲ διάφορα ὀνόματα.

Ἀφοῦ τελείωσε καὶ ὁ Ἡλιοδώρου ἡ Παναγιώτου τοῦ ἐξιστόρησε τὶς ἀπάτες του, ὑπέγραψε κατάθεση μὲ ἀποκαλύψεις γιὰ τοὺς μεμυημένους συνεργάτες του. Τὸν Σκέρκον ἢ Σιμίζην, τὴν Σοφία Μαρίου ἢ Μύρτου, τὴν Αἰκατερίνη Λεπτίδου ἢ Λιώρη, τοὺς ὁποίους τὴν ἐπομένη τὸ πρωῒ πιάσαμε στὰ σπίτια τους καὶ κλείστηκαν ὅλοι στὰ κρατητήρια.

Μὰ στὶς 16 Αὐγούστου 1939 μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 18.000 ἔγγραφό μας ὁ Ἡλιοδώρου καὶ οἱ συνένοχοί του παραδόθηκαν στὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν, γιατὶ κεῖνες τὶς μέρες εἶχαν ἔρθει στὴν ἐπιφάνεια δύο ἀκόμη ἀπὸ τὶς ἀπάτες του, μὲ θύματα τὸν Βασίλειον Καραμηνᾶ ἀπὸ τὴν Καλλιθέα καὶ τὴν Ἀγγελικὴ Κορφιάτη.

***

ΟΠΩΣ καὶ τότε, ἀκριβῶς στὶς 3 Μαρτίου 1938 στὴν ὑπηρεσία Διώξεως Κοινοῦ Ἐγκλήματος Ἀθηνῶν παρουσιάσθηκε στὸν ὑπαστυνόμο μιὰ μεσόκοπη καλοστεκούμενη μαυροντυμένη γυναίκα, ἡ Ἀγγελικὴ Δαμιανίδου, ὅπως καὶ δυὸ κοπελίτσες ποὺ τὴν συνώδευαν καὶ ἄρχισαν νὰ τοῦ λένε μὲ ἀγανάκτηση:

— Κύριε Ἀστυνόμε, ἤρθα νὰ καταγγείλω τὸν ἀπατεώνα, τὸν παλιάνθρωπο. Δὲν φτάνει ποὺ μᾶς κατάστρεψε οἰκονομικά, θὰ χάσω καὶ τὸ κορίτσι μου, κι' ἔδειξε τὴ μιὰ ἀπὸ τὶς κοπελίτσες ποὺ ἔκλαιγε σιωπηλά. Τὸ εἶχα ἀρραβωνιάσει, συνέχισε ἡ Δαμιανίδου, μά ὁ γαμπρὸς τώρα κάνει νερά. Νὰ τὸν συλλάβετε. Τὸν ἄθλιο.

— Μὰ ποιόν θέλετε νὰ συλλάβωμε, κυρία μου, τὸν γαμπρό; ρώτησε ὁ ὑπαστυνόμος.

—Ὄχι καλέ, τὸν ἄλλον, τὸν ἀπατεώνα, τὸν κτηματομεσίτη, ποὺ μᾶς κατάκλεψε.

— Δὲ μοῦ τὰ λέτε καλά, κυρία μου, τῆς εἶπε πάλι ὁ ὑπαστυνόμος. Πέστε τα μὲ τὴ σειρὰ καὶ μὲ ἠρεμία γιὰ νὰ καταλάβω τί σᾶς συμβαίνει.

— Μὲ συγχωρεῖτε κ. Ἀστυνόμε, ἔχετε δίκιο, πῶς νὰ μὲ καταλάβετε; Νά, ὁ μακαρίτης ὁ ἄνδρας μου ἄφησε ἀρκετὰ μετρητὰ γιὰ προίκα τῶν κοριτσιῶν μας. Σκέφθηκα, λοιπόν, γιὰ πιό σίγουρα, νὰ τοὺς ἀγοράσω οἰκόπεδα κι' ὅταν διάβασα στὶς

ἐφημερίδες τὶς ρεκλάμες γιὰ τὸ μεγάλο κτηματομεσιτικὸ γραφεῖο, στὴ Μενάνδρου 30, πῆρα τὰ κορίτσια μου καὶ πήγαμε. Τί εἶδαν τὰ μάτια μου κ. Ἀστυνόμε, πολυτέλεια, προσωπικό, καὶ μὲ ἐμπιστοσύνη συζήτησα μὲ τὸν διευθυντὴ γιὰ τὴν ἀγορά οἰκοπέδων. Ἐκεῖνος πρόθυμα μᾶς ἔδειξε χάρτες μὲ σχέδια μὲ οἰκόπεδα στοῦ Βεΐκου, στὰ Πατήσια, Κουπόνια, Γαλάτσι, Καλαμάκι κ.ἀ. Προτιμήσαμε τὰ Κουπόνια καὶ μπήκαμε στὸ παζάρεμα. Βρῆκα τὶς τιμὲς συμφέρουσες καὶ τὴν ἴδια ὥρα μᾶς πῆγε στὰ Κουπόνια καὶ κλείσαμε συμφωνία γιὰ ἕνδεκα οἰκόπεδα. Τὴν ἄλλη μέρα ἔδωσα προκαταβολὴ καὶ ζήτησα τοὺς τίτλους. «Ἐγὼ κυρία μου, εἶπε, εἶμαι πολιτικὸς μηχανικὸς καὶ κτηματομεσίτης. Τοὺς τίτλους θὰ τοὺς φέρη ὁ ἰδιοκτήτης αὔριο τὸ πρωΐ». Τὴν ἄλλη μέρα κατὰ τὶς 10 βρῆκα στὸ γραφεῖο τὸν ἰδιοκτήτη νὰ μᾶς περιμένη. Ὁ Σιμίτης, ὅπως μοῦ τὸν σύστησε ὁ Ἡλιοδώρου, ἦταν ψηλός, ἀδύνατος, κι' ὕστερα ἀπὸ πολλὰ «χαίρω πολύ» ἄλλα κομπλιμέντα καὶ συζήτηση γιὰ τὴ μεγάλη ἀξία τῶν οἰκοπέδων, μοῦ ἔδωσε τοὺς τίτλους κυριότητος. Καὶ τὴν ἄλλη μέρα πῆγα στὸ γραφεῖο γεμάτη τὴν τσάντα μου μὲ λεπτὰ γιὰ τὴν ἐξόφληση καὶ τὰ συμβόλαια ποὺ εἶχαν ἑτοιμαστῆ σ' ἕνα συμβολαιογραφεῖο στὸν Πειραιᾶ. Ἀφοῦ ὑπογράψαμε καὶ ἐξόφλησα, ἔφυγα εὐχαριστημένη ποὺ εἶχα τοποθετήσει σὲ καλὴ μεριὰ τὰ λεφτὰ τῶν παιδιῶν μου. Πέρασε ἀρκετὸς καιρὸς ἀπὸ τότε, βρέθηκε καὶ ὁ γαμπρὸς γιὰ τὸ κορίτσι μου καὶ θέλησα νὰ περιφράξω μέρος ἀπὸ τὰ οἰκόπεδα. Κι' ἕνα πρωὶ μ' ἕνα ἐργάτη καὶ συρματόπλεγμα πήγαμε στὰ Κουπόνια. Μὰ ὅπως προχωρούσαμε στὴ δουλειά, νὰ καὶ παρουσιάζεται μπροστά μου ἕνα ἀγριεμένος ἄντρας.

— Δὲ μοῦ λὲς κυρά, μοῦ εἶπε, ἀπὸ πότε ἔγινες ἰδιοκτήτρια στὰ οἰκόπεδά μου;

— Τρελὸς θὰ εἶσαι, ἄνθρωπέ μου, τοῦ ἀπάντησα. Τὰ οἰκόπεδα τὰ ἔχω ἀγοράσει μῆνες τώρα ἀπὸ τν κ. Σιμίτη.

— Μωρὲ ποιόν Σιμίτη, ξεφώνισε. Τὰ οἰκόπεδα εἶναι δικά μου. Πάω στὴν Ἀστυνομία καὶ θὰ σοῦ δείξω ἐγώ.

—Ἔνοιωσα νὰ χάνωμαι, μὰ ἔκανα κουράγιο καὶ ἔτρεξα σὰν τρελὴ πρὸς τὸ δρόμο. Κάπου συνάντησα ἕνα ταξὶ καὶ γραμμὴ γιὰ τὴν ὁδὸ Μενάνδρου. Ὅμως τί μὲ περίμενε. Δὲν βρῆκα οὔτε ταμπέλες, οὔτε γραφεῖα. Ρωτῶ στὰ πλαϊνά. «Τώρα, μοῦ εἶπαν. Νύχτα ἐξαφανίστηκε ὁ φίλος ἀφοῦ ἔσκασε ἀρκετὲς μπόμπες». Παρὰ λίγο νὰ λιποθυμήσω καὶ σέρνοντας τὰ πόδια μου πῆγα στὸ δικηγόρο μου καὶ τοῦ εἶπα τὰ καθέκαστα.

Ἀμέσως ἔτρεξε στὸ ὑποθηκοφυλακεῖο καὶ ἔψαξε, μὰ γύρισε καταστενοχωρημένος, γιατὶ βρῆκε τοὺς τίτλους πέρα γιὰ πέρα ψεύτικους. Σωστὸ κουρέλι ἔφτασα στὸ σπίτι μου καὶ ἐκεῖ πιὰ ἔγινε ὁ θρῆνος. Μὰ δὲν εἶναι καὶ λίγο κ. Ἀστυνόμε, ἔλεγε μὲ λυγμοὺς ἡ δύστυχη. Νὰ μᾶς φάη ὁ παλιάνθρωπος 350.000 δραχμές. Νὰ καταστρέψη τὸ μέλλον τῶν παιδιῶν μου;

—Ἡσυχάστε κυρία μου, τῆς εἶπε ὁ ὑπαστυνόμος. Θὰ τὸν ἀναζητήσωμε καὶ θὰ τὸ συλλάβωμε.

Καὶ ὁ ὑπαστυνόμος κράτησε ὑπὸ σημείωση ὅλα τὰ στοιχεῖα ποὺ ἔδωσε ἡ Ἀγγελίκη Δαμιανίδου γιὰ τὸν Ἡλιοδώρου.

***

Εἶχαν περάσει 10—15 μέρες ὅταν παρουσιάστηκε στὴν Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν στὸν προϊστάμενο τῆς ἴδιας ὑπηρεσίας κάποιος ὀνόματι Λετιτσάκης Παναγιώτης γιὰ νὰ καταγγείλη τὸ πάθημά του. Ὁ Λετιτσάκης ἀνέφερε στὸν προϊστάμενο πὼς κάποτε εἶχε πεῖ σ' ἕνα κύκλο φίλων του ὅτι ἐνδιεφέρετο γιὰ ἀγορὰ οἰκοπέδων. Ὕστερα ἀπὸ λίγες μέρες τὸν ἐπισκέπτεται σπίτι του ἕνας ἄγνωστος. Τοῦ αὐτοσυστήθηκε Ἡλιοδώρου, πολιτικὸς μηχανικός, μὲ κτηματομεσιτικὰ γραφεῖα, στὴν ὁδὸν Μενάνδρου 30. Ὅτι ἐπληροφορήθη ἀπὸ κοινοὺς γνωστοὺς τὸ ἐνδιαφέρον του γιὰ τὴν ἀγορὰ οἰκοπέδων, καὶ ὅτι διαθέτει ἀρκετὰ μεγάλης ἀξίας σὲ συμφέρουσες τιμές.

Συμφώνησαν καὶ τὴν ἄλλη μέρα ὁ Λετιτσάκης βρισκόταν στὸ γραφεῖο τοῦ Ἡλιοδώρου ὅπου περίμεναν δύο κάπως περασμένης ἡλικίας γυναῖκες. Ἦταν ἰδιοκτήτριες.

Ἡ κ. Σοφία Μύρτου καὶ ἡ κ. Αἰκατερίνη Λιώρη. Ἡ πρώτη κληρονόμος οἰκοπέδων στὴν περιοχὴ «Κυπριάδου», Κάτω Πατήσια. Ὕστερα ἀπὸ τὰ σχετικὰ παζαρέματα ἔκαναν τὰ συμβόλαια στὸν ἴδιο Πειραιώτη συμβολαιογράφο. (Μετὰ δυὸ χρόνια ἔτυχε νὰ ξεσκεπάσω τὴ μεγάλη ἐγκληματικὴ δράση του στὴν ἀπάτη τὴν ὁποία εἰδικὰ θὰ ἐξιστορήσω).

Καὶ ὁ Λετιτσάκης, ἀφοῦ πλήρωσε, ἔφυγε ἱκανοποιημένος μὲ τὶς συμφέρουσες τιμὲς καὶ τὴ καλὴ τοποθέτηση τῶν χρημάτων του.

Μὰ ὅταν ἀργότερα διάβασε στὶς ἐφημερίδες τὴν ἐξαφάνιση τοῦ Ἡλιοδώρου καὶ τὶς ἀπάτες του, ἀνησύχησε καὶ ἔτρεξε στὸ ὑποθηκοφυλακεῖο, ἔψαξε μὰ δὲ βρῆκε τίποτε. Οἱ τίτλοι τῶν οἰκοπέδων ποὺ εἶχε ἀγοράσει ἦταν ἀνύπαρκτοι. Κατόπιν ἔτρεξε νὰ βρῆ τὶς ἰδιοκτήτριες, μὰ στὴν ὁδὸ Δεκελείας 160, ὅπου τὸν τοῦ εἶχαν δώσει διεύθυνση, ὅπως ἔγραφαν τὰ συμβόλαια, ἦσαν ἄγνωστα πρόσωπα. Τότε κατέφυγε στὴν Ἀσφάλεια καὶ ὁ προϊστάμενος τῆς Ὑπηρεσίας ἀναζητήσεων κράτησε τ' ἀπαραίτητα στοιχεῖα.

Κατόπιν ὅλων αὐτῶν, τὰ λαγωνικὰ τῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν εἶχαν μπῆ σὲ διαρκῆ κίνηση γιὰ τὴν ἀνακάλυψη καὶ σύλληψη τοῦ Ἡλιοδώρου, τοῦ θρυλικοῦ κακοποιοῦ τῆς παράξενης ἀπάτης καὶ τῶν συνεργατῶν του, μὰ εἶχαν γίνει ὅλοι ἄφαντοι.

Καὶ ὁ φάκελος τοῦ Ἡλιοδώρου μέρα μὲ τὴ μέρα ὅλο καὶ φούσκωνε ἀπὸ μηνύσεις στὴν εἰσαγγελία Ἀθηνῶν. Ὅμως μετὰ ἀπὸ τόσο διάστημα, ἀπὸ τὴν περιπολία τῆς νύχτας ἐκείνης καὶ τὴν ἐπίσκεψή μας στὸ καμπαρὲ «Γαλάζια Παπαρούνα» ἔγινε ἡ μοιραία ἀνακάλυψη καὶ ἡ σύλληψη τοῦ Ἡλιοδώρου καὶ τῶν συνενόχων του, ποὺ μετὰ τὴν παράδοσή τους στὴν Ἀσφάλεια Ἀθηνῶν πῆραν τὸν κανονικὸ δρόμο γιὰ τὴ Δικαιοσύνη. Προφυλακίσθηκαν καὶ ὕστερα ἀπὸ λίγο καιρὸ ἔγινε ἡ δίκη τους καὶ τιμωρήθηκαν σὲ βαρειὲς ποινές.

Γ. ΔΟΥΚΑΚΗΣ

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», μὲ τὴν πλουσίαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδόν των.

ΓΙΑΤΙ Ο ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ ΔΕΝ ΘΑ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ*

Ὑπὸ τοῦ κ. **ΠΕΛΟΥ ΚΟΥΤΟΥΠΗ**

«Ἂς κυβερνήσῃ καὶ ἡ ΕΔΑ. Ὅλους τοὺς ἄλλους τοὺς δοκιμάσαμε. Ἂς δοκιμάσουμε κι' αὐτούς. Καὶ αὐτοὶ Ἕλληνες εἶναι».

Ἰδοὺ τὸ σύνθημα ποὺ ἔχουν ρίξει οἱ κομμουνισταὶ ἀπὸ ὅλες τὶς κατευθύνσεις πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις.

Τὸ ψιθυρίζουν στὰ ἐργοστάσια, τὸ λένε στὰ χωριά, τὸ συζητοῦν, δῆθεν μὲ ἀντικειμενικότητα, στὰ καφενεῖα.

Τὸ πετάει στὴ κουβέντα, δῆθεν ἀφελῶς ὁ κάθε εἴδους κομμουνιστής, κρυφὸς ἢ φανερός. Πρὸ παντός, αὐτὸ τὸ προπαγανδιστικὸ σύνθημα εἶναι ἔργο τοῦ κρυπτοκομμουνιστοῦ.

Ὁ συνομιλητής του δὲν πρέπει νὰ ὑποψιάζεται ὅτι ὑπάρχει σκοπιμότης στὴ φράσι. Ἐμφανίζεται μάλιστα ὁ προπαγανδιστὴς ὡς οὐδέτερος καί, πολλὲς φορές, ὡς ἀντικομμουνιστής.

Κρύβει τὰ φρονήματά του γιὰ ν' ἀποσπάση τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ συνομιλητοῦ του. Κι' ἀκόμα γιὰ νὰ φανῇ δῆθεν ἀντικειμενικὸς στὴ συζήτησι.

Ἀθῶο εἶναι ἐκ πρώτης ὄψεως τὸ σύνθημα: «Ἂς κυβερνήσῃ καὶ ἡ ΕΔΑ. Ὅλους τοὺς ἄλλους τοὺς δοκιμάσαμε. Ἂς δοκιμάσουμε κι' αὐτούς».

Δὲν ἐκθειάζει ὁ πράκτωρ τοῦ κομμουνισμοῦ μὲ τούτη τὴ φράσι τὸν κομμουνιστικόν... παράδεισο. Δὲν ὁμιλεῖ περὶ τῆς «ἰσότητος» περὶ καὶ περὶ «NATO» καὶ «δρώμικου πολέμου στὸ Βιετνάμ».

Λέξι ἀπὸ ὅλ' αὐτά. Δὲν πρέπει ν' ἀποκαλύψῃ τὰ φρονήματά του. Συνήθως ἐμφανίζεται καὶ ὁμοϊδεάτης τοῦ συνομιλητοῦ του — γνωστοῦ ἢ ἀγνώστου. Πρέπει ὁ πράκτωρ τοῦ κομμουνισμοῦ ν' ἀποκτήσῃ τὴν ἐμπιστοσύνη τοῦ συνομιλητοῦ του καὶ νὰ πείσῃ γιὰ τὴν ἀντικειμενικότητά του.

Πολλὲς φορὲς ἀφήνει καὶ καμμιὰ φράσι — στὴ συζήτησι ἐπάνω — ὄχι πολὺ κολακευτικὴ γιὰ τὸν κομμουνισμό. Οὐδέποτε τὸν ἐξυπνεῖ. Φυλάγεται. Σκοπός του δὲν εἶναι νὰ ἐξυμνήσῃ τὸν κομμουνισμό. Γι' αὐτὴ τὴ δουλειὰ εἶναι ἄλλοι. Αὐτὸς ἔχει ἐντολὴ νὰ παίξῃ ἄλλο ρόλο: τὸν ρόλο τοῦ ὁμοϊδεάτη μὲ τὸν ἑκάστοτε συνομιλητή του. Ἔτσι «θὰ πιάσῃ» ἀσφαλέστερα τὸ δηλητήριο. Καὶ μάλιστα δίχως ἀντίδρασι. Τὸ σερβίρει ὁ καθοδηγητὴς μὲ τόση ἐπιτυχημένη ἐπιτήδευσι, μὲ τόση τέχνη, στὴν κατάλληλη στιγμή, ὥστε αὐτὸς ποὺ τὸν ἀκούει δὲν μπορεῖ νὰ ὑποψιαστῇ ὅλη ἐτούτη τὴν σκηνοθεσία.

Κι' ἀκούει μὲ προσοχή. Κι' ἀρχίζει νὰ σκέπτεται στὰ σοβαρὰ τὸ τόσο ἔντεχνο κομμουνιστικὸ σύνθημα. Καὶ τὸ ἐξετάζει μέσα στὸ σκότος τῆς ἀγνοίας του ἢ στὸ σκότος της ἀγαθότητός του. «Γιὰ στάσου, σκέπτεται. Σὰν νἄχη δίκηο τοῦτος ἐδῶ. Ὅλους τοὺς δοκιμάσαμε. Ἂς δοκιμάσουμε καὶ τὴν ΕΔΑ». Καὶ γίνεται ὁ δυστυχὴς κι' αὐτὸς συνεργὸς τοῦ κομμουνισμοῦ, δίχως καὶ νὰ τὸ θέλῃ καί πρὸς παντός, δίχως νὰ τὸ καταλαβαίνῃ.

Τὸ θέμα εἶναι σοβαρό. Ἔχει δυὸ σκέλη. Τὸ ἕ ν α ε ἶ ν α ι ὁ τρόπος, ὁ σατανικὸς ποὺ δρᾶ ὁ κομμουνισμός. Χρησιμοποιεῖ ὅλα τὰ μέσα τῆς ὑποκρισίας. Καὶ ὅλων τῶν εἰδῶν τοὺς πράκτορας. Οἱ πιὸ ἀπίθανοι ἄνθρωποι, ποὺ ποτὲ δὲ ἔδωσαν τὴν παραμικρὴ ὑπόνοια τῶι εἶναι ,ομμουνισταί, χρησιμοποιοῦνται ὡς πράκτορές του. Καὶ προπαγανδίζουν δῆθεν ἀφ' ὑψηλοῦ, χωρὶς κανένας νὰ τοὺς ὑποψιάζεται πὼς ἐκτελοῦν ἐντολὲς τοῦ Κ.Κ.Ε. καὶ τῆς ΕΔΑ.

Συνήθως αὐτοὶ οἱ πράκτορες κατέχουν καὶ κάποιο «πόστο» ἢ ἔχουν στὰ χέρια τους μιὰ δουλειὰ ποὺ τοὺς φέρνει σ' ἐπαφὴ μὲ πολὺ κόσμο. Γνωστὸν καὶ ἄγνωστον. Πρὸ παντὸς ὁ ἄγνωστος εἶναι ὁ πιὸ εὐάλωτος στόχος τοῦ πράκτορος. Σ' αὐτὸν τὸ

* Τὸ σχόλιον τοῦτο μετεδόθη ἐκ τοῦ Κεντρικοῦ Ρ. Σ. Ἐνόπλων Δυνάμεων τὴν 15-10-1966.

κομμουνιστικὸ σύνθημα «πιάνει» εὐκολώτερα. Γιατὶ «σερβίρεται» μὲ τέχνη πάνω στὴ κουβέντα.

Μπορεῖ ἡ συζήτησις νὰ γίνῃ γύρω ἀπὸ τὸν ἀθλητισμὸ ἢ ἀκόμα γιὰ ἕνα κινηματογραφικὸ ἔργο. Ὁ προπαγανδιστὴς τοῦ Κ.Κ.Ε. προχωρεῖ μὲ τέχνη. Διαπιστώνει πὼς τὰ ἀθλητικὰ πράγματα δὲν πᾶνε καλά. Συμφωνεῖ καὶ ὁ συνομιλητής του. Λέει στὴ συνέχεια πὼς «φταίει τὸ κράτος». Συμφωνεῖ κι' ὁ συνομιλητής του. Προχωρεῖ. Δὲν μιλάει συνήθως γιὰ πρόσωπα. Γιὰ πράγματα μιλάει, γιὰ καταστάσεις. Στὴ συνέχεια λέει πὼς δὲν φταίει καὶ τὸ κράτος. Πὼς φταῖνε αὐτοὶ ποὺ τὸ κυβερνοῦν. Κι' ἀνάλογα μὲ τὴν ἀντίδρασι τοῦ συνομιλητοῦ του ἢ τῶν συνομιλητῶν του, προχωρεῖ. Καὶ «πετάει τὴ κουβέντα του»: «Ἂς κυβερνήσῃ καὶ ἡ ΕΔΑ. Ὅλους τοὺς ἄλλους τοὺς δοκιμάσαμε».

Ἰδοὺ τὸ δηλητήριο. Ἐμφανίζεται πὼς τάχα χατιρικῶς, καθ' ὑποχώρησιν, δέχεται νὰ κυβερνήσῃ καὶ ἡ ΕΔΑ. Ἀλλὰ τί νὰ κάνῃ, τί νὰ πῇ, ἀφοῦ «ὅλοι οἱ ἄλλοι ἀποτύχανε». Καὶ δημιουργεῖ τὶς ἀμφιβολίες καὶ τοὺς προβληματισμοὺς στὸν συνομιλητή του, ἂν φυσικὰ αὐτὸς εἶναι ἀφελὴς ἢ ἔχῃ ἄγνοια.

Αὐτὸ εἶναι τὸ ἕνα σκέλος τοῦ θέματος: Ἡ σατανικὴ δηλαδὴ μέθοδος τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας γιὰ τὴν διάβρωσι στὴ συνείδησι τοῦ Λαοῦ, ὅλων τῶν ἀστικῶν, δημοκρατικῶν κομμάτων.

Τὸ δεύτερο σκέλος τοῦ θέματος εἶναι ἡ οὐσία. Λέει ὁ κρυφὸς πράκτωρ τοῦ κομμουνισμοῦ: «Ἂς κυεβρνήσῃ καὶ ἡ ΕΔΑ. Ὅλους τοὺς ἄλλους τοὺς δοκιμάσαμε. Ἂς δοκιμάσουμε κι' αὐτούς». Ἡ ἀπάντησις σὲ τοῦτο τὸ κομμουνιστικὸ σύνθημα εἶναι καὶ εὔκολη καὶ ἁπλή.

Πρῶτον: Ἡ ΕΔΑ εἶναι τὸ νόμιμο κόμμα τοῦ παρανόμου ΚΚΕ. Εἶναι ἀναμφισβήτητα τὸ κομμουνιστικὸ κόμμα μὲ ἕνα προσωπεῖο νομιμότητος.

Ἐπομένως, ὅταν ἀναφερόμεθα στὴν ΕΔΑ ἐννοοῦμε τὸ ΚΚΕ, κι ὅταν ἀναφερόμεθα στὸ ΚΚΕ, ἐννοοῦμε καὶ τὴν ΕΔΑ. Οἱ ἔννοιες εἶναι ταυτόσημες. Τὰ στελέχη εἶναι κοινά. Οἱ ὀπαδοὶ κοινοί. Τὰ συνθήματα κοινά. Ἡ γραμμὴ εἶναι ἀπολύτως ἴδια. Τὸ ΚΚΕ δουλεύει γιὰ τὴν ΕΔΑ καὶ ἡ ΕΔΑ γιὰ τὸ ΚΚΕ. Καὶ οἱ δυὸ δουλεύουν ὑπὲρ τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ καὶ ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Λαοῦ της.

Αὐτὰ εἶναι τόσον γνωστά, ὥστε περιττεύει καὶ ἡ ἀναφορά τους. Ἐπομένως, ὅταν λέμε ΕΔΑ, ἐννοοῦμε Ἄκρα Ἀριστερά. Καὶ ἡ Ἄκρα Ἀριστερὰ εἶναι ὁ κομμουνισμός.

Δεύτερον: Ἀφοῦ ἡ ΕΔΑ εἶναι ὁ κομμουνισμός, ὁ προπαγανδιστὴς λέει στὴν οὐσία: «Ἂς δοκιμάσουμε σὰν κυβερνήτη καὶ τὸν κομμουνισμό». Ἀλλὰ τὸν κομμουνισμὸ τὸν δοκίμασε ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς σὲ ὅλες του τὶς μορφὲς καὶ σὲ ὅλες του τὶς ἐκδηλώσεις. Τὸν δοκίμασε καὶ σὰν κυβερνήτη, ὅταν οἱ ἑλληνικὲς ἐπαρχίες σφαδάζανε κάτω ἀπὸ τὴν βία τοῦ ΕΛΑΣ. Κι' ἀκόμα, ὅταν μπῆκε στὴν κυβέρνησι γιὰ νὰ κάνῃ τὸν φοβερὸ ἐκεῖνο Δεκέμβριο. Τὸν δοκίμασε ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς τὸν κομμουνισμὸ καὶ σὰν ἐπιδρομέα, στὸν συμμοριτοπόλεμο. Καὶ γνώρισε τὴν βαρβαρότητά του καὶ τὴν τυραννία. Τὸν ἐγνώρισε καὶ σὰν Λαϊκὸ Μέτωπο. Στὴν ἐποχὴ τοῦ ΕΑΜ. Κι' ἀπεδείχθη καὶ καταλυτὴς τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν καὶ ἐθνικὸς προδότης.

Τὸν δοκιμάζει καὶ σήμερα τὸν κομμουνισμὸ ὁ Ἑλληνικὸς Λαός. Τὸν βλέπει μειοδότη σὲ κάθε ἐθνικὸ θέμα, ὑπονομευτὴ τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν, μηδενιστὴ τῶν θεσμῶν, ἀνατροπέα τοῦ καθεστῶτος.

Ἀκόμη προχθὲς ἀπεκάλεσε «ἐθνικὸν διχασμὸ καὶ ἱεροσυλία» τὴν ἀπονομὴ τιμῆς στὴ μνήμη τῶν ἡρώων, τῶν παιδιῶν τοῦ Λαοῦ, ποὺ ἔπεσαν στὸν Γράμμο, μαχόμενοι γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία καὶ τὴν Δημοκρατία. Ἀκόμη καὶ τούτη τὴν στιγμὴ ὑπονομεύει τὴν Ἕνωση τῆς Κύπρου μὲ τὴν Ἑλλάδα.

Τὸν ἐγνώρισε, λοιπόν, ἀπὸ ὅλες τὶς πλευρὲς τὸν κομμουνισμὸ ὁ Ἑλληνικὸς Λαός. Τὸν ἔζησε καὶ σὰν «κυβέρνηση τοῦ Μάρκου» καὶ σὰν συγκυβέρνηση τῆς «ἐθνικῆς ἑνότητας» καὶ σὰν κυρίαρχο ΕΑΜ καὶ σὰν ΟΠΛΑ στὰ Κρῶρα.

Τὸν ἔζησε καὶ τὸν ζῇ ἀπὸ πολὺ κοντὰ τὸν κομμουνισμὸ ὁ Λαὸς τῆς Ἑλλάδος. Ἔτσι δὲν ὑπάρχει θέμα «δοκιμῆς». Τὸν ἐδοκίμασε. Καὶ ἡ δοκιμὴ αὐτή, ἔγινε

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

Ο ΚΟΣΜΟΚΑΛΟΓΕΡΟΣ ΤΗΣ ΣΚΙΑΘΟΥ

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Β' κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

ΣΤΙΣ 3 Ἰανουαρίου συμπληρώθηκαν πενῆντα ἕξι χρόνια ἀπὸ τὸν θάνατο τοῦ μεγάλου μας διηγηματογράφου Ἀλεξάνδρου Παπαδιαμάντη. Πενῆντα ἕξι χρόνια ἀπὸ ἕναν θάνατο, ποὺ στάθηκε ὁρόσημο στὴν πνευματικὴ ζωὴ τῆς χώρας μας.

Στὶς 3 Ἰανουαρίου τοῦ 1911, πέθανε ὁ Παπαδιαμάντης καὶ μαζί του τελείωσε μιὰ περίοδος γιὰ τὴ λογοτεχνία μας. Ἔσβησε ἕνα ξεχωριστὸ εἶδος λόγου ποὺ ἦταν, στ' ἀλήθεια, σημαντικό, ἔμεινεν ὅμως ἀπρόσιτο, χωρὶς ἄλλος κανένας νὰ μπορέσῃ νὰ τὸ συνεχίσῃ. Ὁ κοσμοκαλόγερος Σκιαθίτης ὑπῆρξεν, ἀναμφισβήτητα, ἕνα φωτεινὸ μετέωρο πού, παρ' ὅλες του τὶς μεταπτώσεις καὶ ἐναλλαγές, ἄφησε ζωντανὴ τὴ παρουσία του στοὺς ἐπερχομένους.

Ὁ Ἀλέξανδρος Παπαδιαμάντης γεννήθηκε στὴ Σκιάθο στὶς 4 Μαρτίου τοῦ 1854. Ὁ πατέρας του, Ἀδαμάντιος Ἐμμανουήλ, ἦταν παπὰς καὶ κατήγετο ἀπὸ καλογεροσόϊ. Ἡ μητέρα του, ἡ Γκιούλω, ἦταν ἀπὸ τὴ φαμίλια τῶν Μωραϊταίων, ἀπὸ τὴν ὁποία κατήγετο καὶ ὁ Ἀλέξανδρος Μωραϊτίδης.

Ὁ Ἀλέξανδρος ἦταν τὸ τρίτο παιδὶ τῆς οἰκογενείας, ὕστερα ἀπὸ τὶς δυὸ ἀδελφές του, τὴν Οὐρανία καὶ τὴν Χαρίκλεια.

Γεννήθηκε στὴ δύσκολη γιὰ τὸ νησί του, καὶ τὴν Ἑλλάδα γενικώτερα, ἐποχή, τὴν ἐποχὴ ποὺ ὁ κόσμος, μὴ μπορώντας νὰ ζήσῃ στὴ δυστυχία τοῦ τόπου, ἄρχισε νὰ μεταναστεύῃ. Ὁ πατέρας του δὲν ἤθελε τὸ γυιό του παπά. Τὸν ἤθελε δάσκαλο ἢ σχολάρχη στὴ Σκόπελο ἢ στὸ νησί του. Ἔπλαθε μεγάλα γι' αὐτὸν ὄνειρα καὶ γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸν ἀφοσιώθηκε μὲ πάθος στὴν παραδειγματική του μόρφωση.

Ὅταν τελείωσε τὸ «ἀλληλοδιδακτικό», τὸ 1860, τὸν ἔβαλε στὸ σχολαρχεῖο. Στὸ νησί τους ὅμως ὑπῆρχε μόνο μιὰ τάξη. Τὶς ἄλλες δυὸ ἔπρεπε νὰ τὶς κάνῃ στὴ Σκόπελο. Τὰ οἰκονομικά τους ὅμως μέσα ἦσαν πενιχρὰ καὶ δὲν τοὺς ἐπέτρεπαν τέτοιες πολυτέλειες. Ὁ νεαρὸς μαθητής, τελειώνοντας τὴν πρώτη τάξη τοῦ σχολαρχείου, παραμένει στὴ Σκιάθο. Ὁ πατέρας του τὸν δυναμώνει στὰ μαθήματα. Τέλος

δραματικὴ δοκιμασία. Ἄφησε τραγικὰ τὰ ἀποτυπώματά της στὴ μνήμη καὶ στὴ γνώση τοῦ Ἔθνους. Κόστισε χιλιάδες χιλιάδων νεκροὺς καὶ ἀναπήρους. Κόστισε αὐτὴ ἡ «δοκιμή» καθυστέρησι στὴν οἰκονομικὴ ἀνάπτυξι τῆς χώρας, οἰκονομικὲς συμφορές. Ὀπισθοδρόμησι σὲ κάθε πρόοδο.

Δὲν μένει ἄλλο περιθώριο «δοκιμῆς». Γι' αὐτὸ κι' ἂν ὁ κομμουνισμὸς μείνῃ στὴ γῆ τὸ τελευταῖο καὶ μοναδικὸ σύστημα διακυβερνήσεως τῶν Λαῶν, ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς θὰ προτιμήσῃ ὁ,τιδήποτε ἄλλο, ἄγνωστο ἢ γνωστό, παρὰ αὐτόν. Καὶ τοῦτο γιατὶ ἀπὸ τὴν δραματικὴ γνωριμία ποὺ εἶχε ἐπὶ δέκα ὁλόκληρα χρόνια μαζί του, ἀπὸ τὸ ΕΑΜ μέχρι τὸν Γράμμο, κατάλαβε ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς πὼς δὲν ὑπάρχει στυγνώτερο καθεστὼς ἀπὸ τὸν κομμουνισμό. Ἀλλὰ κι' ἂν ἀκόμα ὁ Λαός μας δὲν εἶχε τὴν δική του ἐμπειρία, ἔχει καθημερινὰ ὑπ' ὄψιν του τὴν ἐμπειρία τῶν ἄλλων Λαῶν. Βλέπει τί γίνεται τούτη τὴ στιγμὴ στὴν Κίνα, σὲ βάρος τοῦ Κινεζικοῦ Λαοῦ. Μαθαίνει τὶς βαρβαρότητες τῶν «Λαμπράκηδων» τοῦ Μάο - Τσὲ - Τούγκ, ὅπως τὶς περιγράφουν οἱ ἴδιες οἱ κομμουνιστικὲς ἐφημερίδες στὴ Μόσχα καὶ στὴν Ἀθήνα.

Ματαιοπονοῦν, λοιπόν, οἱ κρυπτοκομμουνισταὶ μὲ τὴν προπαγάνδα τους. Ὁ κομμουνισμὸς δὲν πρόκειται ποτὲ νὰ κυβερνήσῃ τὴν Ἑλλάδα. Δὲν πρόκειται ποτὲ νὰ τὸν δοκιμάσῃ ὁ Λαός μας, γιατὶ τὸν δοκίμασε καὶ μάλιστα ἄθελά του. Καὶ τὸν ἐγνώρισε ὅσο λίγοι Λαοὶ εἶχαν τὴν τραγικὴ μοίρα νὰ τὸν γνωρίσουν. *Π. ΚΟΥΤΟΥΠΗΣ*

τὸ 1864 τὸν στέλνει πιὰ στὴ Σκόπελο, ὅπου καὶ τελειώνει τὸ σχολαρχεῖο μὲ τὸ βαθμὸ «κάλλιστα».

Στὰ παιδικά του χρόνια ὁ Παπαδιαμάντης παρουσιάζεται πολὺ ζωηρός, ἰδιόρρυθμος, παράξενος τύπος, σκληροτράχηλος. Τὸν κατέχει μιὰ παθολογικὴ φοβία, μιὰ συστολὴ στὶς ἐνέργειές του. Μιὰ ἀρρώστειά του ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀποφοίτησή του ἀπὸ τὸ σχολαρχεῖο τοῦ κλονίζει καίρια τὴν παιδικὴ ζωτικότητα.

Ἡ περιφρόνηση ποὺ τοῦ ἔδειχναν τ' ἄλλα παιδιὰ τοῦ χωριοῦ, ἐπειδὴ αὐτὸς ἦταν παπαδοπαίδι, ἀρχοντόπαιδο κάπως, τοῦ πλήγωνε τὴν ψυχὴ καὶ τὸν ὠθοῦσε στὴ μοναξιά, στὴν περισυλλογή, τὴ δειλία καὶ τὴ ντροπή. Εἶχεν ἀρχίσει νὰ χάνῃ τὴν πίστη του πρὸς τὸν ἑαυτό του, στὶς ἱκανότητές του. Στὴ κατάστασή του αὐτὴ συνετέλεσαν σοβαρὰ καὶ τὰ τρία ἀξιοπρόσεκτα προβλήματα ποὺ τὸν ἀπασχολοῦσαν.

Τὸ ἀτομικό του πρόβλημα, τί θὰ γίνῃ, ποὺ θὰ πάῃ. Τὸ οἰκογενειακό του, μὲ τὴν φτώχεια τοῦ σπιτιοῦ καὶ τὶς τέσσαρες ἀνύπαντρες ἀδελφὲς ποὺ περίμεναν ἀπ' αὐτὸν κάποια ὑποστήριξη. Καὶ τελευταῖα τὸ αἰσθηματικὸ πρόβλημα, ποὺ κι' αὐτὸ πολὺ τὸν ἀπασχολοῦσε.

Ζητάει κάποια διέξοδο στὸ σχέδιο καὶ τὴ ζωγραφική. Νοιώθει ἰδιαίτερη χαρὰ ζωγραφίζοντας παπάδες, μοναστήρια, καράβια κλπ. Στὶς ζωγραφιές του δίνει ὄχι μόνο τὶς μορφὲς ποὺ σχεδιάζει, ἀλλὰ καὶ τὶς ἀνάλογες καταστάσεις.

Ὕστερα ἀπὸ ἀρκετὴ ἀργοσχολία, τὸ 1867 γράφεται στὸ γυμνάσιο τῆς Χαλκίδος, πλὴν ὅμως στὴ δεύτερη τάξη, τσακώνεται μ' ἕνα του καθηγητή, ἐγκαταλείπει τὰ μαθήματα καὶ γυρίζει στὸ νησί του. Οἱ δικοί του τὸν προτρέπουν νὰ γυρίσῃ ξανὰ στὸ γυμνάσιο. Ἐπιστρέφει, δίνει ἐξετάσεις, ἀριστεύει. Κι' ἔρχεται στὴν Ἀθήνα νὰ συνεχίσῃ τὶς γυμνασιακές του σπουδές, ὄντας πιὰ 19 χρόνων. Γράφεται στὸ γυμνάσιο τοῦ Πειραιᾶ.

Κι' ἐδῶ ὅμως ἡ ζωὴ περνάει μέσα σὲ στενοχώριες οἰκονομικές. Ζωὴ γεμάτη πίκρες κι' ἀπογοητεύσεις. Στερεῖται ἀπὸ χρήματα, γράφει στὸν πατέρα καὶ τοῦ ἐκμυστερεύεται τὴν ἀπελπιστική του κατάσταση. Ἀναγκάζεται νὰ σταματήσῃ ξανὰ τὰ μαθήματα, ἐπιστρέφει στὴ Σκιάθο καί, γιὰ τὰ μάτια τοῦ κόσμου, προφασίζεται πὼς ἀρρώστησε. Στὸ νησὶ μένει δυὸ χρόνια. Ξαναζωντανεύουν μέσα του τὰ παλιά του ἐλαττώματα. Τούτη ἡ ἐποχὴ εἶναι ἡ πιὸ κρίσιμη τῆς ζωῆς του. Ἀρχίζει νὰ γράφῃ. Γράφει στίχους καὶ μιὰ κωμωδία, ποὺ δυστυχῶς δὲν διεσώθησαν. Σ' ὁλόκληρο τὸ Εἶναι του, γίνεται τρομερὴ πάλη. Οἱ χυμοὶ τῆς ζωῆς ξεχειλίζουν.

Ὁ καλόγερος τῆς μονῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, Δαμιανὸς τὸν προτρέπει νὰ γυρίσῃ στὴν Ἀθήνα, δίνοντάς του συστατικὰ γράμματα. Καὶ τὸ 1871 νάτος καὶ πάλι στὴν Ἀθήνα. Δὲν κάμνει ὅμως χρήση τῶν συστατικῶν γραμμάτων, γυρίζει ἄσκοπα, σὰν «ἀπολωλὸς» καὶ τελικὰ ντροπιασμένος ἐπιστρέφει στὴ Σκιάθο. Στὸ γυρισμό του, βρίσκει στὸ νησὶ τὸν παιδικό του φίλο Διανέλλο Νικόλαο, ποὺ ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε γίνει καλόγερος στὸν Ἄθω. Χωρὶς νὰ τὸ σκεφθῇ πολύ, φεύγει μαζί του γιὰ τὸν Ἄθω. Ἐκεῖ ὅμως τὰ πράγματα δὲν τὰ βρίσκει ὅπως τὰ ἐφαντάζετο. Ἀπογοητευμένος γυρίζει ξανὰ στὸ νησί.

Τὸ 1873, ὕστερα ἀπὸ πολλὲς ἀμφιταλαντεύσεις, παίρνει τὴ μεγάλη ἀπόφαση. Ἔρχεται στὴν Ἀθήνα, ἔχοντας στὸ νοῦ του δυὸ πράγματα. Νὰ τελειώσῃ τὸ γυμνάσιο καὶ νὰ ἐργασθῇ. Προσπαθεῖ νὰ πιάσῃ δουλειὰ ὡς βοηθὸς στὸ Λύκειο Μανούσου, ἀλλὰ δὲν τὸ κατορθώνει. Χάρις στὶς γνώσεις του, μπαίνει στὴ Δ΄ τάξη τοῦ Βαρβακείου. Ζητάει ἐργασία.

Κόπος μάταιος. Νέες ἀπογοητεύσεις, νέες πίκρες, νέες στερήσεις. Καταλαμβάνεται ἀπὸ ἀπογοήτευση, τὸν κυριεύει ἡ ἀπαισιοδοξία, τὴν ὁποία ἐξωτερικεύει στοὺς στίχους ποὺ ἀφιέρωσε κι' ἔστειλε στὴ μάνα του. Σ' αὐτὸ τὸ ποίημα, ἀποκαλύπτει τὸ δημιουργικό του ταλέντο, τὴν κλίση του πρὸς τὴ τέχνη.

Τελειώνοντας τὸ Βαρβάκειο, γράφεται στὴ Φιλοσοφικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπι-

στημίου. Διαβάζει, μαθαίνει ξένες γλῶσσες, κάνει μεταφράσεις. Ἀνεξάντλητο μνημονικό, κριτικὴ ὀξυδέρκεια, γλωσσομάθεια καὶ ἑλληνομάθεια εἶναι τὰ στοιχεῖα ποὺ τὸν διακρίνουν αὐτὴ τὴν ἐποχή. Παρ' ὅλα αὐτά, δὲν προσέρχεται σὲ τμηματικὲς ἐξετάσεις, ὄχι γιατὶ θεωροῦσε τὸν ἑαυτό του ἀνήμπορο, ἀλλὰ γιατὶ κατέχεται ἀπὸ τὴ γνωστή του ἐσωτερικὴ φοβία.

Γιὰ καλή του ὅμως τύχη, γνωρίζεται μὲ τοὺς Βλάσση Γαβριηλίδη καὶ Κλέανθο Τριανταφύλλου, ποὺ ἐξέδιδαν τὸ σατιρικὸ «Ραμπαγᾶς». Ἑτοιμάζει δικό του μυθιστόρημα, τὴ «Μετανάστιδα» τὸ ὁποῖον δημοσιεύει μὲ τ' ἀρχικὰ Α.Πδ. καὶ μὲ τὸν ὑπότιτλο «Διήγημα πρωτότυπο». Ἀργότερα διαμορφώνει δικό του φιλολογικὸ ὄνομα. Στὸ δημοτικὸ σχολεῖο, ἐγράφετο Ἐμμανουὴλ ἢ Παπᾶ Ἀδαμαντίου, στὴ Σκόπελο Ἀδαμαντιάδης. Γιὰ πρώτη φορὰ στὰ 1875 ὑπογράφει, σὲ γράμμα πρὸς τὸν πατέρα του, ὡς Ἀλεξ. Παπαδιαμάντης. Μ' αὐτὸ πιὰ τ' ὄνομα ὑπηρέτησε στὸ στρατό, ἀπ' ὅπου ἀπελύθη τὸν Ἰούνιο τοῦ 1881.

Ἐγκαταλείπει ὁριστικὰ τὴν ἰδέα τοῦ πτυχίου. Γράφει τὸ δεύτερο μυθιστόρημά του «Οἱ Ἔμποροι τῶν Ἐθνῶν» ποὺ τὸ δημοσιεύει ὁ Γαβριηλίδης στὸ «Μὴ χάνεσαι» μὲ τὸ ψευδώνυμο Βοημός. Διορίζεται μεταφραστὴς στὴν ἐφημερίδα τοῦ Κορομηλᾶ μὲ ἱκανοποιητικὸ μισθό. Αὐτὸς ὁ διορισμὸς ἀπετέλεσε σταθμὸ γιὰ τὴ ζωή του, ἀφ' ἑνὸς μὲν γιατὶ ἐξασφάλιζε τὴν οἰκονομικὴ βάση, ἀφ' ἑτέρου δὲ γιατὶ τὸν ἔφερνε σ' ἐπαφὴ μὲ τὴν πνευματικὴ ζωὴ τοῦ τόπου.

Μὲ τὴν ἵδρυση τῆς «Ἀκροπόλεως» ἀπὸ τὸν Γαβριηλίδη, δημοσιεύει σ' αὐτὴ τὸ τρίτο του μυθιστόρημα, τὴ «Γυφτοπούλα», τολμηρὸ ἔργο στὴ μορφή του καὶ στὴ σύνθεση. Τοῦτο τὸ ἔργο του ἔκανε μεγάλη ἐντύπωση, τέτοια ὥστε πρὶν ἀκόμη τελειώσει ἡ δημοσίευσή του, μετεφράστηκε ἰταλικὰ καὶ ἄρχισε νὰ δημοσιεύεται σὲ μιὰ ἐφημερίδα τῆς Ρώμης. Συνέχεια ἱστορικὴ στὸ ἔργο του αὐτό, εἶναι ἡ ἱστορικὴ νουβέλλα «Χρῆστος Μηλιώνης» ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὰ θρυλικὰ κατορθώματα τοῦ ὁμώνυμου ὁπλαρχηγοῦ τῆς Δωρίδος.

Τὸ 1878 παρουσιάζεται ὡς διηγηματογράφος. Ἡ πολλὴ δουλειὰ ὅμως τοῦ κλονίζει ἀκόμη περισσότερο τὴν ὑγεία. Φεύγει γιὰ τὸ νησί του. Στὰ 1895 πεθαίνει ὁ πατέρας του. Βρίσκεται πιὰ κοντὰ στὴ μάνα του καὶ τὶς τρεῖς ἀδελφές του. Ἡ ζωή του γίνεται πιὸ στερημένη, πιὸ ἀγωνιώδης. Περνάει τὸ καιρό του ἀνάμεσα στὴν Ἀθήνα καὶ στὴ Σκιάθο, στὶς ταβέρνες καὶ τὶς ἐκκλησίες. Στὰ 1905 χάνει τὸν ἀδελφό του. Ἡ ὑγεία του κλονίζεται σοβαρά. Τὸ κρασὶ τὸν νικάει, ἡ κακοπέραση τὸν ἐξασθενίζει. Στὶς 13 Μαρτίου 1908, γιορτάζονται στὸ Παρνασσὸ τὰ εἰκοσιπεντάχρονά του.

Σὲ λίγο φεύγει γιὰ τὸ νησί του, γιὰ νὰ μὴ γυρίση πιὰ ποτὲ στὴν Ἀθήνα, στὴν Ἀθήνα ποὺ τὸν πότισε μόνο φαρμάκι. Πραγματικὸ συντρίμμι, οἰκονομικὸ καὶ ψυχικό, δυὸ χρόνια ἀργότερα ἀπὸ τὴν ἄφιξή του στὴ Σκιάθο, στὶς 3 Ἰανουαρίου 1911, πέθανε, ταπεινός, ἀνάμεσα στοὺς ταπεινούς. Τὸ μόνο του παράπονο ἦταν ποὺ ἄφησε τὸ ἔργο του σκορπισμένο ἐδῶ κι' ἐκεῖ, ἀνέκδοτο, καὶ τὶς ἀδελφές του ἀπροστάτευτες.

***

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ἰδεολόγος ἀγωνιστής, πέθανε κυριολεκτικὰ στὴν ψάθα. Κανένας ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες τεχνίτες τῶν γραμμάτων δὲν δούλεψε ὅσον ὁ Παπαδιαμάντης, ἀλλὰ καὶ κανένας δὲν πείνασε ὅσον αὐτός.

Οἱ σύχρονοί του δὲν τὸν συμπάθησαν. Ἔδειξαν ἀνάλγητη ἀδιαφορία στὴ φτώχειά του, στὶς ἀγωνίες του. Ὁ Παπαδιαμάντης ἄνοιξε μὲ τὸ ἔργο του μιὰ ἀπόλυτα δική του περιοχή, τὴν ὁποία κανένας δὲν μπόρεσε νὰ συνεχίση.

Ἦταν θρῆσκος, ὄχι ὅμως θρησκόληπτος. Σεμνός, χωρὶς ἐπιδείξεις. Ὁ ρεαλισμός του ἀγκαλιάζει τὴν κοινωνικὴ ζωὴ τῆς ἐποχῆς του καὶ δίνει μιὰν εἰκόνα τῆς ζωῆς τῶν ἀδικουμένων καὶ φτωχῶν τῆς πόλεως καὶ τοῦ νησιοῦ.

Τὸ ἔργο του, παρὰ τοὺς σταθμοὺς ποὺ μεσολάβησαν, εἶναι ἑνιαῖο, ἀχώριστο. Τὸ ἔργο του χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὰ γνήσια ἑλληνικὰ χρώματα. Ἡ ἀνθρωπιά, ἡ ἁπλότητα, ἡ εἰλικρίνεια καὶ ἡ πολυμορφία μαζὶ μὲ τὴν ἀνεξάντλητη ποικιλία τῶν ἐναλλαγῶν, ἡ κοινωνικὴ ὁμαδικότητα, τὸ νησιώτικο τοπίο, οἱ φτωχογειτονιὲς καὶ οἱ ταβέρνες εἶναι τὰ πλαίσια μέσα στὰ ὁποῖα κινεῖται ὁ Παπαδιαμάντης.

Πολλοί, κρίνοντας τὸν Παπαδιαμάντη, τὸν ἀδίκησαν. Τὸν εἶπαν φυγόκοσμο, ἀλλόκοσμο, ἄτεχνο, μονότονο. Τίποτε ὅμως ἀπ' ὅλα δὲν ἦταν. Ὑπῆρξε ψυχογράφος, σατυρικός, νατουραλιστής, ρεαλιστὴς καὶ χαρακτηριστής. Τὸ μάτι του, διορατικό, εἰσχωροῦσε στὰ βάθη τοῦ κάθε τί κι' ἔπαιρνε ὑλικὸ ἄφθονο.

Ὁ Παπαδιαμάντης ἐπιβάλλεται σὰν προσωπικότητα. Ἂν ὁ Σολωμός, ὁ Σικελιανός, ὁ Παλαμᾶς καὶ τόσοι ἄλλοι ἦσαν οἰκονομικὰ αὐτάρκεις, ἀντίθετα ὁ Παπαδιαμάντης ἔνοιωσε τὴ φτώχεια, τὴν ἔζησε καὶ πέθανε σ' αὐτή. Παρ' ὅλες τὶς κακοτυχίες του, δὲν λύγισε. Ἀγρίμι ἀληθινό, ἄπραγος, ἄτολμος, δειλός, χαϊδεμένος καὶ λίγο κακομαθημένος, ὑπῆρξε σ' ὅλη του τὴ ζωὴ ἕνα μεγάλο παιδὶ μὲ τὶς πιὸ ζωντανὲς καλλιτεχνικὲς ἀνησυχίες.

Ὑπῆρξε γιὰ τὴν ἑλληνικὴ πεζογραφία, ὅ,τι ὁ Δ. Σολωμὸς στὴν ἐθνικὴ ποίηση. Χωρὶς ἀμφιβολία εἶναι ὁ πρῶτος ἐθνικὸς συγγραφέας τοῦ νεώτερου Ἑλληνισμοῦ. Στάθηκε στ' ἀλήθεια μιὰ μουσικὴ φύση. Ἕνα μέρος τῆς ζωῆς του τὸ πέρασε ψέλνοντας, ὡς δεξιὸς ψάλτης στὴν ἐκκλησία τοῦ Προφήτου Ἠλισσαίου. Ἔψελνε χωρὶς νὰ γνωρίζη καθόλου μουσική. Κι' ὅμως σαγήνευε τὸ ἐκκλησίασμα.

Στὸ ἔργο του δὲν προσπάθησε νὰ δώση τέχνη, ὅπως τὴν ξέρουμε λογοτεχνικὰ καὶ τοῦτο γιατὶ ἦταν γεννημένος ἀφηγητής. Ἀντίκρυσε μὲ ἀδιαφορία κάθε κοινωνικὴ προαγωγή, κάθε διάκριση. Τὸ μόνο του ἁμάρτημα ἦταν τὸ πιστό. Ἂς μὴ τὸν κατακρίνουμε ὅμως, γιατί, ὅπως καὶ ὁ Σολωμός, ἔτσι κι' αὐτὸς εὗρισκε στὸ κρασὶ κάποια ἀνάπαυση, ἔστω καὶ προσωρινή, ὕστερα ἀπὸ τὴν κοπιαστικὴ δουλειὰ τῶν ἐφημερίδων. Ζητοῦσε στὸ πιστὸ νὰ δρῆ τ' ὄνειρό του. Αὐτὸ τοῦ ἔδινε τὸν ἐνθουσιασμὸ τῆς δημιουργίας.

Τὸ ἔργο του εἶναι πέρα γιὰ πέρα γνήσια ἑλληνικό. Χωρὶς ἐπιτηδεύσεις, αὐθόρμητο, βγαλμένο μέσα ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴ ψυχή.

Οἱ λίγες αὐτὲς φτωχικὲς γραμμές, ἂς θεωρηθοῦν σὰν εὐλαβικὸ ἀφιέρωμα στὴ μνήμη τοῦ μοναδικοῦ μας Παπαδιαμάντη.

Ι. ΡΑΪΚΟΣ

Μὲ τὴ μελέτη πλουτίζουμε τὶς γνώσεις μας καὶ ἔτσι ἐπιτελοῦμε ἀποτελεσματικώτερα τὰ καθήκοντά μας ὡς ἀστυνομικοὶ καὶ ὡς ἄνθρωποι.

- ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ, Ο ΜΗΝΑΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ
- Η Α.Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΟΒΕΙ ΤΗΝ ΠΙΤΤΑ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ
- ΚΟΠΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΣΤΗΝ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΑΘΗΝΩΝ
- ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΣΧΟΛΗΣ ΚΟΠΤΙΚΗΣ - ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΠΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΟΜΙΛΟΥ ΚΥΡΙΩΝ ΦΙΛΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΠΗΛΟΥ**

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ, Ο ΜΗΝΑΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ

Πραγματικὰ ὁ Ἰανουάριος εἶναι ὁ μήνας τῆς Βασιλόπιττας. Εἶναι ὁ μήνας ποὺ γράφει, μὲ τὸ δικό του χαριτωμένο τρόπο, τὸν ὅμορφο Πρωτοχρονιάτικο ἐπίλογο, μὲ γραφικὲς ἑορταστικὲς ἐκδηλώσεις κάθε λογῆς, συνεχίζοντας ἕνα παληὸ ἔθιμο.

Ἔτσι, αὐτὸν τὸν μήνα, δημόσιες ὑπηρεσίες, σύλλογοι, ὀργανώσεις, εὐαγῆ ἱδρύματα, σχολές, ἰδιωτικὲς ἐπιχειρήσεις κλπ. συγκεντρώνουν, μὲ προσκλήσεις, τὰ μέλη τους σὲ μιὰ αἴθουσα, κατάλληλα διακοσμημένη, καί, μέσα σ' ἕνα χαρούμενο περιβάλλον, κόβουν τὴν Βασιλόπιττα καὶ τιμοῦν τοὺς «τυχερούς». Καί, κατὰ τὴν διάρκεια αὐτῶν τῶν συγκεντρώσεων, ἐκφωνοῦνται λόγοι, ἀνταλλάσσονται εὐχές, γίνονται ἀπολογισμοὶ πεπραγμένων, ἀνακοινώνονται νέα προγράμματα γιὰ τὸν Καινούργιο Χρόνο.

Διάβαζα προχτὲς σὲ μιὰ ἀθηναϊκὴ ἐφημερίδα ὅτι πάνω ἀπὸ 300 Βασιλόπιττες τὴν ἡμέρα κόβονται σὲ διάφορα σημεῖα τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ μορφὴν χαριτωμένης καὶ εὐεργετικῆς ἐπιδημίας, ποὺ θὰ συνεχίζεται γιὰ πολλὲς ἀκόμα μέρες. Καὶ εἶναι «εὐεργετική», γιατὶ ἑνώνει περισσότερο τοὺς ἀνθρώπους μεταξύ τους, χαλκεύει νέους δεσμοὺς καὶ δημιουργεῖ εὐοίωνες προοπτικὲς γιὰ τὸ Νέο τὸν Χρόνο.

Φυσικό, λοιπόν, ἦταν νὰ τηρήσῃ κι' ἐφέτος — ὅπως κάθε Χρόνο — αὐτὴν τὴν ὠφέλιμη παράδοση καὶ τὸ Σῶμα τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, καὶ μάλιστα μ' ἕνα τρόπο ξεχωριστὰ ἐπιτυχημένο.

Καὶ ἰδοὺ τὰ «πρακτικὰ» ἀπὸ τρεῖς τέτοιες ὅμορφες Ἀστυνομικὲς συγκεντρώσεις.

***

Η Α.Μ. Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΟΒΕΙ ΤΗΝ ΠΙΤΤΑ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Συγκέντρωση, λοιπόν, πρώτη. Γενικωτέρου χαρακτῆρος αὐτή. Μὲ μεγαλύτερη ἐπισημότητα. Ἔλαβε χώραν τὶς πρωϊνὲς ὧρες τῆς Τρίτης, 3ης Ἰανουαρίου ἐ. ἔ., σὲ κεντρικὸ κινηματογράφο τῶν Ἀθηνῶν, παρουσία τῆς Α. Μ. τοῦ λατρευτοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου.

Ἀπὸ τὴν προηγουμένη μέρα, μιὰ κοινὴ ἐπιτροπὴ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας εἶχε φροντίσει γιὰ τὴν διακόσμηση τοῦ χώρου καὶ τὴν ρύθμιση ὅλων τῶν λεπτομερειῶν τῆς γιορτῆς, ὥστε ὅλα νὰ γίνουν μὲ τάξη, ἀκρίβεια καὶ μὲ ἄριστη ἐπιμέλεια.

Κατὰ τὶς δέκα ὅλα τὰ καθίσματα τῆς πλατείας, τοῦ ἀμφιθεάτρου καὶ τοῦ ἐξώστου εἶχαν κατακλυσθῆ ἀπὸ ἄνδρας τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, οἱ στολὲς τῶν ὁποίων παρουσίαζαν ἕνα γραφικὸ θέαμα. Κι' ὕστερα ἄρχισαν νὰ καταφθάνουν οἱ ἐπίσημοι.

Διακρίναμε, μεταξὺ αὐτῶν, τὸν Ὑπουργὸ τῆς Δημοσίας Τάξεως Στρατηγὸ κ. Τζανετῆ, ὁ ὁποῖος ἔγινε ἀντικείμενον ζωηρῶν ἐπευφημιῶν καὶ ἐκδηλώσεων ἐκ μέρους ὅλων τῶν συγκεντρωθέντων, τὸν Ὑπουργὸ τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Χρῆστο Στρᾶτο, τὸν τέως Ἀρχηγὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Εὐάγγελο Καραμπέτσο, τὸν Ἀρχηγὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Ἐμμανουὴλ Ἀρχοντουλάκη, τὸν Ἀρχηγὸ τῆς Ἑλληνικῆς Βασιλικῆς Χωροφυλακῆς Ἀντιστράτηγο κ. Νικόλαο Παναγιωτακόπου-

λο, τὸν Ἀρχηγὸ τοῦ Πυροσβεστικοῦ Σώματος κ. Κων) νο Μαράκα, τὸν Ἀρχηγὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Στρατοῦ, Ἀντιστράτηγο κ. Γρηγόριο Σπαντιδάκη, τὸν Ἀρχηγὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἀεροπορίας, Ἀντιπτέραρχο κ. Γεώργιο Ἀντωνάκο, τὸν Διοικητὴν τῆς ΑΣΔΕΝ κ. Χρῆστον Παπαδᾶτο, τὸν Γενικὸ Διευθυντὴ Ἀστυνομίας Πόλεων Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως κ. Ἀθανάσιο Στρατῆ, τὸν Γενικὸ Διευθυντὴ Πολιτικῆς Ἀμύνης τῆς Χώρας, τὸν Ἀρχηγὸ τοῦ Λιμενικοῦ Σώματος, Ἀντιναύαρχο κ. Νικόλαο Σταμπολῆ, τὸν Ἀνώτερο Διοικητὴ Πρωτευούσης, τὸν Ἀστυνομικὸ Διευθυντὴ Ἀθηνῶν κ. Κων) νο Τασιγιῶργο, τὸν Ἀστυνομικὸ Διευθυντὴ Πειραιῶς κ. Δημ. Βασιλάκο, ἀνωτάτους, ἀνωτέρους καὶ κατωτέρους ἀξιωματικοὺς τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ἀντιπροσωπεῖες ὅλων τῶν βαθμῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, δημοσιογράφους, ἐκπροσώπους τοῦ ραδιοφώνου καὶ τῆς τηλεοράσεως καὶ ἄλλους.

Σὲ λίγο εἰσῆλθε στὴν αἴθουσα ὁ τέως Ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Τάξεως κ. Χρῖστος Ἀποστολάκος.

Κι' ὕστερα ἀναμονή... Πειθαρχημένη ἡ ἀνθρωποθάλασσα τοῦ Νόμου καὶ τῆς Τάξεως, προκάλεσε τὸν θαυμασμὸ τῶν παρισταμένων.

Καὶ ξαφνικὰ ἡ αἴθουσα συγκλονίσθηκε... Τὸ τί ἔγινε δὲν μπορῶ νὰ περιγράψω... Ὅλοι μαζὶ οἱ παρισταμένοι, σὰν ἕνας ἄνθρωπος, ἐπευφημοῦσαν, ζητωκραύγαζαν καί, κυριολεκτικά, ἀπεθέωσαν αὐθόρμητα, μὲ τὴν καρδιά τους, τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον, ὁ ὁποῖος φέρων στολὴν πτεράρχου, εἰσῆλθεν εἰς τὴν αἴθουσαν, συνοδευόμενος ἀπὸ τοὺς Ὑπασπιστάς Του καὶ τὸν προσωπικό Του γραμματέα κ. Ἀρναούτη. Ὁ Βασιλεύς, ἀνταποδίδοντας συγκινημένος τὸν χαιρετισμὸ ἀγάπης τῶν συγκεντρωθέντων, ἐπλησίασε στὸν εἰδικὸ χῶρο τῶν ἐπισήμων, κοντὰ στὴν ἐθόνη.

Στὴ συνέχεια, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος Κος Χρυσόστομος, βοηθούμενος ἀπὸ ἱερεῖς καὶ διακόνους, ἄρχισε τὴν Ἱερὴ Ἀκολουθία. Συγκίνηση, κατάνυξη καὶ ἐθνικὸς παλμός, ἐκυριάρχησαν στὴν αἴθουσα, ὅπου οἱ ἄνδρες τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τους καὶ τοῦ Βασιλέως Των, ὁρῆκαν τὴν εὐκαιρία ν' ἀνανεώσουν τοὺς δεσμοὺς ἀγάπης καὶ συναδελφότητος ποὺ τοὺς ἑνώνουν. Διερμηνεὺς τῶν αἰσθημάτων καὶ τῶν εὐγενικῶν πόθων τους, ὁ ἐξοχώτατος Ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Τάξεως, Στρατηγὸς κ. Σ. Τζανετῆς, ἐπλησίασε στὸ μικρόφωνο καὶ εἶπε τὰ ἑξῆς, ἀπευθυνόμενος πρὸς τὴν Α. Μ. τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον :

«...Μεγαλειότατε,

Ὑποβάλλω τὰς ἀπείρους εὐχαριστίας, ὡς καὶ τὴν ἔκφρασιν τῆς βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης, ἐμοῦ καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, διότι εὐηρεστήθητε νὰ τιμήσητε καὶ λαμπρύνητε, διὰ τῆς παρουσίας Σας, τὴν ἑορτὴν ταύτην. Ἔτσι δὲ νὰ κόψητε ἰδιοχείρως τὴν Πρωτοχρονιάτικη πίτταν μας. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς ὑψίστην τιμὴν καὶ ἀπόδειξιν τῆς ἀγάπης καὶ στοργῆς μεθ' ὧν περιβάλλετε τὰ Σώματα Ἀσφαλείας.

Οἱ Ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἄνδρες τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας αἰσθάνονται βαθύτατα τὴν τιμήν. Ἐπίσης ἀνταποδίδουν ἐγκαρδίως τὴν ἀγάπην των.

Οἱ Ἀξιωματικοὶ καὶ οἱ ἄνδρες τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας Σᾶς διαβεβαιοῦν, Μεγαλειότατε, ὅτι θὰ ἐξακολουθήσουν νὰ εἶναι πιστοὶ εἰς τὸν ὅρκον των, πιστοὶ εἰς τὸν Βασιλέα, ἀφωσιωμένοι εἰς τὸ Καθῆκον, ὑπηρέται τοῦ Λαοῦ, ἀκοίμητοι φρουροὶ τοῦ Νόμου καὶ τῆς Πατρίδος.

Ἐπωφελούμενοι τῆς εὐκαιρίας, ὑποβάλλομεν καὶ πάλιν τὰς εὐχάς μας, ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει. Εὐχόμεθα, Μεγαλειότατε, ὅπως ἡ τιμή, ἡ δόξα, ἡ εὐτυχία καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ λαοῦ μας περιβάλλουν κατὰ τὸ Νέον Ἔτος, ἀλλὰ καὶ πάντοτε, Ὑμᾶς καὶ τὸν σεπτὸν Οἶκον Σας. Εὐχόμεθα ἐπίσης ὅπως ἡ Χώρα μας, κατὰ τὸ Νέον Ἔτος, καὶ

συνεχῶς, ἐπιτυγχάνη προόδους, ἐν τιμῇ, ἀξιοπρεπείᾳ, ἐλευθερίᾳ καὶ ἐθνικῇ ἑνότητι.

Πρὸς τοὺς φιλοξενουμένους μας, ἀπευθύνω τὰς εὐχαριστίας μας, ἐπίσης δὲ καὶ τὰς ἐγκαρδίους εὐχάς μας ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει.

Πρὸς τοὺς Ἀξιωματικοὺς τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας καὶ τοὺς ἄνδρας, τοὺς παρισταμένους εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτήν, ἀλλὰ καὶ τοὺς πέραν αὐτῆς ὁπουδήποτε εὑρισκομένους τὴν στιγμὴν αὐτήν, ἀπευθύνω τὸν χαιρετισμόν μου καὶ τὰς ἐγκαρδίους εὐχάς μου ἐπὶ τῷ Νέῳ Ἔτει.

Καλῶ ὅλους σας νὰ μὴ λησμονῆτε ποτὲ τὴν διαβεβαίωσιν τὴν ὁποίαν ἔδωσα πρὸς τὸν Μεγαλειότατον Βασιλέα μας...».

Πυκνὰ καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα ἐκάλυψαν τὸ τέλος τῆς ὁμιλίας τοῦ Κου Ὑπουργοῦ, ὁ ὁποῖος παρεκάλεσε, στὴ συνέχεια, τὸν Ἄνακτα νὰ κόψη τὴν πίττα τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας τῶν συγκεντρωμένων.

Ἔτσι, ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἐπλησίασε τὸ τραπέζι καὶ ἄρχισε νὰ κόβη τὴν πίττα, μοιράζοντας ὁ ἴδιος ἕνα - ἕνα κομμάτι στοὺς παρισταμένους, ποὺ προσήρχοντο ἐνώπιόν Του συγκινημένοι.

Σὲ λίγο, ἐτελείωσε ἡ ὄμορφη καὶ ἀξέχαστη αὐτὴ τελετὴ καὶ ὁ Βασιλεὺς ἀπῆλθε, καταχειροκροτούμενος καὶ ἀποθεούμενος ἀπὸ ὅλους τοὺς παρισταμένους.

Ὁ Κύριος Ὑπουργός, εὐθὺς μετὰ τὴν τελετή, συνεχάρη θερμὰ τοὺς διοργανωτάς της καὶ ἐξέφρασε τὴν πλήρη ἱκανοποίησή του γιὰ τὸν ἄψογο τρόπο τῆς διεξαγωγῆς της.

Αὐτὴ ἦταν καὶ ἡ πρώτη Πρωτοχρονιάτικη συγκέντρωση «Παναστυνομικοῦ» χαρακτῆρος ποὺ ἐσημείωσε ἀπόλυτη ἐπιτυχία.

***

ΚΟΠΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΣΤΗΝ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Καὶ τώρα συγκέντρωση δεύτερη. Εἰδικώτερη αὐτή. Τὸν λόγον εἶχε μιὰ πολὺ συμπαθητικὴ καὶ ἀγαπημένη τοῦ κοινοῦ Ἀστυνομικὴ Ὑπηρεσία. Ἡ Ὑποδιεύθυνσις Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν. Μιὰ ὑπηρεσία λαμπρή, τῆς ὁποίας οἱ πολλαπλὲς προσφορὲς πρὸς τὸ Ἀθηναϊκὸ κοινὸν ἔχουν ἀναγνωρισθῆ κατὰ τρόπο συγκινητικό. Ἡ συμπαθὴς τάξις τῶν «τροχονόμων» μας γιώρταζε κι' αὐτή, μὲ τὴ σειρά της, τὸν ἐρχομὸ τοῦ καινούργιου χρόνου. Κι' ἕνα σωρὸ κόσμος ἔσπευσε νὰ ἐκδηλώση τὰ αἰσθήματα τῆς ἀγάπης του.

Ἡ γιορτὴ ἔλαβε χώραν τὸ Σάββατο, 7 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ., στὰ γραφεῖα τῆς Ὑποδιευθύνσεως Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν, ποὺ βρίσκονται στὴν ὁδὸν Σωκράτους 60.

Παρέστησαν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Τάξεως, Στρατηγὸς κ. Τζανετῆς, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Ἐμμανουὴλ Ἀρχοντουλάκης, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Πόλεων Ὑπουργείου Δημοσίας Τάξεως κ. Ἀθανάσιος Στρατῆς, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Ἀθηνῶν κ. Κων) νος Τασιγιῶργος, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Πειραιῶς κ. Δημ. Βασιλάκος, ὅλοι οἱ διατελέσαντες κατὰ τὸ παρελθὸν Διευθυνταὶ τῆς Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν, διάφοροι ἐν ἐνεργείᾳ καὶ ἐν συντάξει Ἀξιωματικοὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, δημοσιογράφοι κλπ.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς ὡραίας αὐτῆς ἐκδηλώσεως, ὡμίλησεν ὁ Ὑπουργὸς τῆς Δημοσίας Τάξεως, Στρατηγὸς κ. Σ. Τζανετῆς, ὁ ὁποῖος, μαζὶ μὲ τὶς θερμὲς καὶ ἐγκάρδιες εὐχές του πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τῆ Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν, συνέστησε ἐργατικότητα καὶ κατὰ τὸ νέον ἔτος, γιὰ τὸ καλὸ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Λαοῦ.

Τὸν Κύριον Ὑπουργόν, προσεφώνησεν ὁ Διευθυντὴς τῆς Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν, Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β΄ κ. Ἀρβανίτης, ὁ ὁποῖος εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Ἐξοχώτατε Κύριε Ὑπουργέ, Κύριε Ἀρχηγέ, Κύριε Διευθυντά, Κύριοι.

Ἐπιτρέψατέ μοι, ἐκ μέρους ὅλων τῶν ὑπαλλήλων τῆς Ὑποδιευθύνσεως Τροχαίας Κινήσεως Ἀθηνῶν, νὰ ἐκφράσω πρὸς Ὑμᾶς τὰς πλέον ἐνθέρμους εὐχαρι-

στίας, διότι εἴχατε τὴν εὐγενῆ καλωσύνην νὰ ἀνταποκριθῆτε εἰς τὴν πρόσκλησίν μας καὶ νὰ τιμήσητε διὰ τῆς παρουσίας σας τὴν σημερινὴν τελετὴν τοῦ κοψίματος τῆς πίττας καὶ τῆς διανομῆς τῶν δώρων.

Ἡ Τροχαία Ἀθηνῶν ἀπὸ τῆς συστάσεώς της μέχρι σήμερον, συνέβαλε καὶ συμβάλλει, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνατοτήτων της, εἰς τὴν ἐπίλυσιν τοῦ κυκλοφοριακοῦ προβλήματος τῆς Πρωτευούσης. Οἱ ὑπάλληλοί της, γνωρίζοντες τὸ δύσκολον τοῦ ἔργου των, καταβάλλουν καθημερινῶς φιλοτίμους προσπαθείας διὰ τὴν εὔρυθμον κυκλοφορίαν τῶν ὀχημάτων καὶ τῶν πεζῶν. Γνωρίζετε καλῶς ὅλοι ὅτι τὸ θέμα τῆς κυκλοφορίας τῶν τροχοφόρων, ἀποτελεῖ σήμερον σοβαρὸν πρόβλημα διὰ κάθε χώραν, ἡ λύσις τοῦ ὁποίου ἀπασχολεῖ σοβαρῶς τὰς ἁρμοδίας κρατικὰς ὑπηρεσίας. Εἰδικώτερον ὅμως εἰς τὴν χώραν μας, διὰ πολλοὺς καὶ διαφόρους λόγους, τὸ πρόβλημα αὐτὸ παρουσιάζεται περισσότερον ὀξύ. Ἕνεκα τούτου αἱ ὑπηρεσίαι Τροχαίας, ἐπιφορτισμέναι ἐκ καθήκοντος μὲ τὴν ρύθμισιν τῆς κυκλοφορίας τῶν τροχοφόρων, εἶναι ὑποχρεωμέναι νὰ καταβάλλουν συνεχεῖς προσπαθείας, ὑπὸ δυσμενεῖς ἐνίοτε καιρικὰς συνθήκας.

Ὑπὸ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ διαπνεομένη καὶ ἡ Τροχαία Ἀθηνῶν, συνεχίζει νὰ προσφέρῃ τὰς γνωστὰς εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινὸν ὑπηρεσίας της καὶ θέλει, μετριοφρόνως, νὰ πιστεύῃ ὅτι ὑπηρετεῖ ἀρκούντως τὴν ἀποστολήν της. Καὶ θεωροῦμεν ὑποχρέωσίν μας νὰ εὐχαριστήσωμεν δημοσίᾳ τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινὸν διὰ τὴν κατανόησιν τὴν ὁποίαν πάντοτε ἐπιδεικνύει καὶ ἄνευ τῆς ὁποίας οὐδὲν μέτρον ὑφ' ἡμῶν λαμβανόμενον ἠδύνατο νὰ ἀποδώσῃ τὰ ἀναμενόμενα ἀποτελέσματα. Ἔχομεν πλήρη ἐπίγνωσιν τῶν εὐθυνῶν μας καὶ ὑποσχόμεθα ὅτι καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ νέου χρόνου νὰ ἐργασθῶμεν μὲ τὸν αὐτὸν ζῆλον, διὰ νὰ ἀνταποκριθῶμεν εἰς τὰς προσδοκίας τῶν φίλων μας Ἀθηναίων. Εἰς τὸν ἀγῶνα μας αὐτὸν θὰ μᾶς ἐνισχύῃ καὶ θὰ μᾶς ἐνδυναμώνῃ ἡ ἀγάπη τοῦ κοινοῦ, ὁδηγῶν καὶ πεζῶν. Ἐλπίζομεν βασίμως ὅτι μὲ τὴν ἀμέριστον συνδρομὴν καὶ σύμπαράστασίν των, θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀντιμετωπίσωμεν μὲ ἐπιτυχίαν τὸ δύσκολον καὶ τόσον δυσεπίλυτον κυκλοφοριακὸν πρόβλημα τῆς Πρωτευούσης.

Καὶ ἀπόδειξις τῆς συμπαθείας, τῆς ἐκτιμήσεως καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ ὄχι μόνον πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τροχαίας ἀλλὰ πρὸς ὅλην τὴν Ἀστυνομίαν Πόλεων γενικώτερον εἶναι τὰ δῶρα ποὺ ὁλέπετε εἰς τὴν αἴθουσαν αὐτὴν καὶ τὰ ὁποῖα θὰ διανεμηθοῦν διὰ κληρώσεως, εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Τροχαίας καὶ τῆς Ἀμέσου Δράσεως. Αἰσθανόμεθα εἰλικρινῶς συγκίνησιν καὶ χαρὰν διὰ τὴν προσφορὰν τῶν δώρων αὐτῶν τὴν παραμονὴν τῆς Πρωτοχρονιᾶς ὄχι βεβαίως διὰ τὴν οἱανδήποτε ὑλικὴν ἀξίαν, ἀλλὰ διότι μᾶς παρέχεται ἡ εὐκαιρία νὰ διαπιστώσωμεν ὅτι τὸ ἔργον μας ἀναγνωρίζεται καὶ ἐκτιμᾶται. Τὰ συμβολικὰ αὐτὰ δῶρα προσεφέρθησαν ἀπὸ ἰδιώτας, ὀργανισμούς, ἑταιρείας καὶ ἐκλεκτὰ τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας πρόσωπα. Ἐπ' εὐκαιρία ὑποβάλλομεν τὰς θερμάς μας εὐχαριστίας καὶ πρὸς Ὑμᾶς Ἐξοχώτατε κύριε Ὑπουργέ διὰ τὰ δῶρα ποὺ εἴχατε τὴν καλωσύνην νὰ προσφέρετε.

Ἀξιότιμοι Κύριοι,

Οἱ ὑπάλληλοι τῆς Τροχαίας σᾶς εὐχαριστοῦν καὶ πάλιν θερμῶς καὶ σᾶς εὔχονται, δι' ἐμοῦ, ὅπως τὸ νέον ἔτος 1967 χαρίσῃ σὲ σᾶς προσωπικῶς καὶ εἰς τὰς οἰκογενείας σας ὑγείαν καὶ εὐτυχίαν. Εἴθε ὁ θεὸς τῆς ἀγάπης νὰ διαλύσῃ τὰ νέφη τὰ ὁποῖα σκιάζουν τὸν διεθνῆ ὁρίζοντα καὶ νὰ καθοδηγῇ ἐπ' ἀγαθῷ τὰς διανοίας τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς».

Ἀκολούθησεν ἡ κοπὴ τῆς Βασιλόπιττας, μέσα σ' ἕνα κεφᾶτο καὶ χαρούμενο περιβάλλον, καὶ δεξίωσις μαζὶ μὲ κλήρωση τῶν δώρων ποὺ προσεφέρθησαν καὶ ἐφέτος ἄφθονα πρὸς τοὺς τροχονόμους ἀπὸ τὸ ἀθηναϊκὸ κοινό.

Ὅλα ἔγιναν μὲ ὑποδειγματικὸ τρόπο. Καὶ αὐτὸ ὀφείλεται στὸν δραστήριο Διευ-

θυντὴ τῆς Τροχαίας κ. Ἀρβανίτη, τὸν εὐγενέστατο Ὑποδιοικητὴ Ἀστυνόμο Α΄ κ. Κοκκινάκη καὶ τοὺς ὑπ' αὐτοὺς κ.κ. Ἀξιωματικούς.

Χρονογραφικὰ ἀναφέρουμε ὅτι τὸ μισόλιρο, ποὺ ὑπῆρχε στὴν πίττα, ἐκέρδισεν ὁ Ὑπαστυνόμος τοῦ Τμήματος Τροχαίων Ἀτυχημάτων (ΤΟΤΑ) κ. Εὐστάθιος Φερέτος. Καὶ τοῦ χρόνου, λοιπόν.

***

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΣΧΟΛΗΣ ΚΟΠΤΙΚΗΣ-ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΚΟΠΗ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ ΟΜΙΛΟΥ ΚΥΡΙΩΝ ΦΙΛΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Καὶ ἡ τρίτη καὶ τελευταία συγκέντρωση. Πειραιώτικη αὐτή, μὰ γενικωτέρου ἀστυνομικοῦ ἐνδιαφέροντος. Τὴν ὠργάνωσε μὲ κέφι καὶ ἀγάπη ὁ Ὅμιλος Κυριῶν Φίλων Ἀστυνομίας Πειραιῶς, μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν ἐγκαινίων τῆς νέας Σχολῆς Κοπτικῆς καὶ Ραπτικῆς του, ποὺ βρίσκεται στὸν τρίτο ὄροφο ἑνὸς μοντέρνου μεγάρου στὴν ὁδὸ Καραΐσκου 93 τοῦ Πειραιῶς, τὴν Δευτέρα 9 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ.

Βρεθήκαμε ἐκεῖ ἀπὸ ἐνωρὶς καὶ νοιώσαμε μεγάλο θαυμασμὸ καὶ συγκίνηση,

Ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Πειραιῶς κ. Δημήτριος Βασιλάκος ἐν μέσῳ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὁμίλου Κυριῶν Φίλων Ἀστυνομίας Πειραιῶς.

καθὼς μᾶς ξεναγοῦσε εὐγενέστατα καὶ φιλοφρονέστατα ὁ Ἀρχιφύλαξ τῆς νέας Σχολῆς κ. Γεώργιος Κουκουνάκης. Αὐτὴ ἡ Σχολὴ τιμᾶ ἀναμφισβήτητα τοὺς ἱδρυτάς της καὶ τὴν Ἀστυνομία. Πρόκειται γιὰ μιὰ ζεστὴ γωνιὰ ἀγάπης καὶ καλωσύνης, μέσα στὴν ὁποίαν τὰ παιδιὰ τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπαλλήλων τοῦ Πειραιῶς παίρνουν πολύτιμα ἐφόδια γιὰ τὴ ζωὴ καὶ ζοῦν μέσα σ' ἕνα οἰκογενειακὸ περιβάλλον στοργῆς καὶ χριστιανικῆς θαλπωρῆς.

Οἱ αἴθουσές του εἶναι ἄνετες, φωτεινὲς καὶ ἔχουν ὅλα τὰ σύγχρονα κομφόρ. Ὑπάρχουν ἐδῶ αἴθουσες διδασκαλίας, δοκιμαστήρια, ἐργαστήρια, βοηθητικοὶ χῶροι, μιὰ πεντακάθαρη καὶ ἄνετη κουζίνα καὶ σύγχρονες ἐγκαταστάσεις.

Ἡ Σχολὴ παραδίδει μαθήματα Κοπτικῆς, Ραπτικῆς, Χειροτεχνίας καὶ Γαλλικῆς γλώσσης, δωρεὰν στὰ παιδιὰ τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπαλλήλων.

Δὲν ξέρει κανεὶς τί νὰ πρωτοθαυμάση ἐδῶ μέσα. Διάφορες φωτογραφίες ἀνηρτημένες στοὺς τοίχους δίνουν μερικὲς εἰκόνες ἀπὸ τὴ δραστηριότητα τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ Ὁμίλου, ποὺ χρόνια καὶ χρόνια τώρα, στέκει παρήγορος ἄγγελος καλωσύνης, ἀγάπης καὶ βοηθείας τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπαλλήλων καὶ τῶν οἰκογενειῶν τους.

Ἐκείνη τὴν ἡμέρα ἡ Σχολὴ εἶχε βάλει τὰ γιορτινά της καὶ ἔλαμπε ἀπὸ χαρά, διακοσμημένη ὅπως ἦταν μὲ ἕνα σωρὸ ὄμορφα μπιμπελὼ ἐδῶ κι' ἐκεῖ.

Σὲ λίγο, ἄρχισαν νὰ καταφθάνουν οἱ προσκεκλημένοι. Διακρίναμε ἀνάμεσά τους, τὸν σεβαστό μας Βουλευτὴ Ἀθηνῶν καὶ ἱδρυτικὸ στέλεχος τοῦ ΟΦΚΑ Πειραιῶς κ. Δημήτριο Βρανόπουλο, τὸν Ἀστυνομικὸ Διευθυντὴ Πειραιῶς κ. Δημήτριο Βασιλάκο, τὸν Ἀστυνομικὸ Διευθυντὴ κ. Κυριάκο Σπηριούνη, τὸν Ὑγειονομικὸ Διευθυντὴ καὶ πολύτιμο συνεργάτη τοῦ Ὁμίλου κ. Ἠλία Μπιζίμη, τὸν Ὑπασπιστὴ τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς κ. Παπαλυμπέρη, τοὺς Ἀστυνόμους κ.κ. Διον. Μαζαράκη καὶ Γεώργ. Κανελλόπουλο, καὶ πλῆθος κόσμου.

Παρὸν ὁλόκληρο τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τοῦ Ὁμίλου, μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν ἀκούραστη, δραστηρία καὶ εὐγενεστάτη κ. Ἀθηνᾶ Δηλαβέρη. Πλάϊ της, οἱ ἄξιες συνεργάτιδές της, κ. Μάνια Γερανέα, κ. Σοφία Κατσιβαρδάκου, κ. Ἄννα Παπαδοπούλου, κ. Ἀφροδίτη Κυπριώτου, κ. Ἰωάννα Δαβίδ, κ. Μαρία Καλαμάνη, κ. Ἰσμήνη Πατέστα κ. Ἀφροδίτη Δαρδανοῦ, κ. Ἄννα Τένζερη, κ. Ἀγγελικὴ Βαζαίου, κ. Ἀσπασία Παπαϊωάννου, κ. Ἀλαΐς Πάτση, κ. Αἰκατερίνη Ἀσημάκη, κ. Εἰρήνη Σιδεράτου, καὶ ἄλλες Κυρίες καὶ δεσποινίδες, ποὺ βοηθοῦν τὸ ἔργο τοῦ Ὁμίλου καὶ συνεργάζονται μαζί του.

Διακρίναμε, ἐπίσης, τὴν Γενικὴ Γραμματέα τῆς Λέσχης Ἐργαζομένου Κοριτσιοῦ Πειραιῶς κ. Ἄννα Λούλου, τὴν ἰδιοκτήτρια τοῦ κτιρίου Κυρίαν Χάλαρη καὶ τὸν Κύριο Χάλαρη, τὴν τέως Διευθύντρια τῆς Σχολῆς κ. Ἀνθὴ Σιτταρᾶ, καὶ τὸν θαλασσοπόρο Ἀστυφύλακα κ. Πέτρο Κλουδᾶ, τὸν ὁποῖον ἐπρόκειτο νὰ βραβεύση ὁ Ὅμιλος, μετὰ τὴν κοπὴν τῆς Βασιλόπιττας.

Λόγω κωλύματος, δὲν ἠμπόρεσαν νὰ παραστοῦν, ἡ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Ὁμίλου Κα Εὐγενία Φλέκα καὶ ἡ κ. Ρέα Κασάπη, οἱ ὁποῖες ἔστειλαν τὶς εὐχὲς καὶ τὴν ἀγάπη τους. Καὶ σὲ λίγο ἄρχισε ἡ σεμνὴ τελετή, μὲ τὴ χορωδία τῆς Σχολῆς, ποὺ τὴν ἀποτελοῦσαν μαθήτριες μὲ τὶς γραφικὲς στολές τους (μπλὲ μπλοῦζες καὶ καφφὲ φοῦστες, μὲ τὰ διακριτικὰ τοῦ Ὁμίλου).

Ὁ αἰδεσιμώτατος πατὴρ Μιχαὴλ Φερούσης, ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου Πειραιῶς, ἄρχισε ἐν συνεχείᾳ τὴν Ἱερὰ Ἀκολουθία, ἐν μέσῳ γενικῆς κατανύξεως.

Ἀκολούθως, ἡ Πρόεδρος τοῦ Ὁμίλου Κυρία Ἀθηνᾶ Δηλαβέρη, συνεχῶς χειροκροτουμένη, ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς παρισταμένους λίγα λόγια, εὐγενικὰ καὶ ἐμπνευσμένα. Εἶπεν ἡ Κυρία Πρόεδρος, μεταξὺ ἄλλων, καὶ τὰ ἑξῆς :

«...Ἕνας χρόνος πέρασε... Καινούργιος ἦλθε... Χαρὰ καὶ πανηγύρια γιὰ ὅλους... Πόσες προετοιμασίες γιὰ μᾶς!!! Μέσα στὴν 20ετία τῆς δράσεως τοῦ Ὁμίλου μας, μόλις τώρα καταφέραμε ν' ἀσχοληθοῦμε πιὸ συγκεκριμένα μὲ τὴν εὐπρέπεια καὶ τὴν ἐμφάνιση τοῦ Ὁμίλου μας...

20 ὁλόκληρα χρόνια !!! Πόσοι ἀγῶνες μέσα σ' αὐτά ! Πόσες προσπάθειες ! Καθὼς ἀναπολῶ τὰ χρόνια αὐτὰ τῆς σκληρῆς δουλειᾶς, νοιώθω τὴν ὑποχρέωση ὄχι ἁπλῶς νὰ μνημονεύσω, ἀλλὰ νὰ εὐχαριστήσω θερμά, τὸν κ. Βρανόπουλο, ὁ ὁποῖος, μὲ πολλὲς εὐγενικὲς κυρίες τοῦ Πειραιῶς, ἐδημιούργησε τῶ 1944, στὰ δύσκολα ἐκεῖνα χρόνια τὸν Ὅμιλο Κυριῶν Φίλων Ἀστυνομίας Πειραιῶς. Δύσκολα, πραγματικά, ἦταν ἐκεῖνα τὰ χρόνια. Χρόνια χωρὶς στοργή, χωρὶς ἀγάπη. Καὶ πιὸ δύσκολα ἦταν ἐκεῖνα τὰ χρόνια γιὰ τοὺς Ἀστυνομικούς μας, τοὺς καλοὺς αὐτοὺς φύλακες καὶ προστάτες μας, ποὺ ἀντιμετώπιζαν τόσα καὶ τόσα μεγάλα καὶ σοβαρὰ προβλήματα. Ριχτήκαμε ὅλοι μαζὶ στὴν μάχη, γιὰ νὰ τοὺς βοηθήσουμε, νὰ τοὺς θεραπεύσουμε, νὰ

τοὺς ἐπουλώσουμε τὶς πληγὲς ποὺ ἄνοιξεν ὁ πόλεμος. Πασχίζαμε ν' ἀνταποδώσουμε τὶς θυσίες τῶν Ἀστυνομικῶν μας, μὲ τὴν ἀγάπη μας, μὲ ἀδελφικὲς προσφορές. Ἦταν δική μας ὑποχρέωση, ὑποχρέωση τῆς κοινωνίας ἀπέναντι τῶν εὐσυνειδήτων φρουρῶν της. Ἀγωνιστήκαμε, μεταξὺ ἄλλων, νὰ ἐπιτύχουμε τὴν προικοδότησιν τῶν παιδιῶν τῶν Ἀστυνομικῶν μας. Κάναμε ὅ,τι μπορούσαμε. Καὶ τώρα, μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ἔχουμε κι' ἕνα πάγιο ἔσοδο... Μιὰ δωρεά...».

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ὅλοι οἱ παριστάμενοι, μὲ χειροκροτήματα καὶ ἐπευφημίες διέκοψαν τὴν Κυρία Δηλαβέρη, φωνάζοντας :

«Πρέπει νὰ τὸ ἀναφέρετε. Δωρεὰ Κρίτωνος Δηλαβέρη».

Ἀλλά, ἡ μετριόφρων κ. Πρόεδρος δὲν ἠθέλησε νὰ ὁμιλήση γιὰ τὸν εὐεργέτη σύζυγό της, καὶ συνέχισε :

«...Εἴχαμε τὴν εὐτυχία νὰ ἔχωμε κοντά μας ἕνα ἐμπνευσμένο Ἀστυνομικό : τὸν Διευθυντή μας κ. Δημήτριο Βασιλάκο. Τὸν εὐχαριστοῦμε γιὰ ὅλα, καὶ τοῦ εὐχόμαστε νὰ εἶναι καλὰ καὶ νὰ τοῦ δίνη ὁ Θεὸς ὑγεία, εὐτυχία, δύναμη καὶ χαρά. Τὸ ἴδιο εὐχόμαστε καὶ στοὺς ἐκλεκτοὺς συνεργάτες του, ποὺ τόσο μᾶς βοήθησαν.

Εὐχόμαστε, ἐπίσης, πρόοδο καὶ λαμπρὴ ἀποκατάσταση στὰ παιδιά, καὶ σ' ὅλους τοὺς παρισταμένους κάθε χαρά, ὑγεία καὶ εὐτυχία γιὰ τὸν Καινούργιο Χρόνο.

Συγκεντρωθήκαμε ἀκόμα γιὰ νὰ ἐπιτελέσωμε καὶ ἕνα ἄλλο χρέος : Νὰ ἐπιδώσωμε ἕνα συμβολικὸ μετάλλιο στὸν ἐκλεκτὸ Ἀστυνομικὸ κ. Πέτρο Κλουδᾶ, ποὺ τὸ κατόρθωμά του λαμπρύνει τὸν Ἀστυνομικὸ κόσμο, καὶ ὑπογραμμίζει, μὲ ἕνα πολὺ ὁμορφο τρόπο, τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ Ἀστυνομικοί μας ἐμφοροῦνται ἀπὸ δύναμη, εὐγένεια, γενναιότητα καὶ αὐταπάρνηση.

Καὶ τώρα, ἂς ἔρθουμε στὸ τρίτο μέρος, τὸ γλυκύτερον καὶ εἰς τὴν οὐσία καὶ εἰς τὴν πραγματικότητα : Στὸ κόψιμο τῆς πίττας μας. Μέσα δὲν βάλαμε νόμισμα. Πιστεύοντας ὅτι ὁ Ὅμιλός μας εἶναι μιὰ ἰδέα, βάλαμε μέσα στὴν πίττα μας ἕνα ἀναμνηστικό. Βάλαμε δυὸ ἀναμνηστικά... Καὶ τώρα, πάτερ μου, σὰν ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας, πᾶρτε τὸ πρῶτο κομμάτι...».

Ἔτσι ἄρχισεν ἡ κοπὴ τῆς Βασιλόπιττας... Καὶ σὲ λίγο, ἀνεκηρύχθη ὁ πρῶτος τυχερός. Ἦταν ὁ Ὑγειονομικὸς Διευθυντὴς κ. Ἠλίας Μπιζίμης, ποὺ ἐκέρδισε ἕνα ἀναμνηστικὸ χρυσὸ μετάλλιο, ποὺ εἶχε ἐπάνω τὸ ἐθνόσημο τῆς Ἀστυνομίας καὶ τὰ ἀρχικὰ τοῦ Ὁμίλου. Τὸ ἐπέδωσε στὸν κ. Μπιζίμη, ὁ Βουλευτὴς Ἀθηνῶν καὶ τέως Ὑπουργὸς κ. Δημήτριος Βρανόπουλος, ὑπὸ τὰ χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων. Τὸ ἄλλο μετάλλιο ἐκέρδισε μιὰ μαθήτρια τῆς Σχολῆς.

Κι' ὅταν τελείωσε τὸ κόψιμο τῆς Βασιλόπιττας, ἐπεδόθη στὸν κ. Κλουδᾶ μιὰ ἀναμνηστικὴ πλάκα, ποὺ ἔγραφε ἐπάνω τὰ ἑξῆς :

«...Εἰς τὸν ἔξοχον, θαρραλέον καὶ εὐγενικὸν Ἀστυνομικὸν ΠΕΤΡΟΝ ΚΛΟΥΔΑΝ. Διὰ τὸ κατόρθωμά του, τοῦ διάπλου τῆς Ἀδριατικῆς. Ὁ Ὅμιλος Κυριῶν Φίλων Ἀστυνομίας Πειραιῶς, ἀπονέμει τὴν παροῦσαν ἀναμνηστικὴν πλάκα, εἰς ἔνδειξιν θαυμασμοῦ καὶ ἀγάπης... Ἰούλιος 1966...».

Περὶ τὸ τέλος τῆς τελετῆς, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Πειραιῶς κ. Δημήτριος Βασιλάκος, ἀπηύθυνε πρὸς τοὺς παρισταμένους δυὸ λόγια εὐχετήρια, λέγοντας, μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς :

«...Ὡς Διευθυντὴς Πειραιῶς, αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εὐχαριστήσω θερμῶς τὸ λαμπρὸν Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Ὁμίλου Κυριῶν Φίλων Ἀστυνομίας Πειραιῶς, καὶ ἰδιαιτέρως τὴν ἀκούραστον καὶ φιλοπρόοδον Πρόεδρόν του κ. Ἀθηνᾶν Δηλαβέρη, δι' ὅσα μεγάλα καὶ συγκινητικὰ ὑπὲρ τῆς Ἀστυνομίας ἔπραξαν καὶ πράττουν. Εὔχομαι ὁ Θεὸς νὰ εὐοδώση, κατὰ τὸν Νέον Χρόνον, ὅλες τὶς προσπάθειες τοῦ Ὁμίλου, εἰς δὲ τὰ κορίτσια εὔχομαι καλὴν πρόοδον καὶ καλὴν τύχην...».

Καὶ τὴν ἀξέχαστη ἐκείνη γιορτὴ ἔκλεισε ὁ κ. Βρανόπουλος, λέγοντας, μεταξὺ ἄλλων, καὶ τὰ ἑξῆς :

«...Μ' ἔβαλε σὲ πειρασμὸ ἡ Κυρία Δηλαβέρη νὰ μιλήσω. Καὶ αὐτὸ διὰ νὰ συμπληρώσω μίαν σοβαράν της παράλειψιν, ἡ ὁποία ὀφείλεται εἰς τὴν γνωστὴν μεγάλην μετριοφροσύνην της, ἡ ὁποία ἀναμφισβήτητα τὴν τιμᾶ.

Ἡ Κυρία, λοιπόν, Δηλαβέρη μᾶς μίλησε τόσον ὡραῖα, τόσον γλυκά, τόσον συναρπαστικὰ ὥστε μᾶς συγκίνησεν ὅλους. Μά, μεταξὺ ἄλλων, μᾶς μίλησε γιὰ κάποιο οἰκόπεδο, χωρὶς νὰ μνημονεύση ποιὸς εἶναι ὁ δωρητής. Ὀφείλουμε νὰ τὸν μνημονεύσουμε μὲ εὐγνωμοσύνην.

Εἶναι ὁ Κρίτων Δηλαβέρης, στὸν ὁποῖον ὀφείλουμε τόσα πολλά, διότι τακτικὰ κάνει εὐγενικὲς χειρονομίες καὶ προσφέρει πάρα πολλὰ στὴν κοινωνία. Ὁ κ. Δηλαβέρης, (πρέπει ἀκόμα νὰ μνημονεύσω), πῆρε τὰ παιδιά μας σὲ μιὰ ὡραία βίλλα στὴν Αἴγινα, καὶ μόνος του τὰ ἐτάϊζε, τὰ δύσκολα ἐκεῖνα χρόνια, μόνος του τὰ ἐφρόντιζε. Πρόκειται γιὰ ἕνα Μεγάλο Ἕλληνα, μὲ τεράστια καὶ ὑψηλόφρονα καὶ ἀγαθοποιὰ προτερήματα.

Ὁ ἴδιος, κατὰ τὸ διάστημα τῆς Κατοχῆς, εἶχε ἐγκαταστήσει μέσα στὸ ἐργοστάσιόν του, συσσίτιο... Αὐτὸς εἶναι ὁ Κρίτων Δηλαβέρης, ὁ εὐεργέτης καὶ δωρητής.

Κι' ἔρχομαι τώρα στὸν Ὅμιλον αὐτὸν ποὺ μᾶς συγκέντρωσε σήμερα ἐδῶ. Πολλὰ ἔπραξε, πάρα πολλά. Πολλὰ τοῦ ὀφείλουμε. Πάρα πολλά. Κι' ὅλα αὐτὰ πρέπει διαρκῶς νὰ τὰ ἐξάρωμε, διὰ νὰ εὑρεθοῦν καὶ ἄλλοι μιμηταί. Θησαυρὸς ἡ Κυρία Δηλαβέρη. Ἄγγελος καλωσύνης. Δαπάναις της ἱδρύθη τότε τὸ Ἀναρρωτήριον Πειραιῶς. Μεγάλη καρδιὰ ἡ Κυρία Δηλαβέρη. Ἔχει ἀφιερώσει ὁλόκληρον τὴν ζωήν της στὴν ὑπηρεσίαν τῶν παιδιῶν μας. Τὴν εὐγνωμονοῦμε.

Εὔχομαι νὰ δίνη ὁ Θεὸς δύναμη καὶ ρώμη, στὸν θαυμάσιον αὐτὸν Ὅμιλον τῶν καλῶν Κυριῶν τοῦ Ὁμίλου Φίλων Ἀστυνομίας Πειραιῶς. Διότι εἶναι τεράστιον τὸ ἔργον αὐτό. Κι' ἂν αὐτὸ τὸ ἔργον τὸ ἐμιμοῦντο κι' ἄλλες Ἑλληνίδες, μὲ τὴν ἴδια ἀφοσίωσιν καὶ τὴν ἰδίαν αὐταπάρνησιν, θὰ ἐμειώνετο ἀσφαλῶς εἰς τὸ ἐλάχιστον ὁ μεγάλος καὶ ὕπουλος ἐχθρὸς τῆς Πατρίδος μας : ὁ κομμουνισμός.

Οἱ κυρίες τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ Ὁμίλου δίνουν τὴν ψυχήν τους διὰ τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ μεγάλου ἔργου τους. Καὶ ὑπῆρξε δι' ἐμὲ συγκινητικὸν ἐκεῖνο τὸ στάδιον εὐτυχίας νὰ ὑπηρετῶ καὶ νὰ βλέπω αὐτὸ τὸ ἔργον.

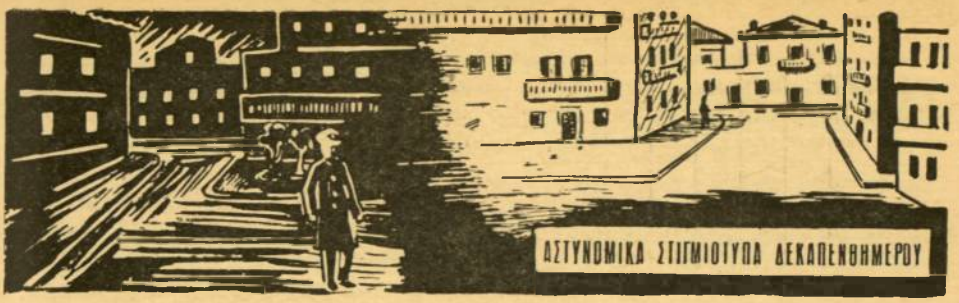
Εὔχομαι εἰς τὰς ἐκλεκτὰς Κυρίας καὶ δεσποινίδας, νὰ εἶναι εὐτυχεῖς, ὑγιεῖς καὶ νὰ τοὺς χαρίζη ὁ Θεὸς δύναμιν διὰ τὸ τόσον ἐποικοδομητικὸν ἔργον των.

Ἀποτελοῦν αὐτὲς οἱ κυρίες παράδειγμα πρὸς μίμησιν. Καὶ ἀπαλύνουν τὸν πόνον, γιὰ τὸ καλὸ τῆς πατρίδος...».

Θύελλα χειροκροτημάτων ἐκάλυψαν τὸ τέλος τῆς προσφωνήσεως τοῦ κ. Βρανοπούλου. Ἐπηκολούθησαν ἀναμνηστικὲς φωτογραφίες, καὶ ἡ ἀξέχαστη ἐκείνη γιορτὴ ἔληξε μὲ πρωτοχρονιάτικους ὕμνους, ποὺ ἔψαλλαν τὰ κορίτσια τῆς Σχολῆς.

Ἡ στήλη αὐτὴ ἑνώνει τὶς προσευχές της, μὲ συγκίνηση καὶ θαυμασμὸ πρὸς τὸν καλὸ Θεὸ τῆς Ἀγάπης νὰ σκέπη, νὰ ἐνδυναμώνη καὶ νὰ προστατεύη τὶς εὐγενικὲς αὐτὲς κυρίες, γιὰ τὸ καλὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ τῆς πατρίδος μας.

ΣΠΥΡΟΣ ΠΗΛΟΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. **Ν. Α.**

— ΛΗΣΤΕΨΕ τὸν Παράσχο, ὁ φίλος του Γεμανᾶς, ἀφοῦ προηγουμένως τὸν μέθυσε σὲ μιὰ ταβέρνα τῆς ὁδοῦ Καισαρείας 41. Ἡ ληστεία ἔγινε στὸ σπίτι τοῦ Γεμανᾶ, ὅπου αὐτὸς μετέφερε τὸ θῦμα, καὶ ἀφοῦ τὸ χτύπησε στὸ κεφάλι μ' ἕνα ξύλο, τοῦ πῆρε 1.000 δρχ. καὶ κατόπιν τὸν ἔσυρε ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ τὸν ἄφησε σὲ ἀπόστασι 200 μέτρων. Ὁ δράστης συνελήφθη.

— 6 ΔΙΑΡΡΗΚΤΕΣ ἀνήλικοι συνελήφθησαν ἀπὸ τὴν Ἀσφάλεια Χωροφυλακῆς Προαστίων, οἱ ὁποῖοι εἶχαν διαπράξει σωρείαν κλοπῶν σὲ σπίτια, καταστήματα καὶ κινηματογράφους τῆς Ν. Ἰωνίας, Καλογρέζας, Νέου Ἡρακλείου κλπ. Ἐπίσης συνελήφθησαν στὸ Καπανδρίτι δύο ἀνήλικοι δραπέτες τοῦ ἀναμορφωτηρίου διὰ σωρείαν κλοπῶν καὶ διαρρήξεων, εἰς βάρος οἰκιῶν καὶ καταστημάτων.

— ΣΤΡΑΓΓΑΛΙΣΕ κατὰ τρόπο φρικιαστικὸ τὸ 6ετὲς κοριτσάκι, τὴν Κατινούλα Πατρινοῦ τὴν ἡμέρα τῆς γιορτῆς της, ἡ Λίτσα Γιαννοπούλου, ἐτῶν 26, ἐρωμένη τοῦ Βασίλη Πατρινοῦ, ἐτῶν 34. Ὁ ἔγγαμος Πατρινὸς εἶχε ἐρωμένη τὴν Γιαννοπούλου καὶ ζοῦσαν ὅλοι στὸ ἴδιο σπίτι. Ὅταν ἡ Γιαννοπούλου ἀντελήφθη ὅτι ὁ Πατρινὸς ἔκανε ἔρωτα μὲ μιὰ Μαίρη, τὸν παρακολούθησε καὶ τοῦ ἔκανε σκηνὲς σ' ἕνα κέντρο, ὁπότε ὁ Πατρινὸς τὴν ἔδειρε. Τότε καὶ ἐκείνη, γιὰ ἐκδίκηση, παρέσυρε σὲ ἀλσύλιο τῶν Πατρῶν τὴν Κατινούλα καὶ ἀφοῦ τὴν ἐστραγγάλισε μὲ τὰ χέρια της, τὴν χτύπησε πάνω σὲ πέτρες. Ὕστερα παρεδόθη στὴν Ἀστυνομία.

— ΟΚΤΩ διαρρήξεις καταστημάτων διέπραξαν στὴ Ρόρο γιὰ νὰ κάνουν «ντόλτσε βίτα» οἱ νεαροὶ Ε. Ζούνης, ἐτῶν 19 καὶ Γεώργ. Λούπης, ἐτῶν 19, οἱ ὁποῖοι καὶ συνελήφθησαν.

— ΠΑΡΕΜΟΡΦΩΣΕ τὴ φίλη του Δήμητρα Παπανδρέου, ὁ Δ. Μουτζόπουλος, χαράσσοντας τὸ πρόσωπό της μὲ ξυραφάκι, ἐπειδὴ ἤθελε νὰ διακόψουν τὶς σχέσεις καὶ γιὰ νὰ μὴ μπορῆ νὰ βρῆ ἄλλον ἐραστή, ὅπως τῆς εἶπε. Ὁ τραυματισμὸς ἔγινε στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Παπαρρηγοπούλου καὶ Παρνασσοῦ.

— Ο ΔΙΑΡΡΗΚΤΗΣ Εὐστ. Νικολαΐδης συνελήφθη στὸ κρεοπωλεῖο τῆς ὁδοῦ Ὑμηττοῦ ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτη Ν. Δημητριάδη.

—ΔΙΑΡΡΗΚΤΗΣ πρωτότυπος συνελήφθη ἀπὸ τὴ Γενικὴ Ἀσφαλεία Ἀθηνῶν, ὁ Ἐ. Ξυπολυτάκος. Ἔμπαινε στὸ Λεωφορεῖο ἀπὸ τὰ ἀνοιχτὰ παράθυρα, ἔπαιρνε τὰ ροῦχα τῶν ἐπαρχιωτῶν αὐτοκινητιστῶν, ποὺ κοιμόντουσαν μέσα καί, ἀφοῦ ἀφαιροῦσε τὰ χρήματα, τὰ πετοῦσε. Ὁμολόγησε τέσσερες τέτοιες κλοπές, ποὺ τοῦ ἀπέφεραν τὸ χρηματικὸ ποσὸ τῶν 40 χιλιάδων δραχμῶν. Ἐπίσης ὁμολόγησε ὅτι διέρρηξε τρία περίπτερα καὶ τρία συνεργεῖα ἐπισκευῆς αὐτοκινήτων.

—ΠΛΑΣΤΕΣ ἄδειες κυκλοφορίας φορτηγῶν αὐτοκινήτων ἐξέδιδαν ὁ Ἡ. Γιαννάκης, ἐκπαιδευτὴ ὁδηγῶν αὐτοκινήτων καὶ ἡ Αἰκατερίνη Χουντουρίδου, ὑπάλληλος μηχανολογικοῦ γραφείου Καβάλας, οἱ ὁποῖοι συνελήφθησαν καὶ προεφυλακίσθησαν. Ὁμοίως προεφυλακίσθησαν τέσσερες ὁδηγοὶ ποὺ ἀπόκτησαν τέτοιες ἄδειες.

—6.000 ΛΑΘΡΑΙΑ ὡρολόγια, ἀνδρικὰ καὶ γυναικεῖα, ἀξίας ἄνω τῶν 4 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, μετέφερε μὲ τὸ αὐτοκίνητό του ἀπὸ τὴν Ἑλβετία, ὁ Μωχάμετ Λαλούν, ὁ ὁποῖος συνελήφθη στὴν γέφυρα τοῦ Ἔβρου. Τὰ ὡρολόγια προωρίζοντο διὰ τὴν Τουρκία καὶ τὰ εἶχε κρυμμένα στὰ φτερὰ τοῦ αὐτοκινήτου του.

—Ο ΔΙΑΡΡΗΚΤΗΣ Ἐ. Κοχυλάκης συνελήφθη ἀπὸ τὴ Γενικὴ Ἀσφάλεια. Εἶχε κάνει ὀκτὼ κλοπὲς διὰ ρήξεως, τὶς ὁποῖες ὁμολόγησε. Μιὰ διάρρηξη ἔκανε καὶ στὴ Θεσσαλονίκη.

—Ο ΑΠΑΤΕΩΝΑΣ, διὰ τῆς μεθόδου τῆς ὑποσχέσεως γάμου, ἀπέσπασε ἀπὸ τὴ Βασιλικὴ Ἀτσαλῆ 25 χιλιάδες δραχμὲς καὶ διάφορα εἴδη ρουχισμοῦ, ἐνῶ ἦταν ἔγγαμος καὶ πατέρας τριῶν παιδιῶν.

—ΜΕ ΤΣΕΚΟΥΡΙ ἐτραυμάτισε τρία ἄτομα ὁ τοξικομανὴς Π. Καρακατσάνης, στὸ ἀεδρόμιο Ἀμυγδαλεώνα τῆς Καβάλας.

—ΤΥΧΗΡΑ παίγνια (ζάρια) ἔπαιζαν σὲ ἕνα παληὸ κτίριο τῆς ὁδοῦ Ἀριστοτέλους ἀρ. 89, ὅταν ἔγινε ἔφοδος ἀπὸ ἕξη Ἀστυνομικοὺς τῆς Ἀμέσου Δράσεως, οἱ ὁποῖοι ὅμως ἐτραυματίσθησαν ὅταν γκρεμίσθηκε ἡ παληὰ σκάλα τοῦ οἰκήματος, τὴ στιγμὴ ποὺ τὴν ἀνέβαιναν. Οἱ τραυματισθέντες Ἀστυνομικοὶ εἶναι οἱ : Γ. Γκιώνης, Μ. Κωνσταντόπουλος, Μ. Μπαστάκης Χ. Καρκάσης, Φ. Τασιὸς καὶ Ν. Τσιλούνης. Συνελήφθησαν τελικὰ τρεῖς κυβοπαῖκτες.

—ΖΑΡΙΑ ἔπαιζαν, στὴν ὁδὸ Ἀναστάσεως ἀρ. 39 τῆς Δραπετσώνας, 25 ἐργάτες, τοὺς ὁποίους συνέλαβε, ὕστερα ἀπὸ ἐνεργηθεῖσα ἔφοδο, ἡ Γενικὴ Ἀσφάλεια Πειραιῶς. Κατεσχέθησαν 6.280 δραχμὲς καὶ πολλὰ ζάρια.

—Ο ΣΩΜΑΤΕΜΠΟΡΟΣ Σπῦρος Διαμαντόπουλος, ἐτῶν 30, συνελήφθη γιατὶ ἐξέδιδε πολλὲς κοπέλες σὲ πλούσιους πελάτες καὶ σὲ ξένους ἀκόμα διπλωματικοὺς ὑπαλλήλους, ἀντὶ σοβαρῶν χρηματῶν ποσῶν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔπαιρνε τὴν μερίδα τοῦ λέοντος. Διέθετε πολυτελὲς αὐτοκίνητο καὶ κότερο γιὰ τοὺς πλούσιους πελάτες του. Τὸν κατήγγειλαν τὰ θύματά του καὶ συνελήφθη ἀπὸ τὴν Ὑπηρεσίαν Ἐλέγχου Ἠθῶν καὶ Λεσχῶν τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν.

—ΣΚΟΤΩΣΕ τὴ γυναίκα του, μὲ ἕξη μαχαιριές, ὁ Ὀθωμανὸς Ἰσταμπογλοῦ Ἀχμὲτ Χεζέτ, στὸ χωριὸ Ἀγέλη Ξάνθης, γιατὶ μάλωναν κάθε μέρα. Μετὰ τὸ φόνο, ὁ δράστης πῆρε ἰσχυρὴ δόση γεωργικοῦ φαρμάκου καὶ αὐτοκτόνησε.

—ΑΠΟΠΕΙΡΑ ληστείας ἐσκηνοθέτησε ὁ Χ. Φώτης, ἐτῶν 19, ὁ ὁποῖος κατήγγειλε στὸ Γ' Παράρτημα Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, ὅτι τὴν 3.30' πρωϊνὴ ὥρα τῆς 14.12.66, τὸν ἐλήστευσε ἄγνωστος, ὑπὸ τὴν ἀπειλὴ μαχαιριοῦ, στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Ἱπποκράτους καὶ Σόλωνος καὶ τοῦ ἀπέσπασε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον 1.020 δραχμές. Διαπιστώθηκε ὅτι ἐσκηνοθέτησε τὴ ληστεία, ὕστερα ἀπὸ οἰνοποσία, σὲ κέντρο τοῦ συνοικισμοῦ Αἰγάλεω, καὶ τὸ ἔκανε γιὰ νὰ συγκινήση συγχωριανούς του, γιὰ νὰ τοῦ ἐπιστρέψουν διάφορα χρηματικὰ μικροποσὰ ποὺ τοῦ ὄφειλαν.

—ΓΙ' ΑΠΟΠΕΙΡΑ ἐξαγωγῆς, λαθραῖα, 2.800.000 δραχμῶν, στὴν Ἑλβετία, συνελήφθη στὸ ἀεροδρόμιο Ἑλληνικοῦ, ὁ Γερμανὸς φοιτητὴς Ἰωσὴφ Βάλτερ Ἔγγελ. Τὰ χρήματα εἶχε συσκευάσει σὲ μικρὰ δέματα μὲ χριστουγεννιάτικα περιτυλίγματα, ὥστε νὰ νομίζωνται σὰν μικρὰ δῶρα.

—ΣΠΕΙΡΑ καὶ ἐργοστάσιο κατασκευῆς πλαστῶν δολλαρίων ἀνεκαλύφθη ἀπὸ τὴν Ὑποδιεύθυνση Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν. Τὴν σπεῖρα ἀποτελοῦσαν : ὁ Α. Βαφίας, ἐτῶν 32, ποὺ συνελήφθη μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 433 ἀγγλικὸ αὐτοκίνητο. Ἦταν ἔμπορος στὸ Γιοχάνεσμπουργκ, ὅπου πρὸ ἐτους ἐγνωρίσθη μὲ ἕναν Ἕλληνα ὀνόματι Τόλη, ποὺ τὸν συνέστησε σὲ κάποιο Ἰταλό, ὀνομαζόμενο Ντίνο Ροῦσσο, τυπογράφο - τσιγκογράφο. Ὁ Α. Βαφίας νοίκιασε στὴν Ἀθήνα ἡμιυπόγειο διαμέρισμα, στὴν ὁδὸ Κύπρου ἀριθ. 77, ὅπου ἐγκατέστησε μιὰ τυπογραφικὴ μηχανὴ ΟΦΣΣΕΤ καὶ μιὰ φωτογραφικὴ μηχανή. Τὸν περασμένο Αὔγουστο ἦλθε καὶ ὁ Ροῦσσο, ὁ ὁποῖος ἔφερε ἀπὸ τὴ Γερμανία εἰδικὸ χαρτί. Ἡ ἐκτύπωση ἄρχισε τὸν Ὀκτώβριο, ὁπότε καὶ ἔφυγε ὁ Ροῦσσο γιὰ τὸ Γιοχάνεσμπουργκ, κατὰ τὸν Α. Βαφία, γιὰ νὰ φέρη εἰδικὸ μηχάνημα, μᾶλλον ὅμως γιὰ νὰ μεταφέρη ἐκεῖ δείγματα. Στὸ τυπογραφεῖο βρέθηκαν ὑπὸ ἐκτύπωση 1.750 φύλλα, περιέχοντα ἀπὸ ἕξη χαρτονομίσματα τῶν 100 δολλαρίων (1.050.000 δολλάρια). Εἰδικὸς Ἀμερικανὸς ἐχαρακτήρισε τὴν παραχάραξη ἀρίστη.

Ν. Α.

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ὑπὸ τοῦ Ἀστυνόμου Β' κ. **Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ**

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν.

Σδράλλη Θεοφάνους.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἄψου 5, κοντὰ στὸν ναὸ «Ἅγιος Σπυρίδων» τῶν Σεπολίων.

Ὁ Θεοφάνης Σδράλλης, ἀνώτερος ἀξ-κὸς τοῦ πεζικοῦ, γεννήθησε τὸ 1878 στὴ Γραμμένη τῆς Φθιώτιδος, καὶ μετέσχε τῶν πελόμων 1912—1913 καὶ 1917—1922. Ἀποστρατεύθηκε τὸ 1922.

Σεβαλιὲ Λουδοβίκου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μ. Βόδα 84, στάσις «Παρρασίου» τῶν λεωφορείων «Ἀ-χαρνῶν».

Ὁ Λουδοβίκος Σεβαλιέ, Ἑλβετὸς φιλέλληνας ἀξιωματικός, κατῆλθε στὴν Ἑλλάδα τὸ 1821 καὶ ἐφονεύθη στὴ μάχη τοῦ Πέτα (1822).

Σεβαστείας. (Γρηγορίου Αὐξεντίου).

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Παπαδιαμαντοπούλου 38.

Ἡ Σεβάστεια, πόλις τῆς Τουρκίας, πρωτεύουσα ὁμωνύμου νομοῦ, βρίσκεται 450 χιλιομ. Α. τῆς Ἀγκύρας, κοντὰ στὴν δεξιὰ ὄχθη τοῦ Ἅλυος ποταμοῦ καὶ ἔχει σήμερα ἐπὶ τοὺς 68 χιλ. κατοίκους. Δυτικὰ τῆς πόλεως ὑπῆρχεν ἄλλοτε ὁμώνυμη λίμνη, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐρρίφθησαν οἱ ἅγιοι 40 μάρτυρες τὴν 9 Μαρτίου τοῦ 320 μ. Χ., κατὰ τοὺς διωγμοὺς τῶν χριστιανῶν ὑπὸ τοῦ Λικινίου. (Συνώνυμος ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Σεβαστοπούλου Κωνσταντίνου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Εὐσταθίου 28 (Τριφυλίας 75), κοντὰ στὸ τέρμα τῶν λεωφορείων «Ἅγιος Δημήτριος» Ἀμπελοκήπων.

Ὁ Κωνσταντῖνος Σεβαστόπουλος, (ἀπέθανε τὸ 1907), ἔμπορος ἀπὸ τὴ Χίο, εἶναι ὁ ἱδρυτὴς τῆς «Σεβαστοπουλείου Τεχνικῆς Σχολῆς» ποὺ βρίσκεται στοὺς Ἀμπελοκήπους. Σ' αὐτὴ λειτουργοῦν τμήματα μηχανοτεχνιτῶν καὶ ἠλεκτροτεχνιτῶν κ. ἄ. (Συνώνυμος ὁδὸς ὑπάρχει στὴ Καισαριανή).

Σεβαστουπόλεως.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Φειδιππίδου 9, στὸ τέρμα Ἀμπελοκήπων.

Ἡ Σεβαστούπολις, πόλις μετὰ λιμένος τῆς Ρωσίας στὴν Οὐκρανία, κοντὰ στὴν ἀρχαία ἑλληνικὴ Χερσῶνα, ἔχει σήμερα περὶ τοὺς 150 χιλ. κατοίκους. Ἡ ἀρχαία

Χερσὼν κατεδαφίσθηκε τὸ 1383 ὑπὸ τοῦ Λιθουανοῦ Ὄλγκερ. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὴν Καλλιθέα).

Σεβδικίου.

Πάροδος τοῦ τέρματος τῆς ὁδοῦ Ἀλατσάτων, κοντὰ στὸ ναὸ «Ἅγιος Ἀπόστολος» τοῦ Ὑμηττοῦ (πλατεία Ὑμηττοῦ).

Τὸ Σεβδίκιον (Σεβδήκιοϊ), πολίχνη τῆς Μ. Ἀσίας, ἀπέχει ἀπὸ τὴν Σμύρνη 16 περίπου χιλιομ. Πρὸ τοῦ 1921 κατωκεῖτο ἀποκλειστικὰ ἀπὸ 7 χιλ. Ἕλληνες ποὺ ἠσχολοῦντο μὲ τὴν ἀμπελουργία. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Σεβρῶν.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Χαλκίδος 27, ἀπέναντι στὴ Λεόντειο Σχολὴ τῶν Πατησίων.

Αἱ Σέβραι, πόλις τῆς Γαλλίας ἐπὶ τοῦ Σηκουάνα, βρίσκεται πολὺ κοντὰ στὸ Παρίσι. Ἐκεῖ τὴν 10 Αὐγούστου 1920 ὑπεγράφη ἡ δμώνυμη συνθήκη εἰρήνης μεταξὺ τῶν δυνάμεων τῆς Ἀντάντ καὶ τῆς Τουρκίας. Μὲ τὴν συνθήκη τῶν Σεβρῶν καθωρίζοντο τὰ νέα σύνορα τῆς Τουρκίας στὴν Ἀσία καὶ τὴν Εὐρώπη, ἐκηρύσσετο ἐλευθέρα ἡ ναυσιπλοΐα στὸν Ἑλλήσποντο, τὴν Προποντίδα καὶ τὸν Βόσπορον, ἀνεγνωρίζετο ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ἀρμενίας καὶ τῆς Χεντζάζης, καθὼς καὶ τῆς Συρίας καὶ τῆς Παλαιστίνης. Ἀνεγνωρίζετο ἐπίσης ἡ προσάρτησις τῆς Κύπρου στὴν Ἀγγλία καὶ παρεχωροῦντο στὴν Ἰταλία τὰ Δωδεκάνησα καὶ τὸ Καστελλόριζο.

Ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἡ συνθήκη τῶν Σεβρῶν διελάμβανε: 1) τὴν ἐνάσκησι πολιτικῆς ἐξουσίας ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων στὴν περιοχὴ τῆς Σμύρνης, τοῦ ἐδάφους παραμένοντος ὑπὸ τουρκικὴν κυριαρχίαν καὶ 2) τὴν παραχώρησι στοὺς Ἕλληνες τῆς Α. Θράκης καὶ τῶν νησιῶν Ἴμβρου καὶ Τενέδου. Περαιτέρω, σύμφωνα μὲ εἰδικὲς διατάξεις, προεβλέπετο ἡ ὑπὸ τῆς Τουρκίας πλήρως προστασία τῶν μειονοτήτων, ὁ περιορισμὸς τοῦ τουρκικοῦ στρατοῦ σὲ 50 χιλ. κ. ἄ. Ἡ συνθήκη τῶν Σεβρῶν, ἐξ αἰτίας τῆς ὑπερισχύσεως στὴν Τουρκία τοῦ κόμματος τοῦ Κεμάλ, οὐδέποτε ἐφαρμόσθηκε καὶ οὐσίαν καὶ ἀντικαταστάθηκε ἀπὸ τὴν συνθήκη τῆς Λωζάννης (24) 7) 1923).

Σεϊζάνη Μιλτιάδου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Φορμίωνος 97, στὴ Καισαριανὴ (λεωφορεῖα «Ἀνάληψις»).

Ὁ Μιλτιάδης Σεϊζάνης (1848—1930), Ἕλληνας δημοσιογράφος ἀπὸ τὴν Σμύρνη, ἐξέδιδε ἐκεῖ τῆς ἐφημερίδες «Ἰωνία» καὶ «Ἁρμονία». Μετὰ τὴν Μικρασιατικὴ καταστροφὴ ἦλθε στὴν Ἑλλάδα, ὅπου καὶ ἀπέθανε. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Σειρήνων.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Μεσολογγίου 59, κοντὰ στὴν «Ἁγία Τριάδα» τοῦ Βύρωνος.

Πρόκειται περὶ συστάδος νήσων τοῦ Ν. Αἰγαίου, κοντὰ στὴν Ἀστυπάλαια, ποὺ περιλαμβάνει τὶς νησίδες Σειρῆνα, Ἀδελφὲς καὶ Τρία Νησιά. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸ Π. Φάληρο καὶ τὴν Κηφισιά).

Σέκερη.

Πάροδος τῆς λεωφόρου Βασιλίσσης Σοφίας 11, ἀπέναντι στὴν βορεία πλευρὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Κήπου.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στοὺς τρεῖς ἀδελφούς: Ἀθανάσιο, Παναγιώτη καὶ Γεώργιο Σέκερη ποὺ κατήγγοντο ἀπὸ τὴν Τρίπολι καὶ διέπρεψαν ὡς ἔμποροι στὴν Ρωσία. Ἐκ τῶν πρώτων ἐπιφανῶν Φιλικῶν, διέθεσαν σημαντικὰ ποσὰ γιὰ τὴν εὐόδωσι τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821.

Σεκούνδου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Περισσοῦ 30, στὸν οἰκισμὸ «Ἀττικ» («Ἁλυσίδα» Πατησίων).

Ὁ Σεκοῦνδος, Ἀθηναῖος νεοπυθαγόρειος φιλόσοφος, ἔζησε τὴν ἐποχὴ τοῦ Ἀδριανοῦ καὶ εἶχε μετ' αὐτοῦ προσωπικὲς σχέσεις.

Σελευκείας.

Ἀδιέξοδος τῆς ὁδοῦ Ἀλκαμένους 133, ἀπέναντι στὴν ΒΑ. εἴσοδο τοῦ ἠλεκτρικοῦ σταθμοῦ «Ἀττικῆς».

Πρόκειται γιὰ τὴν ὀνομασία δώδεκα πόλεων τῆς Μ. Ἀσίας, Παλαιστίνης, Μεσοποταμίας κ. ἄ., τὶς ὁποῖες ἔκτισαν ὁ Σελεύκος Α΄ ὁ Νικάτωρ, καὶ οἱ διάδοχοί του. Σημαντικώτερη ὅλων ἦταν ἡ Σελεύκεια ποὺ βρισκόταν στὴν δεξιὰ ὄχθη τοῦ Τίγρητος ποταμοῦ. Αὐτή, πρώτη πρωτεύουσα τοῦ βασιλείου τῆς Συρίας ὑπὸ τοὺς Σελευκίδες, ἔγινε ἀργότερα πρωτεύουσα τοῦ βασιλείου τῶν Πάρθων. Καταστράφηκε ὑπὸ τοῦ Ρωμαίου Ἀβιδίου Κασσίου τὸ 146 μ. Χ. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει σὲ προάστια τῶν Ἀθηνῶν).

Σελεύκου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀλκαμένους 64, κοντὰ στὴν πλατεία «Ἀττικῆς».

Ὁ Σέλευκος ὁ Α΄, καλούμενος καὶ Νικάτωρ, Σωτὴρ κ. ἄ., γυιὸς τοῦ στρατηγοῦ Ἀντιόχου καὶ ἕνας ἀπὸ τοὺς ἑταίρους τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, μετέσχε τῆς στὴν Ἀσία ἐκστρατείας αὐτοῦ ὡς ἀρχηγὸς τοῦ σώματος τῶν ὑπασπιστῶν (326 π. Χ.). Μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου, συντάχθηκε στὴν ἀρχή, μὲ τὸν Πέρδικκα, ἀλλὰ ἀργότερα ἐτέθη ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἀξιωματικῶν ποὺ ἐπανεστάτησαν καὶ ἔγινε σατράπης τῆς Βαβυλωνίας (321 π. Χ.). Τὸ 318 π. Χ., ἐξ αἰτίας τῆς εἰρήνης ποὺ συνῆψε μὲ τὸν Εὐμένη καταδιώχθηκε ἀπὸ τὸν Ἀντίγονο καὶ ἐδραπέτευσε στὴν Ἀλεξάνδρεια κοντὰ στὸν Πτολεμαῖο, μὲ τὴν βοήθεια τοῦ ὁποίου ἐπανέκτησε τὴν Βαβυλῶνα (312 π. Χ.) καὶ ἀνηγορεύθη ἀργότερα βασιλιὰς (305 π. Χ.). Τὸ 301 π. Χ. ἐνίκησε στὴν Ἰψὸ τὸν Ἀντίγονο. Τέλος ἐδολοφονήθη ὑπὸ τοῦ Πτολεμαίου τοῦ Κεραυνοῦ (281 π. Χ.). Εἶναι ὁ ἱδρυτὴς τῆς δυναστείας Σελευκιδῶν. (Συνώνυμη ὁδὸς ὑπάρχει στὸν Περισσό).

Σελινοῦντος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἕβρου 68, ὄπισθεν τοῦ νοσοκομείου «Ἱπποκράτειον».

Ὁ Σελινοῦς, ἀρχαία σημαντικωτάτη ἑλληνικὴ πόλις τῆς ΝΔ. Σικελίας, ἀποικία τῶν Ὑβλαίων Μεγάρων (628 π. Χ.) ἤκμασεν ἰδιαιτέρως κατὰ τοὺς ΣΤ΄ καὶ Ε΄ αἰῶνας καὶ καταστράφηκε ἀπὸ τοὺς Καρχηδονίους τὸ 409 π. Χ. Σώζονται μεγαλοπρεπῆ ἐρείπια δωρικῶν ναῶν.

Σελλᾶ.

Ἀδιέξοδος τῆς ὁδοῦ Ἰθάκης 43, ἀπέναντι στὴ στάσι «Κεφαλληνίας» τῶν λεωφορείων «Πατήσια — Ἐρυθρός».

Ὁ Σέλλας, ποιητὴς τῆς Μεσσηνίας ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὸ ὄρος Αἰγάλεω (βουνὰ τῆς Μάλης), ἐκβάλλει στὸ Ἰόνιο Πέλαγος.

Σελλασίας.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κρήτης 12, κοντὰ στὸν «Ἅγιο Παῦλο» τῆς ὁδοῦ Ψαρῶν.

Κοντὰ στὴ Σελλασία, ἀρχαία σημαντικωτάτη γιὰ τὴν στρατηγική της θέσι πόλι τῆς Λακωνίας, τὸ 211 π. Χ. ὁ βασιλιὰς τῆς Σπάρτης Κλεομένης ὑπέστη συντριπτικὴ ἧττα ὑπὸ τῶν ἡνωμένων δυνάμεων τῆς Ἀχαϊκῆς Συμπολιτείας καὶ τοῦ Ἀντιγόνου τοῦ Δώσωνος.

(Συνεχίζεται)

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

ΚΛΑΔΟΥ ΥΓΕΙΑΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΜΗΝΟΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1966

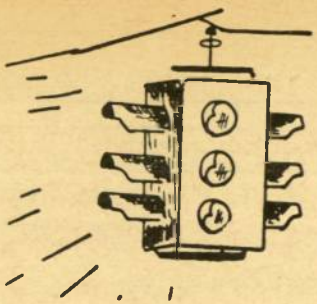
Α)	Κατὰ μῆνα Δ) βριον ἐ. ἔ. καὶ ἀπὸ 1—31 εἰς Ἀθήνας — Πειραιᾶ — Πάτρας καὶ Κέρκυραν :		
1)	Ἐξητάσθησαν ἀπὸ ἰατροὺς τῆς ἐκλογῆς των οἶκοι	2.066	Μέλη
2)	» εἰς ἰατρεῖα » » »	2.956	»
3)	Παρεπέμφθησαν διὰ παρακλινικὰς ἐξετάσεις ἢ θεραπείας εἰς ἰδιώτας ἰατροὺς ἢ ἰδιωτικὰ ἐργαστήρια.	1.301	»
4)	Ὑπεβλήθησαν εἰς ὀδοντιατρικὰς θεραπείας ἐν Πάτραις καὶ Κερκύρα.	31	»
5)	Εἰσήχθησαν εἰς Ν) μεῖα καὶ Κλινικὰς τῆς ἐκλογῆς των.	218	»
6)	Ἐγεννήθησαν εἰς Μαιευτήρια.	24 νέα	»
7)	Παθολογικαὶ καὶ παρακλινικαὶ ἐξετάσεις πραγματοποιηθεῖσαι εἰς ἰατρεῖα καὶ ἐργαστήρια τῆς Ὑγειον. Ὑπηρεσίας τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυν. Πόλεων καὶ Κλάδου Ὑγείας Ἀθηνῶν - Πειραιῶς.	2.706	»
8)	Ἐχορηγήθησαν ὀρθοπεδικὰ εἴδη ἀξίας 1.385 δρχ. εἰς	4	»
	Ἤτοι τὸ Ταμεῖον περιέθαλψεν ἐν συνόλω	9.306	»
9)	Ἐξετελέσθησαν εἰς Φαρμακεῖα τῆς ἐκλογῆς των 6985 συνταγαί.		

Β)	Ἀπὸ οἰκονομικῆς πλευρᾶς ὁ μήν. Ν) βριος ἔχει ὡς ἑξῆς:		
	Ἔ σ ο δ α τ α κ τ ι κ ὰ	Δρχ.	467.245
	» ἐκ συμ) χῆς Δημοσίου	»	1.001.191
	Σ ύ ν ο λ ο ν Ἐ σ ό δ ω ν	»	1.468.436
	Ε Ξ Ο Δ Α	»	492.273
	Π Λ Ε Ο Ν Α Σ Μ Α	»	976.163

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ
ὡς Πρόεδρος τοῦ Κλάδου Ὑγείας Α. Π.
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΑΚΗΣ

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ μελετοῦν συνεχῶς προσφέρουν μεγάλη ὑπηρεσία στὴν κοινωνία καὶ στὸν ἑαυτό τους.

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» σᾶς δίνουν ἐκλεκτὴ πνευματικὴ τροφή.

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Α.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Διονυσόπουλος, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου καὶ τραυματισμένος ὁ Δ. Βλαχοδημητράκης, ὁδηγὸς μοτοσυκλέττας, ὅταν τὰ ὀχήματα συνεκρούσθησαν στὸ 42 χλμ. ὁδοῦ Σπάρτης — Μονεμβασίας.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ τρεῖς, ὁ Π. Τζανῆς, ὁδηγὸς τοῦ Ι.Χ. 135940, ὁ ἐπιβάτης Εὐγ. Γρηγοράκος καὶ ὁ πεζὸς Δ. Ζούλιας, ὅταν τὸ Ι.Χ. συνεκρούσθη μὲ τὸ ταξὶ 123180 ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Α. Σουσούνης, στὴ διασταύρωση τῶν ὁδῶν Βουκουρεστίου καὶ Σόλωνος.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ ὁ Ἀχ. Μπάλιας, ὁδηγὸς ταξί, ὅταν τοῦτο συνεκρούσθη μὲ φορτηγό, στὴ διασταύρωση Μάγερ — Φαβιέρου.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ ὁ Β. Πάλης, ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, τὸ ὁποῖο παρέσυρε στὸ Αἰγάλεω τὸ φορτηγὸ 186236.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ θανάσιμα ὁ Γ. Τζῖκος, ἐτῶν 12, τὸν ὁποῖο παρέσυρε αὐτοκίνητο Ι.Χ. στὸ Περιστέρι, τὸ ὁποῖο ἀνέπτυξε ταχύτητα καὶ ἐξηφανίσθη. Ἡ Ἀστυνομία, ἀπὸ τὸ φανάρι ποὺ ἔσπασε, ἀνεκάλυψε τὸ αὐτοκίνητο ποὺ ἀνῆκε στὸν Ε. Σταματόπουλο, τὸν ὁποῖο καὶ συνέλαβε.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Κ. Ζήσης, τσοπάνος, τὸν ὁποῖο παρέσυρε στὴ μικρὴ γέφυρα τοῦ Ἀξιοῦ ποταμοῦ φορτηγὸ αὐτοκίνητο.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ Σ. Σωτηριάδης, ὁδηγὸς ἑλκυστῆρος, ὅταν οὗτος ἀνετράπη στὸ χωριὸ Παλιοχώρι Καρδίτσης.

— ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ δύο Γάλλοι διαστημικοὶ ἐπιστήμονες, ὁ Ζὰν Πιὲρ Ἀλιοὺς καὶ ὁ Ζὰν Λινὶ Σερβιέρ, ὅταν στὸ 153 χλμ. τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν — Δελφῶν, ἔπεσαν μὲ τὸ αὐτοκίνητό τους στὸ βάραθρο. Εὐτυχῶς τοὺς εἶδε ὁ ὁδηγὸς φορτηγοῦ καὶ τοὺς διέσωσε.

— ΚΑΗΚΕ τὸ Ι.Χ. 211749, τὸ ὁποῖο προσπαθοῦσε νὰ θέσῃ σὲ κίνηση ὁ ὁδηγός του Ἀλ. Τζανῆς, ποὺ ἦταν μεθυσμένος.

— ΝΕΚΡΟΣ ὁ ὁδηγὸς φορτηγοῦ Δ. Δῆμος, ὅταν στὰ μεταλλεῖα Ἐλευσῖνος ἐπιχειροῦσε μὲ τὴν ὄπισθεν ταχύτητα νὰ πλησιάσῃ στὸ χεῖλος χαράδρας γιὰ νὰ πετάξῃ τὰ μπάζα, ὁπότε ἔπεσε στὴ χαράδρα, λόγω ὑποχωρήσεως τῶν χωμάτων.

— ΝΕΚΡΟΣ ἄνδρας ἀγνώστων στοιχείων, ἐτῶν 35, τὸν ὁποῖο παρέσυρε στὸ 405 χλμ. τῆς ὁδοῦ Ἀθηνῶν — Θεσσαλονίκης ἐμπορικὴ ἁμαξοστοιχία μὲ μηχανοδηγὸ τὸν Β. Λοκικονιάτη.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ οἱ 3 ἀστυφύλακες τοῦ περιπολικοῦ Α. Π. 573 Σ. Γιαννόπουλος, ὁδηγός, Κ. Καψάλης, συνεπιβάτης καὶ Χ. Νίκας μεταφερόμενος ἀσθενής, ὅταν τὸ ὄχημα συνεκρούσθη στὴν ὁδὸν Ἀκαδημίας καὶ Χ. Τρικούπη μὲ τὸ 37812 λεωφορεῖο ὑπαιτιότητι τοῦ ὁδηγοῦ του Σταμ. Χατζούρα, ὁ ὁποῖος συνελήφθη.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Πύρρος Οἰκονομίδης, ὁδηγὸς τοῦ Ι. Χ. 208772 καὶ τραυματισμένοι τρεῖς, ἡ σύζυγός του Πελαγία, ἡ Μαρία Παρασκευοπούλου, καὶ ἡ Μαριάνθη Καλαφάτη ὅταν τοῦτο στὸ 37 χιλ. ὁδοῦ Διονύσου — Ν. Μάκρης ντεραπάρησε καὶ ἔπεσε σὲ χαράδρα.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Κ. Ἀναστασίου, ἐπιβάτης τοῦ Ι. Χ. 188545 καὶ τραυματισμένοι σοβαρὰ πέντε, ὁ Ν. Καλπακᾶς, ὁδηγός, ἡ σύζυγός του Σωτηρία, ἡ κόρη του Μαριάνα, ἡ Ἄννα Ἀναστασίου, καὶ ἡ κόρη τους Ἀναστασία ὅταν τὸ ὄχημα ντεραπάρησε καὶ ἀνετράπη στὴ Βαρυμπόμπη.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ δύο οἱ Ἀθ. Σκουλῆς ὁδηγὸς καὶ Σ. Ρενιέρης ἐπιβάτης ὅταν τὸ Ι. Χ. 228994 ἀνετράπη στὴν ἐθνικὴ ὁδὸ Ἀθηνῶν — Λαμίας.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Χρ. Σταμούλης καὶ τραυματισμένοι 4: ὁ Ι. Συμεωνίδης ἡ σύζυγός του Βικτωρία, ἡ κόρη τους Μαρία καὶ ὁ Π. Κουκουτσῆς ὅταν τὸ Ι. Χ. ἐπιβατικὸ τοῦ ὁποίου ἐπέβαιναν ἀνετράπη στὸ 58 χιλ. ἐθνικῆς ὁδοῦ Θεσσαλονίκης — Καβάλας.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ δύο, ὁ Θ. Ἀθανασόπουλος ὁδηγὸς τοῦ Ι. Χ. 203049 καὶ ὁ συνεπιβάτης Λ. Γραβέζης ὅταν τὸ ὄχημα συνεκρούσθη στὸ 33 χιλ. ὁδοῦ Λαμίας Ἀθηνῶν μὲ τὸ ψυγεῖο 154.444.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ ὁ Κ. Μαγκλάρας ὁδηγὸς τοῦ 216641 φορτηγοῦ ὅταν τοῦτο ἀπὸ ντεραπάρισμα ἀνετράπη παρὰ τὸ 22 χιλ. ὁδοῦ Λαμίας — Λαρίσης.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Α. Σκλαβοῦνος ὁδηγὸς τοῦ 33225 μοτοποδηλάτου καὶ τραυματισμένος ὁ συνεπιβάτης Κ. Καραγιούλης ὅταν τὸ μοτοποδήλατό του συνεκρούσθη στὴν Ἄνω Πεύκη μὲ τὸ 12064 μοτοποδήλατο ποὺ τὸ ὁδηγοῦσε ὁ Ἀπ. Φακῖνος.

—ΝΕΚΡΑ ἡ Φλώρα Νούσια ἐτῶν 9 ποὺ τὴν πάτησε κάορο στὴν Ἔδεσσα.

—ΝΕΚΡΑ ἡ Σοφία Ζήγα ἐπιβάτις τοῦ 10916 φορτηγοῦ ποὺ τὸ ὁδηγοῦσε ὁ ἄντρας της Δ. Ζήγας, ὅταν συνεκρούσθη στὴν ὁδὸ Χασιᾶς — Καματεροῦ μὲ τὸ 134724 φορτηγὸ ποὺ τὸ ὁδηγοῦσε ὁ Α. Καΐνιχ.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Δρούβας ὁδηγὸς Ι. Χ. ὅταν τοῦτο συνεκρούσθη μὲ φορτηγὸ ποὺ τὸ ὁδηγοῦσε ὁ Δ. Σαμαρτζῆς στὴ Θεσσαλονίκη.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Β. Τσοῦκος πεζός, τὸν ὁποῖο παρέσυρε φορτηγὸ ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Θ. Λαδόπουλος στὰ Ἰωάννινα.

—ΝΕΚΡΑ ἡ Χάϊδω Ναγκάτη ἐπιβάτις Ι. Χ. ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Ἀλ. Παπᾶς, ὅταν τοῦτο συνεκρούσθη μὲ φορτηγὸ στὰ Ἰωάννινα.

—ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΕΝΟΙ 4: οἱ Ι. Λεμπέσης, Ι. Λαπαθιώτης, Ντίνα Λαπαθιώτη καὶ Π. Ρετάλης ἐπιβάτες τοῦ Δ. Χ. 75733 ποὺ ὁδηγοῦσε ὁ Δ. Γιαννούλης ὅταν τοῦτο συνεκρούσθη στὸ Κουτσοπόδι Ναυπλίου μὲ τὸ Ι. Χ. 202483 τὸ ὁποῖο ὁδηγοῦσε ὁ Π. Παπαπετρίδης.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Γ. Τασούλης, ὁδηγὸς γεωργικοῦ ἑλκυστῆρος ποὺ ἀνετράπη στὸ 28 χιλ. ὁδοῦ Κρεσταίνων — Ἀνδριτσαίνης.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Η. Κουσατάλογλου ὁδηγὸς γεωργικοῦ ἑλκυστῆρος ποὺ ἀνετράπη στὴν ὁδὸ Βερροίας — Προύσης.

—ΝΕΚΡΑ ἡ Ἐλευθερία Καλαμίτσα ποὺ περιεπλάκη σὲ σκαπτικὸ μηχάνημα στὸ χωριὸ Παλιοχώρι Θηβῶν ὅταν θέλησε νὰ τὸ βάλη σὲ κίνηση ἐνῶ δὲν ἤξερε τὸ χειρισμό του.

—ΝΕΚΡΟΙ δύο, οἱ Στ. Ἀρχοντίδης καὶ Γ. Κακουλίδης ἐπιβάτες Ι. Χ. καὶ τραυματισμένοι σοβαρὰ πέντε, οἱ Δ. Στεφανίδης, ὁδηγὸς τοῦ Ι. Χ. καὶ Χρ. Μακρίδης ὁδηγὸς μοτοποδηλάτου, ἡ Περιστέρα Κακουλίδη, ὁ υἱός της Ἠλίας καὶ ὁ Ἠλίας Μόσχος, ὅταν στὸ 28 χιλ. ὁδοῦ Σερρῶν — Ἡρακλείας, τὸ Ι. Χ. συνεκρούσθη μὲ τὸ μοτοποδήλατο, ἐν συνεχείᾳ τὸ αὐτοκίνητο προσέκρουσε σὲ δέντρο καὶ ἀνετράπη.

—ΑΝΕΤΡΑΠΗ καὶ κατεστράφη στὴν ὁδὸ Θεσσαλονίκης — Ἀθηνῶν τὸ Δ. Σ. 1013 αὐτοκίνητο τοῦ ἐμπορικοῦ ἀκολούθου τῆς Βουλγαρικῆς Πρεσβείας Κέρτσεφ χωρὶς νὰ σημειωθοῦν θύματα.

—ΝΕΚΡΟΣ ὁ Χουσεῖν Χουσεῖν καὶ τραυματισμένος ὁ Μουσταφᾶ Ἀρίφ, ὁδηγὸς καὶ ἐπιβάτης μοτοποδηλάτου ὅταν τοῦτο ἀνετράπη στὸ 9 χιλ. ὁδοῦ Παγουρίων Κομοτινῆς.

—ΚΡΕΜΑΣΤΗΚΕ στὸ γκρεμὸ τῆς Καστέλλας τὸ τρόλλεϋ μὲ τὸν ὁδηγό, τὸν εἰσπράκτορα καὶ ἕξι ἐπιβάτες ὅταν συνεκρούσθη μὲ τὸ ὑπ' ἀριθ. 1394 τρακτὲρ ποὺ ρυμουλκοῦσε μιὰ μπετονιέρα. Οἱ ἐπιβάτες τοῦ τρόλλεϋ βγῆκαν μὲ τὴ βοήθεια τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας καὶ τὸ τρολλεϋ τὸ ἐπανέφερε στὸ δρόμο γερανός.

Ν.Α.

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐκδοθείσης ἐν Ἀθήναις τὴν 30.11.66 καὶ δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 436 ΦΕΚ (Τ. Γ.) τῆς 3.12.66, προήχθη ἐκ τῶν ἐν ἰσχύϊ πινάκων προακτέων τοῦ ἔτους 1966, ὁ Ὑπαστυνόμος Α΄ τάξεως κ. Κολεύρης Σπυρίδων τοῦ Γεωργίου, εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Β΄ τάξεως, κατ' ἐκλογήν, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένης κενῆς ὀργανικῆς θέσεως.

—Διὰ Β. Δ., ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις τὴν 27.12.1966 καὶ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 476 ΦΕΚ (Τ. Γ.) τῆς 31.12.1966, προήχθησαν ἐκ τῶν ἐν ἰσχύϊ πινάκων προακτέων τοῦ ἔτους 1966, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένων κενῶν ὀργανικῶν θέσεων, οἱ κάτωθι ἀξιωματικοὶ Ἀστυνομίας Πόλεων, ὡς ἀκολούθως :

Α) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α΄ τάξεως, οἱ κάτωθι Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Β΄ τάξεως :

α) Κατ' ἐκλογήν : 1) Ἀναγνωστόπουλος Παναγιώτης τοῦ Δημητρίου, 2) Κατσάρης Κων)νος τοῦ Παναγιώτου, 3) Τζῖνος Διονύσιος τοῦ Παντελῆ.

β) Κατ' ἀρχαιότητα : 1) Κρίντας Δημήτριος τοῦ Νικολάου, 2) Μπιτούνης Νικόλαος τοῦ Δημητρίου.

Β) Εἰς Ἀστυν. Δ)ντὰς Β΄ τάξεως, οἱ κάτωθι Ἀστυνόμοι Β΄ τάξεως :

α) Κατ' ἐκλογήν : 1) Σπυρογιαννόπουλος Χρῆστος τοῦ Κων)νου, 2) Παπαλεξόπουλος Γεώργιος τοῦ Πελοπίδα, 3) Ἰωακεὶμ Δανιὴλ τοῦ Σεραφείμ, 4) Νίκας Θεμιστοκλῆς τοῦ Λεωνίδα, 5) Μπρικόλας Πολύκαρπος τοῦ Κων)νου, 6) Ἀσπραδάκης Μιχαὴλ τοῦ Στεφάνου.

β) Κατ' ἀρχαιότητα : 1) Λυράκης Ἰωάννης τοῦ Δημητρίου, 2) Γκιούσας Βασίλειος τοῦ Κων)νου, 3) Παπαπαναγιώτου Χρῆστος τοῦ Παναγιώτου, 4) Σταματόπουλος Γεώργιος τοῦ Παναγιώτου, 5) Χαλατσᾶς Γεώργιος τοῦ Εὐθυμίου.

Γ) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Α΄ τάξεως, οἱ κάτωθι Ἀστυνόμοι Β΄ τάξεως :

α) Κατ' ἐκλογήν : 1) Λυγνὸς Ἀλέξανδρος τοῦ Γεωργίου, 2) Τσακόπουλος Πέτρος τοῦ Ἀθανασίου, 3) Κωστήρης Χρῆστος τοῦ Γεωργίου, 4) Μαρῖνος Διονύσιος τοῦ Μιχαήλ, 5) Χριστολουκᾶς Λουκᾶς τοῦ Γεωργίου, 6) Βλαχάκης Κων)νος τοῦ Ξενοφῶντος, 7) Κουβᾶς Σωτήριος τοῦ Ἰακώβου, 8) Ζερβολέας Ἰωάννης τοῦ Στεφάνου, 9) Στάμου Νικόλαος τοῦ Φιλίππου, 10) Τζαβέλλας Βασίλειος τοῦ Δημητρίου, 11) Λάμπρου Βασίλειος τοῦ Κων)νου, 12) Πατσούρης Χρῆστος τοῦ Γεωργίου, 13) Κουντουριώτης Νικόλαος τοῦ Ἰωάννου, 14) Παπαλυμπέρης Κωνσταντῖνος τοῦ Ἰωάννου, 15) Κουρῆς Νικόλαος τοῦ Βλασίου, 16) Παπαϊωάννου Ἀθανάσιος τοῦ Ἀλκιβιάδου, 17) Κανελλόπουλος Γεώργιος τοῦ Ἀγγέλου, 18) Παπαγεωργάκης Χρῆστος τοῦ Δημητρίου, 19) Τσιρίγκας Δημήτριος τοῦ Ἀθανασίου, 20) Καραμούζης Γεώργιος τοῦ Νικολάου, 21) Παπακωνσταντίνου Θωμᾶς τοῦ Ἀθανασίου, 22) Δούσκας Σπυρίδων τοῦ Γεωργίου.

β) Κατ' ἀρχαιότητα : 1) Βρεττάκος Νικόλαος τοῦ Δημητρίου, 2) Χατζηκώστας Εὐάγγελος τοῦ Ἰωάννου, 3) Φραγκούλης Χαράλαμπος τοῦ Γεωργίου, 4) Γρηγορόπουλος Νικόλαος τοῦ Κων)νου, 5) Κασταμονίτης Μιχαὴλ τοῦ Ἀντωνίου, 6) Λιόντος Δημήτριος τοῦ Χρήστου, 7) Ἀλαμάνος Νικόλαος τοῦ Βασιλείου, 8) Πλεύρης Ἐμμανουὴλ τοῦ Ἰωάννου, 9) Τζαμτζῆς Θεοδόσιος τοῦ Βασιλείου.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐκδοθείσης ἐν Ἀθήναις τὴν 24.12.1966 καὶ δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 476 ΦΕΚ (Τ. Γ.) τῆς 31.12.1966, προήχθησαν ἐκ τῶν ἐν ἰσχύϊ πινάκων προακτέων τοῦ ἔτους 1966, οἱ κάτωθι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένων κενῶν ὀργανικῶν θέσεων, ὡς ἀκολούθως :

Α) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀστυνόμου Β΄ τάξεως, οἱ κάτωθι Ὑπαστυνόμοι Α΄ τάξεως :

α) Κατ' ἐκλογήν: 1) Τσαγκαράκης Γεώργιος τοῦ Δημητρίου, 2) Γῶγος Ἰωάννης τοῦ Χαραλάμπους, 3) Μῖχος Γεώργιος τοῦ Κων)νου, 4) Φιλιππακόπουλος Διονύσιος τοῦ Νικολάου, 5) Παπαθανασόπουλος Γεώργιος τοῦ Κων)νου, 6) Παπαμακάριος Ἰωάννης τοῦ Μιχαήλ, 7) Γκιώνης Χρῆστος τοῦ Ἀναστασίου, 8) Καλογεράκος Μιχαὴλ τοῦ Νικολάου, 9) Καραμούζης Παναγιώτης τοῦ Σωτηρίου, 10) Κοσμᾶς Ἀντώνιος τοῦ Γεωργίου, 11) Σωτῆρχος Γεώργιος τοῦ Σταματίου, 12) Λαγὸς Στυλιανὸς τοῦ Κων)νου, 13) Πέππας Βασίλειος τοῦ Χρήστου, 14) Ψυχογιὸς Ἠλίας τοῦ Νικολάου, 15) Ραυτογιάννης Βασίλειος τοῦ Ἰωάννου, 16) Γκίκας Δημήτριος τοῦ Κων)νου, 17) Νιάσκος Κων)νος τοῦ Ἠλία, 18) Κουβέλης Κων)νος τοῦ Ἰωάννου, 19) Βασιλάκης Σπυρίδων τοῦ Κων)νου, 20) Φωτάκης Γεώργιος τοῦ Κων)νου, 21) Γάλλος Βασίλειος τοῦ Ἰωάννου, 22) Σταθαρᾶς Ἰωάννης τοῦ Νικολάου, 23) Μπούσιος Βασίλειος τοῦ Κων)νου, 24) Λάος Μιχαὴλ τοῦ Νικολάου, 25) Πεππὲς Γεώργιος τοῦ Ἀντωνίου, 26) Σχοινᾶς Σάββας τοῦ Γεωργίου, 27) Κοντογιάννης Κων)νος τοῦ Ἠλία, 28) Ποῦλος Εὐστάθιος τοῦ Σεραφείμ, 29) Παπαγιαννόπουλος Γεώργιος τοῦ Ἰωάννου, 30) Ὀρφανάκης Ἰωάννης τοῦ Σπυρίδωνος, 31) Μουτζουρίδης Παναγιώτης τοῦ Γρηγορίου, 32) Ἀλεξόπουλος Ἀλέξανδρος τοῦ Γεωργίου, 33) Πατριανάκος Ἠλίας τοῦ Βασιλείου, 34) Μουρελᾶτος Παναγιώτης τοῦ Ἀποστόλου, 35) Τοτώνης Γεώργιος τοῦ Δημητρίου, 36) Βολιώτης Νικόλαος τοῦ Ἰωάννου, 37) Ράϊκος Ἰωάννης τοῦ Δημητρίου, 38) Μπέλμπας Νικόλαος τοῦ Θεοδώρου, 39) Τακάκης Φανούριος τοῦ Στυλιανοῦ, 40) Τζίνης Δημήτριος τοῦ Νικολάου, 41) Ἀβραὰμ Στυλιανὸς τοῦ Θεοδώρου, 42) Ρερρὲς Περικλῆς τοῦ Γεωργίου, 43) Βάμβουκας Κων)νος τοῦ Γεωργίου, 44) Μπέσσας Γεώργιος τοῦ Κωνσταντίνου.

β) Κατ' ἀρχαιότητα: 1) Βόγκας Κων)νος τοῦ Νικολάου.

Β) Εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθ)μου, οἱ κάτωθι Ἀρχιφύλακες :

α) Κατ' ἐκλογήν : 1) Πετρόπουλος Ἰωάννης τοῦ Κων)νου, 2) Νεροῦτσος Βασίλειος τοῦ Γεωργίου, 3) Ἀδαμόπουλος Παῦλος τοῦ Νικολάου, 4) Τζικόπουλος Νικόλαος τοῦ Δημητρίου, 5) Παπαγγελόπουλος Παρασκευᾶς τοῦ Δημητρίου, 6) Παπουτσόπουλος Χριστόδουλος τοῦ Ἀλκιβιάδου, 7) Καλδῆς Νικόλαος τοῦ Βασιλείου, 8) Κατζουράκης Βασίλειος τοῦ Δημητρίου, 9) Μελισσινὸς Θεμιστοκλῆς τοῦ Χαραλάμπους, 10) Σέργης Γεώργιος τοῦ Νικολάου, 11) Λαλᾶς Γεώργιος τοῦ Ἰωάννου, 12) Τσακαλάκης Δημήτριος τοῦ Χρήστου, 13) Κακίσης Σωτήριος τοῦ Γεωργίου.

β) Κατ' ἀρχαιότητα: 1) Λούρης Χαράλαμπος τοῦ Παναγιώτου.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ Ἀστυνομίας Πόλεων, προήχθησαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ὑπαρχιφύλακος, ἐκ τῶν ἐν ἰσχύϊ πινάκων προακτέων τοῦ ἔτους 1966, οἱ κάτωθι Ἀστυφύλακες, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένων κενῶν ὀργανικῶν θέσεων :

1) Τζάϊδας Δημήτριος, 2) Παπαδημητρίου Ἀνδρέας, 3) Τζάννες Ἰωάννης, 4) Πολυμενάκος Λάζαρος, 5) Ἀνδροῦτσος Ἠλίας, 6) Νικολόπουλος, Βασίλειος, 7) Σταυρόπουλος Γεώργιος, 8) Ἰωάννου Παναγιώτης, 9) Βαρώτσης Ἀθανάσιος, 10) Τσιτσώνης Βάϊος, 11) Παπαβιέρος Γεώργιος, 12) Σπανὸς Χρῖστος, 13) Δημακόπουλος Γεώργιος, 14) Οἰκονόμου Δημήτριος, 15) Μάλλης Χρῖστος, 16) Θεοδωρόπουλος Βασίλειος, 17) Κυριαζόπουλος Βασίλειος, 18) Μπούγαλης Λουκᾶς, 19) Ζαχαριάδης Παντελῆς, 20) Γιαννούλης Σαράντης, 21) Πατακιᾶς Διονύσιος, 22) Μπιτσικόλης Στέφανος, 23) Χαμηλοθώρης Ἀντώνιος, 24) Μανατάκης Δημήτριος, 25) Κουκᾶς Παναγιώτης, 26) Χριστόπουλος Εὐστάθιος, 27) Τερεζῆς Ἀθανάσιος, 28) Ἠλιόπουλος Γεώργιος, 29) Κριτσέλης Τηλέμαχος, 30) Πετράκος Γεώργιος, 31) Καλογιάννης Χριστόφορος, 32) Τσιοῦγκος Γρηγόριος, 33) Τσάκωνας Γεώργιος, 34) Λιουνάκος Δημήτριος, 35) Φιλίππου Μιχαήλ, 36) Συντέτος Δημήτριος,

37) Μαρινόπουλος Γεώργιος, 38) Πουλόπουλος Γεώργιος, 39) Μπακλέσης Ἀπόστολος, 40) Παντζῆς Κωνσταντῖνος, 41) Τερεζῆς Ἀνδρέας, 42) Πίκουλας Λεωνίδας, 43) Μαραβέλης Νικόλαος, 44) Κορκόντζελος Ἰωάννης, 45) Παπαδόγκωνας Φίλιππος, 46) Σιώρης Κωνσταντῖνος, 47) Πολυμενόπουλος Δημήτριος, 48) Τουναρῆς Σπυρίδων, 49) Ἀφεντουλίδης Χαράλαμπος, 50) Μαυρομμάτης Κωνσταντῖνος, 51) Σταθουλόπουλος Παναγιώτης, 52) Πανταζέλος Νικόλαος, 53) Ζῶρζος Γεώργιος, 54) Λεμπέσης Παναγιώτης, 55) Μελανίτης Νικόλαος, 56) Ταμπάκος Εὐστράτιος, 57) Κασιανὸς Διονύσιος, 58) Ζαχαριάδης Γεώργιος, 59) Ρεσβάνης Σταμάτιος, 60) Χατζηανδρέου Μιχαήλ, 61) Σακκᾶς Σταῦρος, 62) Δημητρακόπουλος Νικόλαος, 63) Ἀγγελόπουλος Εὐάγγελος, 64) Ἀστραπαῖος Ἀντώνιος, 65) Ραϊκάκος Κωνσταντῖνος, 66) Καλπαξίδης Παντελῆς, 67) Κατσαφάδος Νικόλαος, 68) Παπαγεωργίου Βασίλειος, 69) Παντελῆς Γεώργιος, 70) Σαράμπαλος Σπήλιος, 71) Κορωνάκης Ἀνδρέας, 72) Εὐσταθίου Ἰωάννης, 73) Πανταζόπουλος Ἀνδρέας, 74) Κοντόπουλος Σάββας, 75) Τζαμακόπουλος Μιχαήλ, 76) Ὀρφανὸς Θεόδωρος, 77) Κυριακούσης Ἀλέξανδρος, 78) Ἀναγνώστου Βασίλειος, 79) Ἀλεξάκος Γεώργιος, 80) Σκιαδόπουλος Γρηγόριος, 81) Βάρθης Σπυρίδων, 82) Πίδουλας Παναγιώτης, 83) Τάγκαλος Χαράλαμπος, 84) Μπισκίνης Ἀνάργυρος, 85) Καραβίδας Παναγιώτης, 86) Γεωργόπουλος Διονύσιος, 87) Ἀνδριανάκος Νικόλαος, 88) Παπασπυρόπουλος Βασίλειος, 89) Μπίχτας Χρῖστος, 90) Κούβελας Βασίλειος, 91) Τριανταφύλλου Νικόλαος, 92) Περγιαλιώτης Δημήτριος, 93) Καλιγᾶς Βασίλειος, 94) Ἀντλουλᾶτος Γεράσιμος, 95) Ἰωαννίδης Βασίλειος, 96) Μπαράκος Δημήτριος, 97) Τσιγκούνης Νικόλαος, 98) Ράπτης Νικόλαος, 99) Ξυπολυτᾶς Ἀντώνιος, 100) Τζοΐτης Ἀντώνιος, 101) Χρυσαυγῆς Κωνσταντῖνος, 102) Στεφανάκος Λεωνίδας, 103) Χριστόπουλος Ἠλίας, 104) Μπουγᾶς Παναγιώτης, 105) Κακογιάννης Μιχαήλ, 106) Λούπας Χαρίλαος, 107) Τσιλαλῆς Δημήτριος, 108) Τερζάκης Νικόλαος, 109) Καρατζᾶς ἢ Θεοδόσης Διονύσιος, 110) Μανωλόπουλος Χαράλαμπος, 111) Κουβᾶς Νικόλαος, 112) Σταθακόπουλος Ἰωάννης, 113) Κουρσάρης Ἰωάννης, 114) Καφετζῆς Δημήτριος, 115) Στανίτσας Ἐρωτόκριτος, 116) Παπαϊωάννου Κωνσταντῖνος, 117) Γεωργακόπουλος Τρύφων, 118) Παπαδόπουλος Κωνσταντῖνος, 119) Κωστῆς Γεώργιος, 120) Μεντζελόπουλος Παναγιώτης, 121) Λακουμέντας Μιλτιάδης, 122) Σπίνουλας Ἰωάννης, 123) Κοντὸς Σπυρίδων, 124) Γιοβᾶς Γεώργιος, 125) Βαριστέας Γεώργιος, 126) Φερτάκης Νικόλαος, 127) Καραΐσκος Χαράλαμπος, 128) Καναβὸς Νικόλαος, 129) Παπαγιαννόπουλος Ἀνδρέας, 130) Ραυτόπουλος Θωμᾶς, 131) Λιόντας Ἄγγελος, 132) Ζαφείρης Νικόλαος, 133) Δημητρέλος Δημήτριος, 134) Βλαχάκης Ἀλέξανδρος, 135) Κάρνος Ἀνδρέας, 136) Φωτόπουλος Παναγιώτης, 137) Καρουμπάκος Σταῦρος, 138) Μηλιώτης Κωνσταντῖνος, 139) Ζητουνιάτης Θεόδωρος, 140) Σπανάκος Γεώργιος, 141) Φίλης Σπυρίδων, 142) Γαλάνης Θεόδωρος, 143) Ψίνας Κωνσταντῖνος, 144) Φιλιππαῖος Ἰωάννης, 145) Παπαγεωργίου Περικλῆς, 146) Παπαπαναγιώτου Εὐστάθιος, 147) Χαραλάμπης Ἡρακλῆς, 148) Φούκας Ἀλέξανδρος, 149) Λυμπερόπουλος Ἀλέξανδρος, 150) Σωζόπουλος Δημήτριος, 151) Μπάλσης Βασίλειος, 152) Καναβὸς Ἀνδρέας, 153) Γεωρνταμίλης Ἀπόστολος, 154) Ἀθανασακόπουλος Ἀλέξανδρος, 155) Αὐγερινόπουλος Νικόλαος, 156) Μποσμόνης Δημήτριος, 157) Χριστοφορᾶτος Πέτρος, 158) Πρωτόπαππας Χρῖστος, 159) Ἀντεριώτης Ἀθανάσιος, 160) Ροῦσσος Νικόλαος, 161) Γρηπονησιώτης Γεώργιος, 162) Καψάλης Γεώργιος, 163) Ηριόβολος Βασίλειος, 164) Χαλκιόπουλος Ἰωάννης, 165) Καυκᾶς Νικόλαος, 166) Βορρέας Γρηγόριος, 167) Παπαϊωάννου Γεώργιος, 168) Παπαδᾶτος Ἠλίας, 169) Σκάλκος Κωνσταντῖνος, 170) Γιαννίσης Νικόλαος, 171) Ματθαῖος Ἀνδρέας, 172) Τσιοῦγκος Νικόλαος, 173) Ἀναστασόπουλος Κωνσταντῖνος, 174) Νταῆς Κωνσταντῖνος, 175) Ἀντωνόπουλος Ἀριστοτέλης, 176) Λάζαρης Παναγιώτης, 177) Μπουζούλας Ἰωάννης, 178) Καντιάνης Νικόλαος, 179) Δημητρακόπουλος Ἰωάννης, 180) Νικολόπουλος Νικόλαος, 181) Αὐγουστάκης Δημήτριος, 182) Λάκτης Μι-

χαήλ, 183) Χατζηβασιλείου Γεώργιος, 184) Μαμάτας Δημήτριος, 185) Σαράμπαλος Γεώργιος, 186) Κωνσταντόπουλος Ἰωάννης, 187) Κουράφαλος Γεώργιος, 188) Νίτσος Θεοφάνης, 189) Μικελᾶτος Γεράσιμος, 190) Κατεβαίνης Ἀναστάσιος, 191) Γκότσης Νικόλαος, 192) Λύρης Εὐάγγελος, 193) Ροδόπουλος Ἀνδρέας, 194) Κουρκουμέλης Διονύσιος, 195) Σπέντζος Εὐστράτιος, 196) Σπηλιάδης Ἀλέξανδρος, 197) Χριστίδης Κωνσταντῖνος, 198) Σπύρου Δημήτριος, 199) Δούκης Χρῖστος, 200) Σπήλιος Κωνσταντῖνος, 201) Τσαπάρας Θεοφάνης, 202) Λεριώτης Κωνσταντῖνος, 203) Βιτωρᾶτος Στυλιανός, 204) Μαρδάνης Ἰωάννης, 205) Λεκατσᾶς Πέτρος, 206) Παναγόπουλος Χρῖστος, 207) Φιλιππάκος Πέτρος καὶ 208) Μαυρομμάτης Ἀνδρέας.

***

ΔΙΑΓΡΑΦΑΙ—ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Διὰ Β. Δ. ἐκδοθέντος ἐν Ἀθήναις τὴν 27.12.1966 καὶ δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 476 ΦΕΚ (Τ. Γ.) τῆς 31.12.1966, ἀπηλλάγησαν τῶν καθηκόντων των ἀπὸ 1.1.1967, οἱ κάτωθι ἀξιωματικοὶ Ἀστυνομίας Πόλεων, καταληφθέντες ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας τὴν 31.12.1966 :

Ι.— Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Α΄ τάξεως : 1) Νικητάκης Νικόλαος τοῦ Δημητρίου, 2) Χαλοῦλος Γεώργιος τοῦ Σαράντη, 3) Ὑφαντῆς Δημήτριος τοῦ Κων) νου, 4) Χατζηελευθερίου Γεώργιος τοῦ Ἐλευθερίου, 5) Βούλγαρης Μιχαὴλ τοῦ Δημητρίου.

ΙΙ.— Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ Β΄ τάξεως : 1) Παναγούλιας Γεώργιος τοῦ Ἀθανασίου, 2) Θάνος Παναγιώτης τοῦ Βασιλείου, 3) Σταματόπουλος Ἀλκιβιάδης τοῦ Γεωργίου, 4) Δημητρακῆς Τηλέμαχος τοῦ Γεωργίου, 5) Καμπούρης Χρῆστος τοῦ Χαραλάμπους, 6) Μπούρας Ἠλίας τοῦ Θεοδώρου.

ΙΙΙ.— Ἀστυνόμοι Α΄ τάξεως : 1) Σαμολαδᾶς Πέτρος τοῦ Γεωργίου, 2) Μπακῆς Κωνστ) νος τοῦ Γεωργίου, 3) Λεοντῖνος Ἀντώνιος τοῦ Διονυσίου, 4) Παπαναστασίου Νικόλαος τοῦ Κων) νου, 5) Πλεύρης Ἀντώνιος τοῦ Ἐμμανουήλ, 6) Καρανάσος Βασίλειος τοῦ Ἰωάννου, 7) Χατζάκης Στέφανος τοῦ Γεωργίου, 8) Μαρινόπουλος Χρῆστος τοῦ Γεωργίου, 9) Μπουντᾶς Ἠλίας τοῦ Βασιλείου, 10) Κατσιμαγκλῆς Δημήτριος τοῦ Γεωργίου, 11) Πουρναρόπουλος Ἰωάννης τοῦ Χρήστου, 12) Λούρης Κων) νος τοῦ Γεωργίου, 13) Τζέμος Δημήτριος τοῦ Κων) νου, 14) Λιάσκας Χριστόφορος τοῦ Ἀθανασίου, 15) Σταφίδας Νικόλαος τοῦ Ἠλία, 16) Ραγκαβᾶς Ἀθανάσιος τοῦ Ἰωάννου, 17) Ἀνδρικόπουλος Γεώργιος τοῦ Ἀντωνίου, 18) Κοσσέρης Ἰωάννης τοῦ Σπυρίδωνος, 19) Παπάζογλου Νικόλαος τοῦ Δημητρίου, 20) Βοϊβόνδας, Ἀθανάσιος τοῦ Νικολάου, 21) Ἀστυκτηνίατρος Ἀστυνόμος Α΄ Κοφίνας Ἠλίας τοῦ Ἰσαάκ.

Εἰς ἅπαντας τοὺς ἀνωτέρω, πλὴν τοῦ ἐν παραγράφω ΙΙ ὑπ' ἀριθ. 2 ἤτοι Ἀστυν. Δ) ντοῦ Β΄ τάξεως Θάνου Παναγιώτου καὶ τῶν ἐν παραγράφω ΙΙΙ ὑπ' ἀριθ. 9, 11, 12, 13, 16, 17, 18 καὶ 19, ἤτοι Ἀστυνόμων Α΄ τάξεως : Μπουντᾶ Ἠλία, Πουρναροπούλου Ἰωάννου, Λούρη Κων) νου, Τζέμου Δημητρίου, Ραγκαβᾶ Ἀθανασίου, Ἀνδρικοπούλου Γεωργίου, Κοσσέρη Ἰωάννου καὶ Παπάζογλου Νικολάου, συμπληρώσαντας τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 122 τοῦ ὡς ἄνω Κ. Ν. προβλεπόμενον χρόνον πραγματικῆς ὑπηρεσίας εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, Χωροφυλακὴν καὶ Στρατόν, ὡς καὶ εἰς τὸν τελευταῖον βαθμόν, ἀπονέμεται ὁ ἀνώτερος, τοῦ ὃν κέκτηνται, βαθμός.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐκδοθείσης ἐν Ἀθήναις τὴν 24.12.1966 καὶ δημοσιευθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 476 ΦΕΚ (Τ. Γ.) τῆς 31.12.1966, ἀπηλλάγησαν τῶν καθηκόντων των, ἀπὸ 1.1.1967, οἱ κάτωθι ἀξιωματικοὶ Ἀστυνομίας Πόλεων, καταληφθέντες ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας τὴν 31.12.1966 :

Ι.— Ἀστυνόμοι Β΄ τάξεως : 1) Τσαπατσάρης Γεώργιος τοῦ Πέτρου, 2) Ἀγγέλης Βασίλειος τοῦ Δημητρίου, 3) Μπαρδῆς Βασίλειος τοῦ Λεω-

νίδα, 4) Μπάμπος Ἰωάννης τοῦ Θεοδώρου, 5) Ὀρφανάκος Γεώργιος τοῦ Παναγιώτου, 6) Ζουμπουλάκης Γεώργιος τοῦ Ἀνδρέου, 7) Παρασκευόπουλος Κων)νος τοῦ Γεωργίου, 8) Σκαραφίγκας Γεώργιος τοῦ Ἰωάννου, 9) Παπαϊωάννου Νικόλαος τοῦ Ἰωάννου, 10) Σμυρλῆς Γεώργιος τοῦ Ἀθανασίου, 11) Σταματόπουλος Ἀθανάσιος τοῦ Γεωργίου.

ΙΙ.— Ὑπαστυνόμοι Α΄ τάξεως: 1) Κάϊλας Ἐμμανουὴλ τοῦ Γεωργίου.

ΙΙΙ.— Ἀνθυπαστυνόμοι: 1) Λύκος Ἰωάννης τοῦ Γεωργίου, 2) Ἀποστολάκος Κων)νος τοῦ Ἀναστασίου, 3) Νιαρχάκος Μιχαὴλ τοῦ Θεοδώρου, 4) Παπαθανασόπουλος Εὐάγγελος τοῦ Χρήστου, 5) Γούλας Εὐάγγελος τοῦ Δημητρίου, 6) Γκίκας Γεώργιος τοῦ Στυλιανοῦ, 7) Μπαρμπετσέας Χαράλαμπος τοῦ Σταύρου, 8) Μαστοράκης Μιχαὴλ τοῦ Πέτρου, 9) Καμάρας Ταξιάρχης τοῦ Γεωργίου, 10) Δαρειώτης Σωτήριος τοῦ Γεωργίου, 11) Παπαγγελῆς Θεόδωρος τοῦ Ἀθανασίου, 12) Λαμπρόπουλος Κων)νος τοῦ Παναγιώτου, 13) Μαστρογεωργίου Ἀθανάσιος τοῦ Ἰωάννου, 14) Μηλιώνης Δημήτριος τοῦ Παναγιώτου, 15) Τσαντίλης Πολύκαρπος τοῦ Γεωργίου ἢ Γεδεών, 16) Καλογεράκης Ἐμμανουὴλ τοῦ Μάρκου, 17) Μορώνης Γεώργιος τοῦ Ξενοφῶντος, 18) Εὐθυμίου Ἰωάννης τοῦ Μιχαήλ, 19) Παρασκευόπουλος Γεώργιος τοῦ Ἀθανασίου, 20) Λεβεντᾶκος Ἀθανάσιος τοῦ Δημητρίου.

Εἰς τὸν ἐκ τῶν ἐν τῇ παραγράφῳ Ι ὑπ' ἀριθ. 10 Ἀστυνόμον Β΄ τάξεως Σμυρλῆν Γεώργιον, τὸν ἐν τῇ παραγράφῳ ΙΙ ὑπ' ἀριθ. 1 Ὑπαστυνόμον Α΄ τάξεως Κάϊλαν Ἐμμανουὴλ καὶ εἰς ἅπαντας τοὺς ἐν τῇ παραγράφῳΙΙΙ, πλὴν τῶν ὑπ' ἀριθ. 17, 18, 19 καὶ 20 Ἀνθυπαστυνόμων, ἤτοι Μορώνη Γεωργίου, Εὐθυμίου Ἰωάννου, Παρασκευοπούλου Γεωργίου καὶ Λεβεντάκου Ἀθανασίου, ἀπονέμεται ὁ ἀνώτερος τοῦ δν κέκτηνται βαθμὸς ὡς συμπληρώσαντας τὸν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 122 τοῦ Κ. Ν. 2458)53 «περὶ Ο.Σ.Α.Π.» προβλεπόμενον χρόνον πραγματικῆς ὑπηρεσίας ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ — Χωροφυλακῇ ἢ Στρατῷ, ὡς καὶ τοιοῦτον παραμονῆς ἐν τῷ αὐτῷ βαθμῷ.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, διεγράφησαν τῆς δυνάμεως τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ἀπὸ 1.1.1967, ὡς καταληφθέντες ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας, οἱ κατωτέρω Ἀστυνομικοὶ Ὑπάλληλοι:

Α) Ἀρχιφύλακες: 1) Ρερρὲς Νικόλαος, 2) Ἀποστολόπουλος Δημήτριος καὶ 3) Σέψας Παναγιώτης.

Β) Ὑπαρχιφύλακες: 1) Νικολάου Θεόδωρος, 2) Σπανὸς Κωνσταντῖνος, 3) Σιγάλας Νικόλαος, 4) Δελημάρκου Σταῦρος, 5) Γιαννούλας Σταῦρος, 6) Χριστοφίδης Γεώργιος, 7) Κονιδιτσιώτης Εὐστάθιος, 8) Κομπότης Παναγιώτης, 9) Κρητικὸς Κωνσταντῖνος, 10) Τσιφόπουλος Κωνσταντῖνος, 11) Μηλιώνης Βασίλειος, 12) Δέτσικας Κωνσταντῖνος, 13) Γεωργικόπουλος Κωνσταντῖνος, 14) Κουμουνδοῦρος Γεώργιος, 15) Σκέντζος Ἀναστάσιος, 16) Χρήστου Δημήτριος, 17) Σταύρου Χρῖστος, 18) Λιώσης Ἐπαμεινώνδας, 19) Πατακιούτας Ζήσης, 20) Τραυλὸς Τηλέμαχος, 21) Ἔξαρχος Σωτήριος, 22) Καλοκαιρινὸς Ἀναστάσιος, 23) Σκεντέρης Κωνσταντῖνος, 24) Δροσόπουλος Ἠλίας 25) Στιμαγκιώτης Παναγιώτης, 26) Σερεμέτης Γεράσιμος, 27) Βερονικιάτης Στέφανος, 28) Παπασταματίου Σπυρίδων, 29) Σαγώνας Χρῖστος, 30) Ἀλευρᾶς Φώτιος, 31) Ἀποστολόπουλος Ἰωάννης, 32) Κουμπούζης Σοφοκλῆς, 33) Θεοδωρακόπουλος Ἐμμανουήλ, 34) Γαργαλάκος Ἰωάννης, 35) Τζάϊδας Ἀλέξανδρος, 36) Τεζάργης Θέμελης, 37) Τριανταφυλλόπουλος Χρῖστος, 38) Τσελέντης Ἰωάννης, 39) Τσουπρακάκος Παναγιώτης, 40) Δασκαλάκης Ἐμμανουήλ, 41) Στάϊκος Ἀντώνιος, 42) Φωτόπουλος Παναγιώτης, 43) Μπαράκος Δημήτριος, 44) Κούβελας Βασίλειος, 45) Ξυπολυτᾶς Ἀντώνιος, 46) Ὀρφανὸς Θεόδωρος καὶ 47) Καραβίδας Παναγιώτης.

Γ) Ἀστυφύλακες: 1) Ξεπαπαδάκος Γεώργιος, 2) Μητροκόλιας Βασίλειος καὶ 3) Παπαγεωργίου Ἄγγελος.

—Διεγράφη τῆς δυνάμεως τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, κριθεὶς ἀπολυτέος, διὰ λόγους ὑγείας, ὡς καταστὰς ἀνίκανος πρὸς ἐκτέλεσιν ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας, ὁ Ἀνθυπαστυνόμος κ. Μαντζῶρος Χρῖστος τοῦ Εὐσταθίου καὶ ἀπενεμήθη αὐτῷ ὁ βαθμὸς τοῦ Ὑπαστυνόμου Β΄ τάξεως, λόγῳ συμπληρώσεως 25ετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας, ἐξ ἧς 5ετοῦς τοιαύτης εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπαστυνόμου. Διὰ τὴν μακροχρόνιον ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Σώματι εὐδόκιμου ὑπηρεσίαν του, ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας ἐξέφρασεν αὐτῷ τὴν εὐαρέσκειάν του.

—Διεγράφησαν τῆς δυνάμεως τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, κριθέντες ἀπολυτέοι διὰ λόγους ὑγείας, ὡς καταστάντες σωματικῶς ἀνίκανοι πρὸς περαιτέρω ἐκτέλεσιν ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας, οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Μηλιὸς Ἠλίας τοῦ Γεωργίου καὶ Κονίδης Κωνσταντῖνος τοῦ Σωτηρίου.

—Διεγράφη τῆς δυνάμεως τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος καὶ τῆς τοιαύτης τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Ἀθηνῶν, ἀπὸ 21.11.1966, ἑπομένης τοῦ θανάτου του, ὁ ἀποβιώσας Ἀστυνόμος Β΄ τάξεως Μουρτζίνης Νικόλαος τοῦ Εὐσταθίου.

—Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ὁ Ἀρχιφύλαξ κ. Κατσιώλης Παναγιώτης καὶ οἱ Ἀστυφύλακες κ.κ. Παπαχριστόπουλος Δημήτριος, Πατερομιχελάκης Εὐθύμιος, Βράκας Κωνσταντῖνος, Μπαλατσᾶς Φωκίων, Ἡγουμενόπουλος, Δημήτριος, Μπλάτζιος Ἀριστείδης, Κότσωνας Νικόλαος, Σκούρτης Πέτρος, Ντούτσικος Ἰωάννης, Λουκᾶς Βασίλειος, Κοντὸς Ἀντώνιος, Κατσαρέλης Ἀνάργυρος καὶ Κολοκυθᾶς Ἀθανάσιος.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἐτέθη εἰς ἐτησίαν διαθεσιμότητα, τῇ αἰτήσει του, διὰ λόγους ὑγείας ὁ Ὑπαστυνόμος Β΄ τάξεως κ. Κουκουλαδάκης Νικόλαος τοῦ Ἰωσήφ. Οὗτος, κατὰ τὸν χρόνον τῆς διαθεσιμότητος, θὰ λαμβάνῃ πλήρεις τὰς ἀποδοχὰς τῶν ἐν ἐνεργείᾳ συναδέλφων του.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Α΄ τάξεως κ. Γιαννόπουλον Βασίλειον, Διοικητὴν Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν καὶ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Β΄ τάξεως κ. Θᾶνον Παναγιώτην, διότι οὗτος, ὑπὸ τὴν ἰδιότητά του ὡς Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Διώξεως Κοινοῦ Ἐγκλήματος τῆς Ὑποδιευθύνσεως Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν, συνετέλεσε τὰ μέγιστα, χάρις εἰς τὰς παρασχεθείσας αὐτῷ πληροφορίας καὶ τὰς ὑπ' αὐτοῦ δοθείσας πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους τῆς Ὑπηρεσίας Διώξεως Διαρρηκτῶν ὁδηγίας καὶ διαταγάς, εἰς τὴν σύλληψιν τοῦ κακοποιοῦ ΣΟΥΡΗ Ἀνδρέου καὶ τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθεισῶν κλοπῶν.

Ὡσαύτως, διὰ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιχὴ εἰς τοὺς κ.κ. 1) Ἀστυνόμον Β΄ τάξεως Γιαννημάραν Κωνσταντῖνον, 2) Ὑπαστυνόμον Α΄ τάξεως Καρυώτην Λέανδρον, 3) Ὑπαστυνόμον Α΄ τάξεως Λιολίτσαν Κωνσταντῖνον, 4) Ὑπαστυνόμον Β΄ τάξεως Ἀντωνόπουλον Κωνσταντῖνον, 5) Ὑπαστυνόμον Β΄ τάξεως Λύρην Παναγιώτην, 6) Ὑπαρχιφύλακα Μιχαλόπουλον Νικόλαον καὶ 7) Ἀστυφύλακας Κολλιόπουλον Ἰωάννην, Λάμπρου Ἀριστείδην, Ἀδὰμ Βασίλειον, Λουκόπουλον Σπυρίδωνα καὶ Τάμπον Μιχαήλ, διότι, ἅπαντες ὑπὸ τὴν ἐπιδεξίαν καὶ μεθοδικὴν καθοδήγησιν τοῦ πρώτου, Προϊσταμένου τῆς Ὑπηρεσίας Διώξεως Διαρρηκτῶν, ἐργασθέντες μετ' ἐξαιρετικοῦ ζήλου καὶ ἐντόνου ὑπηρεσιακοῦ ἐνδιαφέροντος, ἐπέτυχον τὴν σύλληψιν τοῦ ἀνωτέρω κακοποιοῦ καὶ τὴν ἐξιχνίασιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ διαπραχθεισῶν κλοπῶν, προκληθέντων ἐντεῦθεν εὐμενῶν σχολίων ὑπὲρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος.

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως, ἀπενεμήθη ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς κ.κ. 1) Ὑπαστυνόμον Α΄ τάξεως Γεωργίου Ἰωάννην, Προϊστάμενον τοῦ Συνεργείου Σημάνσεως Πατρῶν καὶ 2) Ἀστυφύλακας Φόφολον Ἰωάν-

νην καὶ Θεοδοσίου Στέφανον, διότι, κατόπιν τῆς ἐπιμελοῦς καὶ συστηματικῆς ἐξερευνήσεως τοῦ χώρου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς Πατρῶν, ἔνθα διεπράχθη κλοπὴ διὰ ρήξεως παρ' ἀγνώστου δράστου καὶ ἀφηρέθη τὸ ποσὸν τῶν τριῶν χιλιάδων πεντακοσίων (3.500) δραχμῶν, ἐπέτυχον νὰ ἐμφανίσουν καὶ διαχωρίσουν ἐξ' ὅλων τῶν δεδικαιολογημένως ἀφεθέντων ἀποτυπωμάτων, τὰ τοῦ δράστου καὶ μόνον, καὶ νὰ διαπιστώσουν ἐν συνεχείᾳ, δι' εἰδικῶν ἀναζητήσεων ἐν ταῖς συλλογαῖς ὑποτρόπων καὶ καθ' ἕξιν ἱεροσύλων, τὴν ταυτότητα τοῦ ἀγνώστου δράστου, ἔντος τοῦ σεσημασμένου ὑπ' ἀριθ. 775709 κακοποιοῦ Πασχαλίδη Παναγιώτου, προκληθέντων ἐντεῦθεν εὐμενῶν σχολίων ὑπὲρ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, ἰδία, λόγῳ τῆς στενότητος τῆς κοινωνίας τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν καὶ τῆς ταχείας διαλευκάσεως τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

***

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

"ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΠΡΑΚΤΙΚΗ,,

τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α΄ κ. Π. ΛΥΚΟΥΣΗ

Ἐκυκλοφόρησε κατ' αὐτὰς ἕνα πολύτιμον ἀπόκτημα τῆς ἀστυνομικῆς βιβλιογραφίας, ἡ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΠΡΑΚΤΙΚΗ» τοῦ Ἀστυνομικοῦ Διευθυντοῦ Α΄, Διοικητοῦ τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν καὶ Καθηγητοῦ αὐτῶν κ. Π. Λυκούση.

Πρόκειται περὶ συγγράμματος τὸ ὁποῖον ἔρχεται νὰ πληρώσῃ ἕνα μέγα κενὸν εἰς τὴν ἀστυνομικὴν πρακτικήν, ἀφοῦ εἰς τὰς 270 σελίδας του περιέχεται πᾶν τὸ ἔχον σχέσιν μὲ τὸν ἀστυνομικὸν οἱουδήποτε βαθμοῦ κατὰ τὴν ἐξάσκησιν τῶν καθηκόντων του, ἀλλὰ καὶ πᾶν τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ εἰς τὴν ὀργάνωσιν καὶ ἀποστολὴν τοῦ Σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων. Βαθὺς μελετητὴς τῶν ἀστυνομικῶν πραγμάτων ἀπὸ συστάσεως τοῦ θεσμοῦ ὁ κ. Π. Λυκούσης, δίδει ἐν ἀρχῇ μὲ τὸ βιβλίον του αὐτὸ παραστατικὴν τὴν εἰκόνα ὅσων διεδραματίσθησαν διὰ τὴν ἵδρυσιν τοῦ Σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ διὰ τὴν ἐπέκτασιν αὐτοῦ εἰς τὰς πόλεις ποὺ σήμερον ἀστυνομεύει. Ἀκολουθεῖ εὐρεῖα ἀνάλυσις ἐν σχέσει μὲ τὰς λειτουργούσας εἰς ἑκάστην πόλιν ἀστυνομικὰς ὑπηρεσίας καὶ τὰ καθήκοντα ἑκάστης ἐξ αὐτῶν, διὰ τὸ σύστημα ὑπηρεσίας εἰς τὰ Τμήματα Τάξεως καὶ τὰ καθήκοντα τῶν ὑπηρετούντων εἰς αὐτὰ ὑπαλλήλων, διὰ τὰ ἐφόδια τῶν ἀστυνομικῶν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των κ.λ. κ.λ. Εἰς τὴν συνέχειαν ἡ πρόληψις καὶ καταστολὴ τῶν κατὰ τῆς περιουσίας ἐγκλημάτων, τὰ καθήκοντα τῆς Ἀστυνομίας ἐπὶ πασχόντων ἀτόμων, τὰ πάσης φύσεως δυστυχήματα, τὰ περὶ πτωμάτων, πυρκαϊῶν, κυκλοφορίας καὶ ἐμποδίων, συναθροίσεων καὶ συγκεντρώσεων, πανικοῦ, ἐξαφανισθέντων ἀτόμων, ἀπολεσθέντων ἢ ἀνευρεθέντων ἀντικειμένων καὶ πλεῖστα ἄλλα ζητήματα ἀναλύονται μὲ ἐμβρίθειαν καὶ γλαφυρότητα ποὺ συναρπάζουν τὸν ἀναγνώστην.

Ἀλλὰ ὅλως ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον παρουσιάζουν αἱ ὁδηγίαι τηρήσεως τῶν ὑπηρεσιακῶν βιβλίων καὶ τὰ ὑποδείγματα διαφόρων ἐγγραφῶν εἰς τὸ βιβλίον συμβάντων. Τόσον εἰς τὰς ὁδηγίας αὐτάς, ὅσον καὶ εἰς τὰ ὑποδείγματα ἐγγραφῶν τοῦ βιβλίου συμβάντων, ὁ ἀστυνομικὸς τῆς ἀποκαλουμένης «μαχίμου ὑπηρεσίας» εὑρίσκει πολύτιμον ὁδηγὸν ἀνὰ πᾶν βῆμα τοῦ ἀστυνομικοῦ εἰκοσιτετραώρου. Ἡ γλαφυρότης, ἡ σαφήνεια καὶ ἡ πυκνότης ἐκφράσεως εἶναι τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τῶν ἐγγραφῶν ποὺ παραθέτει ὁ κ. Λυκούσης, ὡς ὑποδείγματα, ὅπως τὰ ἴδια αὐτὰ συστατικὰ χαρακτηρίζουν καὶ τὸ ὅλον σύγγραμμα τῶν 270 σελίδων ὡς προελέχθη.

Ὁ ἀστυνομικὸς κόσμος ἀποκτᾷ μὲ τὴν «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΠΡΑΚΤΙΚΗ» τοῦ κ. Π. Λυκούση ἕνα ἀπαραίτητον βοήθημα τοῦ δυσκόλου καὶ πολυσχιδοῦς ἔργου του. Καὶ δι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ σύγγραμμα τοῦτο δὲν πρέπει νὰ λείψῃ ἀπὸ τὴν βιβλιοθήκην τοῦ ἀστυνομικοῦ ποὺ ἐνδιαφέρεται, τόσον διὰ τὴν πρόοδον τοῦ ἰδίου διὰ τοῦ ἐμπλουτισμοῦ τῶν γνώσεών του, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἄνοδον τοῦ Σώματος Ἀστυνομίας Πόλεων γενικώτερον.

«ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ»

Κάθε Παρασκευή

Ὥρα 20.30′ - 21

Παρακολουθεῖτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸν Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ Ἐνόπλων Δυνάμεων Ἑλλάδος.

Εἶναι πάντα ἐπίκαιρη, διδακτική, ἐνδιαφέρουσα.

Μία Ἐκπομπὴ χρήσιμη γιὰ κάθε Ἑλληνικὸ σπίτι.